

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εύχεται σε όλους τους υποψήφιους των Αυτοδιοικητικών εκλογών του Νοεμβρίου, **καλή επιτυχία**

30^η ΙΟΥΛΙΟΥ 1906

ISSN 1792-1872

Η Αν. Ρωμυλία στη δίνη των εκκαθαρίσεων και οι θέσεις του Ευρωπαϊκού Τύπου

Του Δρ. Αντώνη Αθαν. Αντωνίου

σελ. 8-9-10

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» Διεύθυνση: Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11 361 Κωδικός έκδοσης 1156 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010 • ΕΤΟΣ 17ο • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 68

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Του Κώστα Τσιάμη

Απόντες

Όλο τον προηγούμενο χρόνο παρακολουθήσαμε όλοι, άλλοι πιο ενεργά και άλλοι πιο αδιάφορα τις διαβουλεύσεις και την αγωνία για το μέλλον της Αγχιάλου εξαιτίας του Καλλικράτη. Καθώς περνούσε ο καιρός και φαινόταν που οδηγούνταν οι εξελίξεις αναρωτιώμουν αν θα μπορούσε να γίνει κάτι άλλο που θα έφερνε τα πάνω κάτω και θα σωζόταν έτσι ο ιστορικός μας Δήμος.

Φαίνεται όμως πως από πλευράς επίσημων δημοτικών αρχών (πα-νελλαδικά) όλες σχεδόν οι προοπτικές και προτάσεις έπεσαν στο κενό. Η Δημοτική αρχή στην Νέα Αγχιάλο έκανε ότι μπορούσε και η αντιπολίτευση στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων, έκανε προτάσεις και σιωπηρά και όχι μόνο στήριξε τις κινητοποιήσεις για την σωτηρία του Δήμου. Τί έφταιξε λοιπόν ή μάλλον τί έλειψε και όλες οι προ-οπτικές των Δήμων έπεσαν στο κενό;

Ένα από τα κυριότερα προβλήματα που δεν μπόρεσαν οι Δήμοι που διαφωνούσαν με τις συνεννώσεις να υπερπηδήσουν ήταν το θέμα της επικοινωνίας. Τα πανελλαδικής εμβέλειας ΜΜΕ δεν έδειξαν καθόλου ενδιαφέρον για τους προβληματισμούς των Δημάρχων γύ-ρω από τον Καλλικράτη και εν μέσω οικονομικής κρίσης πρόβαλαν αποκλειστικά τα 1,3 δισ Ευρώ που θα μας εξοικονομούσε η εφαρμογή του νομοσχεδίου (όπως ανέφερε η κυβέρνηση). Για τους κατοί-κους, μάλιστα, του λεκανοπεδίου της Αττικής που δεν γνώριζαν κα-λά καλά τα σύνορα του δήμου τους δεν θα είχε διαφορά οπότε και έβλεπαν τους διαμαρτυρούμενους από μικρότερους δήμους σαν γρα-φικούς τύπους που νοιάζονται για την καρέκλα και την κουτάλα αγνο-ώντας τα προβλήματα που θα δημιουργούσε ο Καλλικράτης σε μι-κρότερους δήμους που απείχαν πολλά χιλιόμετρα από τον κεντρικό Δήμο και είχαν σοβαρά προβλήματα επικοινωνίας και ομοιογένειας.

Σε τοπικό επίπεδο επικράτησε και η, λανθασμένη κατά την γνώ-μη μου, άποψη ότι δεν πρόκειται να πάθουμε τίποτα χειρότερο, τό-σα χρόνια τίποτα δεν άλλαξε και να παραμείνουμε Δήμος για να βγάλουμε τους ίδιους Δημάρχους; αν μάλιστα προσθέσουμε και τις επιπτώσεις και συνεχή ενασχόληση όλων με την οικονομική κρίση μπο-ρούμε εύκολα να ανακαλύψουμε τι ήταν αυτό που έλειψε από τις αντι-δράσεις των διαμαρτυρούμενων δήμων:

Η ενεργός συμμετοχή των πολιτών! Οι πολίτες ασχολούνταν συ-νεχώς με την οικονομική κρίση και δεν αναρωτήθηκαν επαρκώς, αν και καταλάβαιναν το πρόβλημα, για τις επιπτώσεις και την μονιμότη-τα της κατάστασης που θα δημιουργούνταν από την συνένωση του Δήμου τους. Παρέλειψαν, μάλιστα, το γεγονός πως σε έναν μεγαλύ-τερο Δήμο οι μομφές που απέδιδαν στους τοπικούς τους άρχοντες τίποτε δεν εμποδίζει από το να επαναληφθούν γιατί όλα αυτά τα χρόνια οι πολίτες ήταν σε μεγάλο βαθμό ανενεργοί και περιοριζόνταν στο να ψηφίζουν κάθε 4 χρόνια τον γείτονα, τον συγγενή, τον κοι-ματικό εκλεκτό, αυτόν που τους υποσχέθηκε κάτι για μετά τις εκλο-γές και όχι πάντα τον άριστο. Γι' αυτό και όλες αυτές οι μομφές αφο-ρούν και σε μεγάλο βαθμό όλους εμάς που δεν ενεργήσαμε επαρκώς και εγκαίρως.

Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου πλέον συνενώθηκε με τον Δήμο Βόλου και η ανάγκη να γίνουμε πιο ενεργοί και διεκδικητικοί είναι μέγιστη. Οι εκπρόσωποι από το Δήμο Νέας Αγχιάλου θα είναι μόνο τρεις γι' αυτό και στις εκλογές καλό είναι να είμαστε προσεκτικοί και να ψη-φίσουμε αυτούς που εμείς θεωρούμε καλύτερους να μας αντιπρο-σωπεύσουν αλλά και να τους έχουμε υπό συνεχή έλεγχο μετά τις εκλογές. Αν θέλουμε λοιπόν ένα καλύτερο μέλλον ένα είναι σίγου-ρο θα πρέπει να είμαστε πιο ενεργητικοί και πιο ελεγκτικοί με την όποια εξουσία.

Ψήφο στους Άριστους!

Του Απόστολου Λεων. Ζαφειρόπουλου

Στις εκλογές του Νοεμβρίου αποφασίζουμε για το μέλλον του τόπου μας. Οι εξελίξεις που έφε-ρε ο «Καλλικράτης» απαιτούν ρι-ζικές αλλαγές και συγκεκριμένα μέτρα.

Είναι βέβαιο ότι η συνένωση του Δήμου Ν. Αγχιάλου με τον Δήμο Βόλου μας προσφέρει νέ-ες δυνατότητες και ευκαιρίες, αλ-λά και προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Το «δημαρχοκεντρικό» μοντέ-λο διοίκησης αποτελεί παρελθόν με την εφαρμογή του σχεδίου «Καλλικράτης».

Η πραγματική δύναμη της δια-κυβέρνησης των Δήμων επανέρ-χεται σταδιακά στα χέρια των πο-λιτών.

Αυτή η δύναμη, που είναι όλη η ουσία της λέξης «Δημοκρατία», πρέπει να διαχειριστεί από εμάς τους πολίτες με σύνεση και απο-φασιστικότητα. Η συμμετοχή όλων μας στα κοινά δεν είναι μό-νο υποχρέωση, αλλά και ευθύ-νη απέναντι στον εαυτό μας, την οικογένειά μας και κυρίως απέ-ναντι στο κοινωνικό σύνολο.

Ας συμμετέχουμε, λοιπόν, ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ αλλάζοντας νοοτρο-

πία, ξεκινώντας από την ψήφο μας και εκλέγοντας τους καλύ-τερους. Εκλέγοντας εκείνους που λένε αλήθειες, που δουλεύ-ουν για τη Νέα Αγχιάλο και όχι για τον εαυτό τους. Που έχουν διάθεση να προσφέρουν και όχι να τους προσφέρουν.

Οι χαρισματικοί μας τελειώ-σαν, ο «Καλλικράτης» χρειάζεται εργατικούς, τίμιους και αξίους. Πρέπει από την κάλπη να ανα-δείξουμε τους ΑΡΙΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΟΥΣ ΑΡΕΣΤΟΥΣ.

Ας σκεφθούμε για το καλό όλων μας.

Επιτέλους! Άρχισε η αναστήλωση

Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας χαιρε-τίζει την πρωτοβουλία του Δήμου Ν. Αγχιάλου και ελπίζει να έχει και συνέχεια. Επανελλημένα έχει γράψει τόσο για την ανάγκη αναστήλωσης του Αρ-χαίου Θεάτρου όσο και για την ίδρυση Μουσείου Βυζαντινών Αρχαιοτήτων με ενοποίηση των αρχαι-ολογικών χώρων. Έτσι και οι αρχαιότητες θα ανα-δειχθούν και ο χώρος θα αξιοποιηθεί τουριστικά. Για το σκοπό αυτό έχει καταθέσει και μελέτη του Βολιώτη αρχιτέκτονα Κων/νου Καπότση στο Δήμο και στην Αρχαιολογική Υπηρεσία Νέας Αγχιάλου.

Πάντως, για την ολοκλήρωση του έργου πιστεύει στη σημαντική προσφορά τόσο του «Διαζώματος» και του προέδρου του κ. Σταύρου Μπένου για την εξεύρεση χορηγιών από τις Εταιρείες Κοινωνικής Ευθύνης, όσο και στην επιχορήγηση του Υπουρ-γείου Πολιτισμού. Γιατί, κακά τα ψέματα σε μία πε-ρίοδο που ο λαός περνάει οικονομική κρίση, ο κου-μπαράς δύσκολα θα γεμίσει.

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Σάββατο 20 Νοεμβρίου 2010 - Ώρα 10.00 έως 14.00

Η Αιμοδοσία θα γίνει στο Τμήμα Αιμοδοσίας του Αρεταίειου Νοσοκομείου Βασ. Σοφίας 109 απέναντι από το άγαλμα του Ελ. Βενιζέλου. Σταθμός Μετρό Μέγαρο Μουσικής Προϊσταμένη Σταθμού Αιμοδοσίας κα. Καψάλη Αικατερίνη - Τηλ.: 210-7230785

Ας στείλουμε ΜΗΝΥΜΑ ΖΩΗΣ σελ. 5

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ σελ. 3

ΤΣΙΓΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΠΙΝΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

30^η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1907

Η γενέθλια ημέρα της Νέας Αγχιάλου

σελ. 7

Του Κων/νου Βραχνιά

Επ. προέδρου του γλωσσικού ομίλου Βόλου

Ο Ε//ΗΝΑ"

'Αφο τη" ςΑΙϕΕΥ"Εξ"

σελ. 12

Της Ζωή Κανάβα σελ. 11

Ε»ϕ" " " ^" ϕ" " ^" » "

Του Γιώργου Διονυσίου

[Δημοτικά]

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΙΚΡΟΘΗΒΩΝ

Με στόχο την αποκάλυψη της Ορχήστρας του Θεάτρου και Τμήματος του κούλου, ξεκίνησε στο χώρο του Αρχαίου Θεάτρου των Φθιωτίδων Θηβών η ανασκαφική έρευνα. Προς αυτή τη κατεύθυνση Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μαγνησίας και Δήμος Νέας Αγχιάλου αποφάσισαν να προχωρήσουν στην υπογραφή των προγραμματικών συμβάσεων με το Υπουργείο Πολιτισμού, χρηματοδοτώντας με αυτό τον τρόπο τις ανασκαφικές εργασίες με το ποσό των 50.000 ευρώ και 30.000 ευρώ αντίστοιχα. Το Σάββατο 25 Σεπτεμβρίου 2010 θα βρεθεί στην Νέα Αγχιάλο ο Πρόεδρος του «Διαζώματος» Σταύρος Μπένος για το άνοιγμα του «κουμπαρά», στον οποίο οι πολίτες θα καταθέτουν το ποσό που επιθυμούν για τη συνέχιση των ανασκαφικών εργασιών. Φορέας υλοποίησης των προγραμματικών συμβάσεων θα είναι το Αρχαιολογικό Ινστιτούτο Θεσσαλικών Σπουδών με επικεφαλής του προγράμματος την Βασιλική Αδρύμη Σισμάνη, Δρ. Αρχαιολόγος, προϊστάμενη του Αρχαιολογικού Ινστιτούτου.

Η ανασκαφική έρευνα στο Θέατρο των Φθιωτίδων Θηβών αποσκοπεί στην πλήρη αποκάλυψη του μνημείου, το οποίο εν συνεχεία χρήζει αναστηλωτικών επεμβάσεων, με σκοπό να καταστεί επισκέψιμο στο κοινό, αλλά και να φιλοξενηθεί ενδεχομένως παραστάσεις αρχαίου δράματος και άλλες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Στη πρώτη φάση θα ολοκληρωθεί από το επιστημονικό προσωπικό του Αρχαιολογικού Ινστιτούτου η ανασκαφική έρευνα στο κούλο, θα γίνει πλήρης αποκάλυψη της ορχήστρας, του ευρίπου και των παρόδων, ενώ θα γίνει και έρευνα του υπόγειου χώρου της σκηνής. Επίσης προβλέπεται λεπτομερής αρχιτεκτονική αποτύπωση του μνημείου.

Μετά την ανασκαφή η αποκάλυψη του θεάτρου θα είναι πλήρης. Το μνημείο δεν χρήζει άμεσης συντήρησης στερέωσης. Για την υλοποίηση της ανασκαφικής έρευνας, η Νομαρχία και ο Δήμος Νέας Αγχιάλου αποφάσισαν να προχωρήσουν στην υπογραφή προγραμματικών συμβάσεων με το υπουργείο Πολιτισμού, χρηματοδοτώντας με αυτό τον τρόπο τις ανασκαφικές εργασίες με το ποσό των 50.000 και 30.000 αντίστοιχα.

«Η Αγχιάλος οφείλει να συνδράμει στην ανάδειξη του μνημείου. Το Θέατρο των Φθιωτίδων Θηβών είναι το μοναδικό στην περιοχή που μπορεί να αναδειχτεί. Θα πρέπει στη συνέχεια ο διευρυμένος Δήμος να συνεχίσει την προσπάθεια για την ανάδειξη του θεάτρου καθώς με αυτό τον τρόπο θα αναδειχθεί περαιτέρω τουριστικά η περιοχή», δήλωσε ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου, Ηλίας Καραπατάκης.

Στο μεταξύ, το Σάββατο 25 Σεπτεμβρίου θα βρεθεί στην Νέα Αγχιάλο ο πρόεδρος του Διαζώματος, κ. Σταύρος Μπένος, προκειμένου να παραστεί σε ειδική εκδήλωση για το άνοιγμα του «κουμπαρά» στον οποίο θα μπορούν οι πολίτες να καταθέτουν το ποσό που επιθυμούν για τη συνέχιση της ανασκαφικής έρευνας στο Θέατρο των Φθιωτίδων Θηβών. Τα χρήματα θα συγκεντρωθούν από το Διάζωμα και στη συνέχεια θα δοθούν στο υπουργείο Πολιτισμού για τον προαναφερόμενο σκοπό.

«Ο κ. Μπένος και το Διάζωμα, βοηθά στην κατεύθυνση να βρεθούν χορηγοί ιδιώτες. Τα πάντα στο θέμα του ποσού που θα συγκεντρωθεί γίνονται με απόλυτη διαφάνεια, καθώς αναρτώνται στο διαδίκτυο και τα χρήματα καταβάλλονται μέσω του υπουργείου Πολιτισμού. Έστω και με ένα μικρό ποσό καλούμε τους δημότες της

Νέας Αγχιάλου αλλά και όλους τους πολίτες της Μαγνησίας να συνδράμουν προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της ανάδειξης του θεάτρου» τονίζει ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Ευθύμιος Τσάμης, συντονιστής της όλης διοργάνωσης και μέλος του «Διαζώματος».

Το αρχαίο θέατρο των Φθιωτίδων Θηβών, βρίσκεται στην ανατολική πλευρά της αρχαίας πόλης των Φθιωτίδων Θηβών, στο βόρειο φυσικό πρανές του λόφου «Κάστρο», ανατολικά των Μικροθηβών και σε απόσταση 4 χιλ. νότια από το Δήμο Νέας Αγχιάλου. Εντοπίστηκε και ερευνήθηκε το 1992 και 1993 από την Δρ. Αρχαιολόγο Βασιλική Αδρύμη Σισμάνη, με βάση τις πληροφορίες των περιηγητών του 19ου αι. των πληροφοριών του F. Stahlin και την εύρεση από τους Δ. Θεοχάρη και Γ. Χουρμουζιάδη (1970) μιας επιτύμβιας στήλης με την επιγραφή «ΒΑΚΧΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ» και ενός πήλινου τραγικού προσωπίου, που θεωρήθηκαν ενδείξεις για την ύπαρξη καλλιτεχνικής ζωής στην πόλη των Φθιωτίδων Θηβών.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Πρόεδρος και το Δ.Σ. της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. ευχαριστούν θερμά τους καλλιτέχνες κ.κ. Αναστασιάδη Αναστάσιο και Νικόλαο, Αργυρίου Δημήτρη, Μαστροπέτρου Ελένη, Νικολόπουλο Ανδρέα, για τη δωρεά έργων τους (πίνακες ζωγραφικής). Οι πίνακες των καλλιτεχνών κοσμούν το χώρο του κτιρίου της Δημοτικής Κοινοφελούς Επιχείρησης του Δήμου Νέας Αγχιάλου, όπως και παλαιότερες δωρεές δημιουργίες συμπολιτών μας καλλιτεχνών. Τους ευχαριστούμε θερμά για την ευγενή προσφορά τους.

ΕΚΔΡΟΜΗ-ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΑΝΑΒΡΑ ΤΟΥ ΚΗΦΗ

Επίσκεψη στην Κοινότητα Ανάβρας πραγματοποιήσε το Κέντρο Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων (ΚΗΦΗ) Νέας Αγχιάλου την Τρίτη 20 Ιουλίου 2010. Κατά την μετάβαση έγινε εκκλησιασμός στο ξωκλήσι του Προφήτη Ηλία στο Τσουρνάτι, λόγω της εορτής, και μετά ακολούθησε συνάντηση με τον Κοινοτάρχη της Ανάβρας κ. Δημήτριο Τσουκαλά ο οποίος δέχθηκε τα μέλη στην αίθουσα εκδηλώσεων

της Κοινότητας και πραγματοποίησε ενημέρωση στην οποία αναφέρθηκε: στην ιστορική διαδρομή της Κοινότητας, στις παρεμβάσεις και τα έργα που έγιναν και συνεχίζονται να γίνονται, προκειμένου να δημιουργηθεί και να παραμείνει ένα πρότυπο ορεινό χωριό, με βάση το μοντέλο ανάπτυξης που έχει οραματιστεί και σχεδιάσει η κοινοτική αρχή. Τον Πρόεδρο ευχαρίστησε για την ενημέρωση ο Πρόεδρος

της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. κ. Βέργας Χαράλαμπος, τον συγχάρηκε για το έργο του, και ευχήθηκε αυτή η ανάπτυξη να συνεχιστεί και με τα νέα δεδομένα που δημιουργεί στην Τοπική Αυτοδιοίκηση το πρόγραμμα ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ. Ακολούθησε επίσκεψη στο Λαογραφικό μουσείο και γεύμα στην πλατεία του χωριού. Τα μέλη συνόδευσαν ο Πρόεδρος της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. και το προσωπικό του ΚΗΦΗ.

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Με πρωτοβουλία της Επιτροπής Τράπεζας Αίματος του Δήμου Ν. Αγχιάλου, πραγματοποιήθηκε για άλλη μία φορά εθελοντική αιμοδοσία Η κινητή μονάδα αιμοδοσίας του Γενικού Νοσοκομείου Βόλου «Αχιλλοπούλειο» ήταν στην Ν. Αγχιάλο τη Δευτέρα 28 Ιουνίου από τις 9 το πρωί ως τις 1 το μεσημέρι.

Στο διάστημα που λειτουργεί η Τράπεζα Αίματος του Δήμου έχουν εξυπηρετηθεί πολλοί συμπατριώτες μας που είχαν άμεση ανάγκη από αίμα. Εν όψει του καλοκαιριού, όπου οι ανάγκες σε αίμα αυξάνουν κρίθηκε ανα-

γκαία η εθελοντική αιμοδοσία αυτήν την περίοδο. Μέχρι τώρα η εθελοντική αιμοδοσία να γίνεται πλέον σταθερά κάθε 4 - 5 μήνες ώστε να αυξηθεί ο σταθερός και μόνιμος αριθμός των εθελοντών αιμοδοτών, να υπάρχει ικανός αριθμός αίματος για τις ανάγκες του δημοτών. Χρειάζεται το θέμα «Εθελοντική Αιμοδοσία» να είναι πάντοτε στην επικαιρότητα από όλους τους φορείς της περιοχής. Δεν μπορούμε να πούμε ότι έχουμε φτάσει σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο από άποψη προσφοράς αίματος. Όταν έχουμε

ανάγκη ζητάμε από την τράπεζα αίματος να μας εξυπηρετήσει, αλλά δυστυχώς μετά αρκετούς ΞΕΧΝΟΥΝ να τροφοδοτήσουν την τράπεζα ώστε να είμαστε σε επίπεδο τέτοιο που να καλύψουμε τις όλες τις νέες ανάγκες. Η αιμοδοσία αποτελεί ένα δώρο ζωής για κάποιον ο οποίος έχει απόλυτη ανάγκη από μετάγγιση αίματος. Σύμφωνα με διεθνείς στατιστικές, 60% του πληθυσμού θα χρειαστεί μετάγγιση ολικού αίματος ή ενός από τα στοιχεία του αίματος σε κάποια στιγμή της ζωής του.

Με ποιους τρόπους μπορείτε να πληρώσετε τη συνδρομή σας στην εφημερίδα:

- 1) Πληρωμή στο φωτογραφείο του FOTO-ΤΖΟΥΜ
 - 2) Λογαριασμό ΑΤΕ (Αγροτική Τράπεζα) 011.04.003017.50
 - 3) Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11361 Αθήνα στο όνομα Απόστολος Ζαφειρόπουλος για την Εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος».
- Τρόποι επικοινωνίας με την εφημερίδα.**
- 1) Μέσω Ταχυδρομείου στη διεύθυνση Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11361 Αθήνα στο όνομα Απόστολος Ζαφειρόπουλος για την Εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος».
 - 2) Μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail) newsanchialos@yahoo.gr ομοίως με την ένδειξη για εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος».
 - 3) Αν υπάρχει οποιοδήποτε πρόβλημα σχετικά με την κυκλοφορία της εφημερίδας ή το περιεχόμενο (επιβεβαίωση, δημοσίευση ή άλλη διευκρίνηση) μπορείτε να καλέσετε το 6937-689280 - Τσιάμης Κων/νος (διεύθυνση σύνταξης).
Να υπενθυμίσουμε ότι η ταχυδρομική θυρίδα έχει καταργηθεί. Υποστηρίξτε την έκδοση της εφημερίδας «Νέα Αγχιάλος», της εφημερίδας όλων μας!

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ (Σε Ευρώ)

Τα ποσά που υπερβαίνουν τη συνδρομή θεωρούνται ως δωρεά προς τον σύλλογο

(Όσοι δε βλέπουν το όνομά τους να τηλεφωνούν στον Ταμία κο Λευτέρη Μακρυγιάννη, τηλ.: 6978 441 663)

ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ	ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ	ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ
39/44	ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	40	111	ΚΟΛΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10	47	ΣΚΟΤΕΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	15
46	ΒΛΑΧΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	20	117	ΚΟΥΝΕ ΑΓΙΟΥΛΑ	20	37	ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	150
112	ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20	102	ΜΕΡΤΖΑΝΙΔΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	15	121	ΦΛΑΜΟΥΡΙΔΟΥ ΜΑΧΗ	10
105	ΓΚΑΤΣΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	10	123	ΜΟΥΣΟΥΡΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	20	103	ΧΑΝΔΑΚΑ ΚΑΛΛΙΡΟΗ	30
124	ΓΚΙΝΗ ΠΕΡΣΑ	10	48	ΝΤΟΥΝΗ ΚΑΛΛΙΡΟΗ	15	114	ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΓΛΟΥ ΛΑΣΚΑΡΗΣ	10
49	ΓΚΙΝΗΣ ΡΑΛΛΗΣ	20	110	ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΗΝΕΛΟΠΗ	100	115	ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΓΛΟΥ ΣΟΦΙΑ	10
127	ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ ΣΤΑΜΑΤΙΑ	30	108	ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	20	109	ΧΟΛΕΒΑΣ ΗΛΙΑΣ	50
104	ΔΟΥΛΚΕΡΟΓΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	10	118	ΠΑΤΚΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	10	125	ΤΖΑΝΕΤΟΣ ΔΕΡΒΕΛΑΚΟΣ	20
116	ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	15	43	ΠΕΤΑΒΡΑΤΖΗΣ ΝΤΙΝΟΣ	20		ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ	
41	ΚΑΡΑΜΠΕΤΙΑΝ ΕΛΕΝΗ	40	120	ΣΑΜΑΚΟΒΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20	122	ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	100
101	ΚΑΤΡΑΔΑΚΗ ΜΑΡΙΝΑ	15	126	ΣΕΡΕΤΗ ΣΟΦΙΑ	10	128	ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗΣ ΗΛΙΑΣ	100
107	ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	20	113	ΣΚΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	100	050	ΝΙΚΟΛΟΓΙΑΝΝΗ ΣΟΦΙΑ	130
106	ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΧΡΥΣΟΠΗΓΗ	20	119	ΣΟΥΚΟΥ-ΣΑΜΑΚΟΒΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	10			

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
 ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
 ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Διεύθυνση:

Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα
 E-mail: newsanchialos@yahoo.gr

Ιστοσελίδα: www.aghialos.com

Εκδότης - Διευθυντής:

Απόστολος Ζαφειρόπουλος
 Τηλ. & Fax: 210 88.18.442

Διεύθυνση Σύνταξης:

Κων/νος Τσιάμης

Συντακτική Επιτροπή:

Κων/νος Τσιάμης, Χρήστος Χαλκιάπουλος, Χρήστος Τριαντόπουλος, Χρήστος Κουτσικόπουλος, Θωδωρής Καραθόδωρος

Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:

B. & E. Μπαμπάη ΕΠΕ

Επικούρου 31 και Πειραιώς

Τηλ.: 210-32.14.904, 32.14.914, 32.14.991

Αλληλογραφία:

Χρήστος Τριαντόπουλος,
 Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου

Τηλ.: 210 34.62.491

Fax: 210 88.18.442

Κινητό: 697 92 25 280, E-mail: ctriantonopoulos@yahoo.gr

Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα

Συνδρομές:

Ετήσια συνδρομή: 10 €

Ετήσια συνδρομή συλλόγων και ΝΠΔΔ: 10 €

Ετήσια συνδρομή εξωτερικού: 30 €

Τα ενυπόγραφα άρθρα απηχούν αποκλειστικά τις απόψεις του γράφοντος

ΠΡΟΣΟΧΗ: Η Ταχυδρομική Θυρίδα έχει καταργηθεί

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ο σύλλογός μας συγχαίρει όλους τους επιτυχόντες και τους εύχεται καλή πρόοδο. Επίσης συγχαίρει τους γονείς τους και τους καθηγητές που μόχθησαν για την επιτυχία τους.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ ΣΧ. ΕΤΟΥΣ 2009-2010

ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ	ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ
ΑΛΑΤΙΝΗ	ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΙΩΑΝΝ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΣΤΑΥΡΟΣ	ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΓΚΙΝΗΣ	ΠΕΡΙΚΛΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΕΙ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΚΟΖΑΝΗ)
ΓΚΡΕΝΤΕΙ	ΟΛΕΞΑΝΤΡΑ	ΣΕΡΓΚΙ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΖΗΤΟΥΔΗ	ΕΥΑΝΘΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ	ΠΑΥΛΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΤΕΙ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ
ΚΑΚΟ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ	ΓΙΩΡΓΑΚΗ	ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ & ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΘΡΑΚΗΣ (ΞΑΝΘΗ)
ΚΑΝΤΑΡΑΚΗ	ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΘΕΣΣΑ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΥ	ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ	ΙΓΝΑΤΙΟΣ	ΦΙΛ/ΦΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΡΗΤΗΣ (ΡΕΘΥΜΝΟ)
ΚΟΥΚΟΥΜΤΖΗΣ	ΘΩΜΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΤΕΙ ΚΑΒΑΛΑΣ
ΚΟΥΤΡΟΜΑΝΟΥ	ΜΑΡΙΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΔΗΜΟΤΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΚΡΑΒΑΡΙΤΗΣ	ΜΑΡΙΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΜΟΝΙΜΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ (Σ.Μ.Υ) - ΣΩΜΑΤΑ ΕΙΔ.ΚΑΤ3648/α
ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ	ΟΔΥΣΣΕΑΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΛΑΠΠΑΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΤΕΙ ΚΑΒΑΛΑΣ
ΛΟΥΚΟΥΤΟΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΠΟΛ. ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΜΑΓΑΛΙΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΓΕΙΑΣ & ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ	ΑΓΓΕΛΙΚΗ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΜΕΤΖΑΦΟΣ	ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ	ΘΩΝ	ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΡΗΤΗΣ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ)
ΜΙΧΕΛΑΚΑΚΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΜΟΝΙΜΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ (Σ.Μ.Υ) - ΣΩΜΑΤΑ ΓΕΝ. ΣΕΙΡΑ
ΜΟΣΧΟΒΙΤΗ	ΝΙΚΟΛΕΤΑ	ΗΛΙΑΣ	ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΦΛΩΡΙΝΑ)
ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗ	ΕΥΡΩΔΙΚΗ-ΚΥΡΙΑ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΤΕΙ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΜΥΘΗ	ΧΡΙΣΤΙΝΑ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ (Σ.Τ.Υ.Α) ΕΙΔ. ΚΑΤ3648/α
ΠΑΓΚΑΛΙΔΟΥ	ΣΟΦΙΑ	ΑΓΓΕΛΟΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΩΤΗΡΙΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ ΓΕΝ. ΣΕΙΡΑ
ΠΑΡΘΕΝΗ	ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΤΕΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ (ΚΑΤΕΡΙΝΗ)
ΠΕΛΩΝΗΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΕΙ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΚΟΖΑΝΗ)
ΠΟΡΤΑΡΙΤΗ	ΜΑΡΙΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΠΟΡΤΑΡΙΤΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΡΟΥΣΣΑ	ΚΥΡΙΑΚΗ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΤΕΙ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΚΟΖΑΝΗ)
ΣΑΚΕΛΛΑΡΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΑΡΧΟΝΤΗΣ	ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ & ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΑΡΤΑ)
ΣΙΜΟΥ	ΓΛΥΚΕΡΙΑ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΣΠΙΝΟΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ-ΧΡΥΣ	ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ	ΔΙΑΧ/ΣΗΣ ΠΕΡΙΒ/ΝΤΟΣ & ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΔΥΤ. ΕΛΛΑΔΑΣ (ΑΓΡΙΝΙΟ)
ΣΠΥΡΟΥ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΠΟΛ. ΔΟΜΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ (ΤΡΙΚΑΛΑ)
ΣΠΥΡΟΥ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΜΙΧΑΗΛ	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΤΕΙ ΚΑΒΑΛΑΣ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ	ΠΟΥΛΞΕΝΗ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΣΑΜΗ	ΜΑΡΙΑ	ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ	ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟΥ (ΑΘΗΝΑ)
ΤΣΑΜΗ	ΜΑΡΙΑ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΚΟΖΑΝΗ)
ΤΣΑΜΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΤΕΙ ΛΑΜΙΑΣ
ΤΣΙΑΜΗ	ΜΑΡΙΑ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ (Σ.Τ.Υ.Α) ΓΕΝ. ΣΕΙΡΑ
ΤΣΙΓΓΑΡΑΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΙΚΑΡΩΝ (ΣΙ) ΕΛΕΓΚΤΩΝ ΑΕΡΑΜΥΝΑΣ ΓΕΝ. ΣΕΙΡΑ
ΦΛΑΜΟΥΡΙΔΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	ΚΥΡΙΑΚΟΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΦΟΥΚΗ	ΧΡΥΣΟΥΛΑ	ΛΕΩΝΙΔΑ	ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΧΑΤΖΗΕΥΦΡΑΙΜΙΔΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΚΟΖΑΝΗ)

ΜΕ ΠΟΣΟΣΤΟ 10%

• ΓΕΡΟΓΛΗ	ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΑΝ. ΑΘΗΝΑΣ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ
• ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΕΙ ΛΑΜΙΑΣ
• ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ	ΕΥΔΟΚΙΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
• ΚΑΛΟΓΡΙΤΣΑΣ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	ΗΛΙΑΣ	ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
• ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΕΙ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΚΑΣΤΟΡΙΑ)	
• ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΠΟΛ. ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ	
• ΜΠΑΚΟΛΑ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
• ΜΠΟΥΤΛΑ	ΞΑΝΘΙΠΠΗ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
• ΑΙΜΟΝΙΩΤΗΣ	ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΠΡΩΤΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ΤΣΙΓΓΑΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΙΚΑΡΩΝ
ΕΛΕΓΚΤΩΝ
ΑΕΡΑΜΥΝΑΣ
19109 ΜΟΡΙΑ

ΚΟΥΤΡΟΥ-ΜΑΝΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ
ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ
ΕΚΠ/ΣΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
(ΒΟΛΟΣ)
18704 ΜΟΡΙΑ

ΚΑΚΟΣ ΠΑΝΑ-ΓΙΩΤΗΣ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΞΑΝΘΗΣ
ΗΛΕΚΤΡΟ-
ΛΟΓΩΝ
ΜΗΧΑΝΟ-
ΛΟΓΩΝ
18279 ΜΟΡΙΑ

ΟΙ ΠΡΩΤΕΥΣΑΝΤΕΣ ΑΓΧΙΑΛΙΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ

ΠΙΝΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Αποφοίτησε από το 2ο Λύκειο Βόλου και πέρασε στην Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης. Μόρια: 19.357

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθήνας, Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων. Μόρια: 18.855

ΥΠΕΝΘΥΜΗΣΗ: Ο Σύλλογος, με απόφασή του, εγγράφει χωρίς συνδρομή μέλη του όλους τους φοιτητές, και αποστέλλει δωρεάν την εφημερίδα «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ» σε όλους όσους σπουδάζουν στην ελληνική επικράτεια (προϋπόθεση είναι να στείλουν τη διεύθυνσή τους στο Σύλλογό μας).

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟ

Ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου, κ. Ηλίας Καραπατάκης και το Δημοτικό Συμβούλιο συγχαίρουν θερμά τους αποφοίτους Λυκείου που πέτυχαν στις Εισαγωγικές Εξετάσεις Ανωτάτων και Τεχνολογικών Σχολών κάνοντας έτσι υπερήφανους τόσο τις οικογένειές τους, όσο και το Δήμο μας. Άξιοι συγχαρητηρίων είναι όλοι οι επιτυχόντες αλλά και όσοι προσπαθήσαν και δεν κατάφεραν να κερδίσουν μια θέση στα Ανώτατα και Τεχνολογικά Ιδρύματα, βεβαιώνοντας τους ότι ο Δήμος Νέας Αγχιάλου θα είναι στο πλευρό τους, προσφέροντας τους το καλύτερο δυνατό.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

1ο ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΕ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΕΠΑΘΛΟ 1000 ΕΥΡΩ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΗ ΡΑΛΛΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΡΑΛΛΗ

Σύμφωνα με την προκήρυξη το 1ο Βραβείο θα απονεμηθεί στον φοιτητή **ΤΣΙΓΓΑΡΑ ΙΩΑΝΝΗ** του Γεωργίου που συγκέντρωσε τα περισσότερα μόρια (19109). Η απονομή θα γίνει κατά την σχολική εορτή του Λυκείου Ν. Αγχιάλου για την 28η Οκτωβρίου.

2ο ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΕ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΕΠΑΘΛΟ 1000 ΕΥΡΩ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Θα απονεμηθεί στους Πίνα Ιωάννη του Νικολάου και Δημητρίου Παναγιώτη του Κωνσταντίνου. Η απονομή θα γίνει στην κοπή της πίτας.

- ✓ Θερμό το καλοκαίρι που μας πέρασε από πλευράς πολιτικών εξελίξεων αλλά, ευτυχώς, χωρίς υπερβολές στην άνοδο της θερμοκρασίας στην ατμόσφαιρα (γλιτώσαμε τους καύσωνες). Σε επίπεδο επικράτειας να σημειώσουμε τις κινητοποιήσεις των φορηγατζήδων οι οποίες μάλιστα επαναλαμβάνονται αυτές τις μέρες, την ψήφιση του ασφαλιστικού και την διαγραφή της κ. Ντόρας Μπακογιάννη από την Νέα Δημοκρατία.
- ✓ Ανακοινώθηκαν οι στηρίξεις, όπως προτιμούν τα πολιτικά μας κόμματα να αποκαλούν πλέον τα χρήματα, για την περιφέρεια και τον Δήμο Βόλου. Έτσι το ΠΑΣΟΚ στηρίζει για την περιφέρεια Θεσσαλίας τον νυν νομάρχη Μαγνησίας κ. Απόστολο Παπατόλια ενώ για τον Δήμο Βόλου τον πρώην Νομάρχη Μαγνησίας κ. Πάνο Σκοτινιώτη. Από την πλευρά της η ΝΔ ανακοίνωσε ότι στηρίζει για την Περιφέρεια Θεσσαλίας τον πρώην βουλευτή Λάρισας κ. Κώστα Αγοραστό ενώ για τον Δήμο Βόλου την πρώην Βουλευτή Μαγνησίας κ. Ζέττα Μακρή.
- ✓ Τελικά ο Καλλικράτης μέχρι στιγμής εξυπηρετεί μόνο τις σφυγμομετρικές ανάγκες των κομμάτων και μένει να δούμε στην πράξη τι αποτελέσματα θα έχει στις τοπικές κοινωνίες.
- ✓ Στα τοπικά θέματα τώρα. Αρκετά μεγαλύτερη, αλλά όχι επαρκής κατά την γνώμη μου, η συμμετοχή φέτος στην επέτειο του ολοκαυτώματος της Αγχιάλου. Εμφανής, αν και βρισκόμαστε σε έτος εκλογών η απουσία επισήμων πλην του υποδιοικητή της 111ΠΜ. Αυτό μάλλον οφείλεται στη ακόμη, τότε, ρευστή κατάσταση στο θέμα των υποψηφιοτήτων που δεν είχαν ακόμη οριστικοποιηθεί.
- ✓ Αρκετή η κίνηση και φέτος στα μαγαζιά της Αγχιάλου δεδομένης μάλιστα της οικονομικής κατάστασης, ενώ αρκετή επιτυχία είχε και η φετινή γιορτή κρασιού. Για την γιορτή κρασιού να πω πως το θετικό ήταν ότι το εισιτήριο παρέμεινε το ίδιο, ενώ για το πρόγραμμα να επισημάνω πως όπως και πέρσις ήταν μικρό καθώς θα μπορούσε να υπάρξει κάποια τοπική κομπανία να γεμίζει τον νεκρό χρόνο.
- ✓ Ίσως βέβαια τα σχόλια αυτά να μην έχουν σημασία καθώς δεν γνωρίζουμε αν ο θεσμός της γιορτής κρασιού, που διαφημίζει παράλληλα και τα τοπικά κρασιά θα συνεχιστεί από τον νέο Δήμο Βόλου.
- ✓ Φέτος λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων δεν επισκέφθηκα επαρκώς την Νέα Αγχιάλο όμως η θέση των 3 συντριβανιών στην πλατεία δεν μπορώ να πω πως μου έκανε θετική εντύπωση, ειδικά αυτό στην είσοδο της παλαιάς Αγοράς. Και επί της ευκαιρίας αναρωτιέμαι αν το νερό είναι πλήρως ανακυκλώσιμο ή αν η οικολογική μας συνείδηση πάει περίπατο.
- ✓ Ένα από τα αιτήματα του συλλόγου των αγχιαλιτών της Αθήνας ήταν και η αξιοποίηση του Αρχαίου Θεάτρου Μικροθρών. Όπως θα διαβάσετε στην σελ. 2 αναζητούνται κρατικά αλλά και ιδιωτικά χρήματα για την συνέχιση των ανασκαφών και εργασιών ανάδειξης. Στις 25 Σεπτεμβρίου με την βοήθεια και του Διαζώματος έγινε εκδήλωση για την συγκέντρωση χρημάτων πέραν των 50.000 και 30.000 που χορήγησε η Νομαρχία και ο Δήμος Νέας Αγχιάλου αντίστοιχα. Περισσότερα θα διαβάσετε στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας.
- ✓ Εκλογές για την νέα τοπική αυτοδιοίκηση και ευκαιρία για τους Αθηναίους Αγχιαλίτες για επίσκεψη στα πάτρια εδάφη. Στο επόμενο φύλλο θα διαβάσετε τα αποτελέσματα καθώς και ανακοίνωση των ονομάτων των τοπικών εκπροσώπων μας στην Νέα Αγχιάλο. Όπως έλεγε ένας παλιός πολιτικός: είναι ώρες περισυλλογής. Σκεφθείτε ώριμα και με γνώμονα το καλό της Αγχιάλου και όχι μόνο με βάση τις συγγενείες και τις προελογικές υποσχέσεις.

Καλή αντάμωση στην Νέα Αγχιάλο!

[Πολιτιστικά]

ΓΙΟΡΤΗ ΚΡΑΣΙΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Έκλεισε τις πύλες της και για φέτος η Γιορτή Κρασιού του Δήμου Νέας Αγχιάλου η οποία πραγματοποιήθηκε σε έναν πανέμορφο χώρο δίπλα στη θάλασσα. Πλήθος κόσμου επισκέφθηκε και φέτος την γιορτή μένοντας ικανοποιημένοι από την ποιότητα του προγράμματος και γενικά από όλο το κλίμα της γιορτής. Στα εγκαίνια της γιορτής ήταν πλήθος κόσμου και όλοι απόλαυσαν παγωμένο κρασί Αγχιάλου και χόρεψαν μέχρι πρωίας με την ορχήστρα του Γιάννη Τσιάτσιου. Στα εγκαίνια επίσης εμφανίστηκε το Χορευτικό τμήμα του Δήμου Νέας Αγχιάλου σε μια καταπληκτική παρουσία που κέρδισε τις εντυπώσεις. Την παρουσίαση του προγράμματος έκανε η κ. Νίκη Παρδάλη.

Στα εγκαίνια παραβρέθηκαν μεταξύ άλλων: ο Αντινομάρχης κ. Ζαχαρόπουλος Ευάγγελος, εκπρόσωποι Νομαρχιακών και Δημοτικών Συμβουλίων, ο Πρόεδρος της Τ.Ε.Δ.Κ. Μα-

γνησίας, κ. Απόστολος Αρέθας, ο Δήμαρχος Πορταριάς κ. Βασίλειος Κοντορίζος, ο πρώην Νομάρχης Μαγνησίας κ. Ιωάννης Πρίντζος, εκπρόσωποι Στρατιωτικών και Πολιτικών αρχών καθώς και αντιπροσωπεία του Δήμου Πομόριε Βουλγαρίας, αδελφοποιημένης πόλης με την Νέα Αγχιάλο και πλήθος κόσμου.

Χαιρετισμοί απεύθυναν ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου κ. Ηλίας Καραπατάκης, ο Πρόεδρος του Αγροτικού Παραγωγικού Συνεταιρισμού Νέας Αγχιάλου «ΔΗΜΗΤΡΑ», κ. Ιωάννης Κίτσιος, ο Αντινομάρχης κ. Βαγγέλης Ζαχαρόπουλος και ο Πρόεδρος της ΤΕΔΚ και Δήμαρχος Μηλεών, Απόστολος Αρέθας. Τις επόμενες μέρες η Γιορτή συνεχίστηκε με το παρακάτω πρόγραμμα:

Την Παρασκευή 30 Ιουλίου 2010, ο Γιάννης Λεμπέσης και η Νάντια Καραγιάννη σ' ένα λαϊκό και ρεμπέτικο πρόγραμμα, το Σάββατο 31 Ιουλίου

2010 ο Βαγγέλης Κονιτόπουλος και τα παιδιά του πρόσφεραν κέφι και χορό μέχρι πρωίας και την Κυριακή 1 Αυγούστου 2010, έκλεισαν την γιορτή ο Κώστας Καραφώτης και ο Χρήστος Μενιδιάτης, με δικές τους επιτυχίες και διαχρονικά τραγούδια, ξεσηκώνοντας το πλήθος με την διασκέδαση και το κέφι να φτάνει στα ύψη.

Απόλυτα ικανοποιημένος δήλωσε ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου, κ. Ηλίας Καραπατάκης, τονίζοντας: «Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος προσπαθήσαμε να αναβαθμίσουμε την γιορτή κρασιού και πιστεύω ότι ως ένα βαθμό το καταφέραμε. Απόδειξη άλλωστε αποτελεί και ο κόσμος που μας επισκέφτηκε και νομίζω πως έμεινε απόλυτα ευχαριστημένος. Ευχαριστούμε τους επισκέπτες που μας τίμησαν με την παρουσία τους και τους υποσχόμαστε ότι θα φροντίζουμε κάθε χρόνο να είμαστε όσον το δυνατό καλύτεροι».

6ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΧΟΡΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η 6η Θερινή Συνάντηση Χορευτικών Συγκροτημάτων το Σάββατο 17 Ιουλίου 2010 στον χώρο της πλατείας της Νέας Αγχιάλου.

Την εκδήλωση διοργάνωσε η Δημοτική Κοινωνική Επιχείρηση του Δήμου Νέας Αγχιάλου (ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α.). Παραβρέθηκαν ο Δήμαρχος Ν. Αγχιάλου κ. Ηλίας Καραπατάκης, ο Πρόεδρος της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. κ. Βέργας Χαράλαμπος, δημοτικοί σύμβουλοι και πλήθος κόσμου.

Τα χορευτικά συγκροτήματα που μετείχαν και πα-

ρουσίασαν παραδοσιακούς χορούς από όλη την Ελλάδα ενθουσιάζοντας τους θεατές στη διάρκεια μιας πολύ όμορφης βραδιάς, ήταν:

– της Κρητικής Αδελφότητας Ν. Μαγνησίας το «ΑΡΚΑΔΙ» με υπεύθυνο χοροδιδάσκαλο κ Γιώργο Χρήστου.

– του Συλλόγου των εν Θεσσαλία Οξυωτών Νέας Αγχιάλου με υπεύθυνη χοροδιδάσκαλο την κα Ευαγγελία Κουτσοβασίλη

– του Συλλόγου Κάτω Λεχωνίων με υπεύθυνη χοροδιδάσκαλο την κα Βίκυ Τσεκούρα.

– του Συλλόγου Μικρασιατών Νέας Ιωνίας Μαγνησίας «ΤΟ ΕΓΓΛΕΖΟΝΗΣΙ» με υπεύθυνο χοροδιδάσκαλο τον κ. Γιώργο Χρήστου

– και της Δημοτικής Κοινωνικής Επιχείρησης του Δήμου Νέας Αγχιάλου με υπεύθυνο χοροδιδάσκαλο τον κ. Τριαντάφυλλο Γκογκινούδη.

Η εκδήλωση άρχισε με παρέλαση όλων των συγκροτημάτων από την παραλία της Ν. Αγχιάλου προς τον χώρο της πλατείας, με συνοδεία ζωντανής μουσικής. Ακολούθησε χαιρετισμός του Προέδρου της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. κ. Βέργα Χαράλαμπου ο οποίος καλωσόρισε τα φιλοξενούμενα χορευτικά συγκροτήματα και τους θεατές και αναφέρθηκε στους στόχους της εκδήλωσης.

Η παρουσίαση του προγράμματος που διήρκεσε δυόμισι ώρες έγινε από το μέλος του Δ.Σ. της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. κα Σμαρώ Ερρινάκη.

Το χορευτικό πρόγραμμα ολοκληρώθηκε με την ταυτόχρονη εμφάνιση όλων των χορευτικών στην πίστα, παρουσιάζοντας στους θεατές μια φαντασμαγορική εικόνα.

Η εκδήλωση έκλεισε με απονομή αναμνηστικών πλακετών και δώρων στον χώρο της πλατείας στα φιλοξενούμενα χορευτικά συγκροτήματα ενώ ανανεώθηκε το ραντεβού για τη νέα χρονιά.

Το γλέντι συνεχίστηκε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες με γεύμα που παρέθεσε η ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. σε παραλιακή ταβέρνα της Ν. Αγχιάλου.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΔΗΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Άλλη μια πετυχημένη εμφάνιση πραγματοποίησε το χορευτικό συγκρότημα του Δήμου Νέας Αγχιάλου. Στις 24 και 25 Ιουλίου συμμετείχε στο 6ο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορών το οποίο πραγματοποιήθηκε στο Δήμο Διακοπτού, Νομού Αχαΐας.

Το Παγκόσμιο Φεστιβάλ υλοποιήθηκε υπό την αιγίδα της UNESCO της οποίας μέλος είναι και το Χορευτικό του Δήμου Νέας Αγχιάλου. Πήραν μέρος πολλές χώρες μεταξύ των οποίων Αρμενία, Βουλγαρία, Κίνα, Γεωργία, Κορέα, Σερβία, Σλοβακία, Τουρκία κ.α. Το Χορευτικό Τμήμα, εκπροσωπώντας την Ελλάδα, εμφανίστηκε την Κυριακή πραγματοποιώντας καταπληκτική εμφάνιση, υπό την καθοδήγηση του Χοροδιδασκάλου κ. Τριαντάφυλλου Γκογκινούδη, αποσπώντας τα θερμά χειροκροτήματα των παραβρισκόμενων. Οι συμμετέχοντες χορευτές με τον Χοροδιδάσκαλό τους, παρουσίασαν χορούς Ανατολικής Ρωμυλίας.

Πρόσφατα παρουσιάστηκε στην Ψαράδικη Βραδιά

στην Νέα Αγχιάλο, στο 6ο Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορευτικών Συγκροτημάτων με συμμετοχή χορευτικών από όλη την Ελλάδα στην Νέα Αγχιάλο, στις λαϊκές βραδιές στα δημοτικά διαμερίσματα Μικροθηβών και Αϊδίνιου, στην εκδήλωση «Για την διάσωση του Πολιτισμού και της Παράδοσης» στα Λεχώνια, στον Άγιο Γεώργιο Ιωλκού, κ.α.

Άμεσα θα εμφανιστούν στην Γιορτή Κρασιού Νέας Αγχιάλου στις 29 Ιουλίου έως 1 Αυγούστου, στο τέλος Αυγούστου θα συμμετάσχουν στο Διεθνές Φεστιβάλ Τουρκίας το οποίο διοργανώνεται από το HarmanFolk IOV Τουρκίας και ακολουθούν και άλλες εμφανίσεις σε διάφορα μέρη της Ελλάδας.

Το Χορευτικό Συγκρότημα του Δήμου Νέας Αγχιάλου ιδρύθηκε το 1987 με στόχο να προασπίσει και να διαγωνίσει την παράδοση.

Η αγάπη προς τους παραδοσιακούς χορούς και το μεράκι προς την παράδοση και τις ρίζες συντέλεσαν στην ίδρυση του χορευτικού αυτού τμήματος. Η πόλη

της Νέας Αγχιάλου χρειαζόταν κάτι διαφορετικό, κάτι που θα συσπείρωνε τόσο τους νέους όσο και τα μεγαλύτερα άτομα στις αξίες της παράδοσης. Έτσι λοιπόν, με άξονα την οργανωμένη εκμάθηση και εμπνευστη των παραδοσιακών χορών, βγήκε στο προσκήνιο το συγκρότημα της «Νέας Αγχιάλου», ζωτικό στοιχείο της πνευματικής ζωής της περιοχής.

Από την ημέρα της ίδρυσής του, το Χορευτικό Συγκρότημα Νέας Αγχιάλου έχει επιδείξει μεγάλη δραστηριότητα παρουσιάσεων και δρώμενων σε παραδοσιακές εκδηλώσεις, τόσο στην χώρα μας όσο και στο εξωτερικό.

Το δυναμικό του χορευτικού τμήματος αποτελείται από ογδόντα περίπου μέλη.

Την τελευταία δεκαετία, «ψυχή» του χορευτικού, είναι ο χοροδιδάσκαλος κ. Γκογκινούδης Τριαντάφυλλος, καθηγητής φυσικής αγωγής με εξειδίκευση στο χορό, ο οποίος έχει αναλάβει την επιμέλεια και το στυλισμό του χορευτικού συγκροτήματος.

ΨΑΡΑΔΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΣΤΗΝ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε και η φετινή ΨΑΡΑΔΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ το Σάββατο 03/07/2010 στο χώρο του γραφικού λιμανιού της Νέας Αγχιάλου.

Την εκδήλωση διοργάνωσε η Δημοτική Κοινωφελής Επιχείρηση του Δήμου Νέας Αγχιάλου (ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α.) με την συμπαράσταση του Συλλόγου Ερασιτεχνών Αλιέων Νέας Αγχιάλου.

Η εκδήλωση άρχισε με την παρουσίαση παραδοσιακών χορών από το παιδικό χορευτικό συγκρότημα

της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. και από το χορευτικό συγκρότημα του Πολιτιστικού Ομίλου Αρχής Ηλεκτρισμού Λάρνακας, το οποίο συνοδεύονταν από ζωντανή μουσική. Την παράσταση «έκλεψε» ο χοροδιδάσκαλος του χορευτικού της Λάρνακας με τον χορό των ποτηριών.

Ακολούθησε λαϊκό γλέντι υπό τους ήχους ζωντανής μουσικής από την ορχήστρα του Στάθη Μιλάνου και όλοι οι παρευρισκόμενοι χόρεψαν με κέφι.

Προσφέρθηκε δωρεάν φρέσκο ψάρι.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι Βουλευτές Μαγνησίας κ.Καρτάλης Κων/νος του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος απεύθυνε χαιρετισμό, και κ. Νάνος Αποστ. του ΚΚΕ.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν ο Δήμαρχος Ν. Αγχιάλου κ. Καραπατάκης Ηλίας, ο Πρόεδρος της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. κ. Βέργας Χαράλαμπος, μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου και πλήθος κόσμου.

Ο δήμαρχος Ν. Αγχιάλου και ο Πρόεδρος της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. εκφώνησαν σύντομες ομιλίες και αναφέρθηκαν στα έργα και τις εκδηλώσεις που διεξάγονται στον Δήμο, ευχαρίστησαν το φιλοξενούμενο Κυπριακό Συγκρότημα και πρότρεψαν τους παρευρισκόμενους να απολαύσουν την λαϊκή βραδιά.

Χαιρετισμό απεύθυνε και ο εκπρόσωπος του Δήμου Λάρνακας δημοτικός σύμβουλος κ. Αυξέντιος Ευαγγέλου.

ΛΑΪΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΣΤΟ ΑΪΔΙΝΙ

Λαϊκή βραδιά διοργάνωσε στο Αϊδίνι η Δημοτική Κοινωφελής Επιχείρηση του Δήμου Νέας Αγχιάλου στα πλαίσια των δράσεων της για το καλοκαίρι 2010, με την συμμετοχή του χορευτικού τμήματος της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. και του μουσικού συγκροτήματος «ΔΙΠΛΟΠΕΝΙΕΣ» του Χρήστου Σταμούλη, την Παρασκευή 23 Ιουλίου 2010.

Η εκδήλωση είχε μεγάλη επιτυχία, συμμετείχε πλήθος κόσμου και οι παρευρεθέντες διασκέδασαν παρακολουθώντας παραδοσιακούς χορούς και χόρεψαν υπό τους ήχους της ορχήστρας. Την εστίαση της εκδήλωσης ανέλαβε ο Αθλητικός Σύλλογος Αϊδινίου «Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ» προκειμένου να ενισχυθεί οικονομικά.

Χαιρετισμό στους παρευρισκόμενους απεύθυναν ο Δήμαρχος Ν. Αγχιάλου κ. Ηλίας Καραπατάκης και ο Πρόεδρος της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. κ. Βέργας Χαράλαμπος ο οποίος αναφέρθηκε στις εκδηλώσεις που έχει προγραμματίσει και πραγματοποιεί η δημοτική επιχείρηση για το καλοκαίρι του 2010.

ΛΑΪΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΣΤΙΣ ΜΙΚΡΟΘΗΒΕΣ

Λαϊκή βραδιά διοργάνωσε στις Μικρο-θήβες η Δημοτική Κοινωφελής Επιχείρηση του Δήμου Νέας Αγχιάλου στα πλαίσια των δράσεων της για το καλοκαίρι 2010, με την συμμετοχή του χορευτικού τμήματος της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. και του μουσικού συγκροτήματος του Γιάννη Τσάτσου, την Παρασκευή 16 Ιουλίου 2010.

Η εκδήλωση είχε μεγάλη επιτυχία και οι παρευρεθέντες διασκέδασαν παρακολουθώντας παραδοσιακούς χορούς και χόρεψαν υπό τους ήχους της ορχήστρας.

Χαιρετισμό στους παρευρισκόμενους απεύθυναν ο Δήμαρχος Ν. Αγχιάλου κ. Ηλίας Καραπατάκης, ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου κ. Παπανίκος Δημήτριος και ο Πρόεδρος της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. κ. Βέργας Χαράλαμπος ο οποίος έδωσε ραντεβού με τον κόσμο στη Γιορτή Κρασιού Νέας Αγχιάλου που θα διεξαχθεί από 29/07 ως 01/08/2010 με τη συμμετοχή πολλών γνωστών καλλιτεχνών.

ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΑΙΜΑΤΟΣ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας καλεί τα μέλη του σε Εθελοντική Αιμοδοσία που θα λάβει χώρα στο Τμήμα Αιμοδοσίας του Αρεταίειου Νοσοκομείου το **Σάββατο στις 20 Νοεμβρίου 2010 και ώρα 10 π.μ. - 14.00 μ.μ.** Για την καλύτερη οργάνωση, όποιος επιθυμεί να προσφέρει αίμα ας τηλεφωνήσει στο Γεν. Γραμματέα κ. Τριαντόπουλο Χρήστο, τηλ.: 6979-225280 ή στο Σύλλογο 210-8818442.

Τι πρέπει να ξέρει ο υποψήφιος εθελοντής αιμοδότης

Κάθε υγιής άνδρας ή γυναίκα 18-62 ετών, μπορεί να δίνει άφοβα αίμα 3-4 φορές το χρόνο. Ο όγκος αίματος που προσφέρει ο αιμοδότης είναι 450 ml και αποκαθίσταται αμέσως από τον οργανισμό. Το πλάσμα αναπαράγεται σε 24 ώρες και τα ερυθρά σε ένα μήνα. - Δεν πρέπει να διενεργείται αιμοδοσία πριν περάσουν τρεις μήνες από την προηγούμενη. Η αιμοδοσία είναι τελείως ακίνδυνη και διαρκεί 5-10 λεπτά της ώρας.

Οδηγίες για τον αιμοδότη πριν και μετά την αιμοδοσία

Ο αιμοδότης μπορεί να δίνει αίμα πρωινές ή απογευματινές ώρες. Καλό είναι η αιμοδοσία να γίνεται όταν ο αιμοδότης είναι ξεκούραστος. Πριν την αιμοδοσία πρέπει να έχει προηγηθεί ελαφρύ γεύμα (π.χ. πρωινό). Μετά την αιμοδοσία ο αιμοδότης πρέπει να ακολουθεί τις συμβουλές του νοσηλευτικού προσωπικού. Πρέπει να πάρει την τροφή που του προσφέρεται. Να μην αποχωρήσει από το Τμήμα Αιμοδοσίας πριν του επιτρέψει το υπεύθυνο προσωπικό. Να μην καπνίσει για 1 (μία) ώρα. Να μην οδηγήσει για 1 (μία) ώρα. Να μην κάνει έντονη σωματική άσκηση την ημέρα της αιμοδοσίας. Να πάρει περισσότερα υγρά και καλό γεύμα της ημέρα της αιμοδοσίας. Να αποφύγει τα ιονοποιητικά ποτά την ημέρα της αιμοδοσίας. Ο επίδεσμος μπορεί να αφαιρεθεί μετά από 2-3 ώρες.

Για οποιοδήποτε πρόβλημα ή απορία ο αιμοδότης μπορεί να απευθύνεται στο νοσηλευτικό προσωπικό ή στο γιατρό της Αιμοδοσίας στο Τμήμα Αιμοδοσίας του Αρεταίειου Νοσοκομείου Αθηνών. Τηλ.: 210-7230785

Ο κ. Γιάννης Μαρωνίτης δίνει τον έπαινο στη ζωγράφο.

Διάκριση της ζωγράφου Καλλιρρόης Μαστροπέτρου-Χουσιάδα

Η συμπατριώτισσά μας ζωγράφος κ. Καλλιρρόη Μαστροπέτρου-Χουσιάδα, παρουσίασε ατομική έκθεση ζωγραφικής την περίοδο από 13 έως 30 Ιουλίου 2010 στη Θεσσαλονίκη σε αίθουσα του κτηρίου, του Κέντρου Ιστορίας Θεσσαλονίκης, στην οδό Ταμισική με Ιπποδρομίου.

Την έκθεση τίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Βασίλειος Παπαγεωργόπουλος, ο Πρό-

εδρος του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου κ. Απόστολος Βειζαδής και ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής και Επιστημονικός Σύμβουλος του Εικαστικού Θεσμού «Τέχνης Φλόγα» του Φεστιβάλ Εικαστικών Τεχνών του Υπουργείου Πολιτισμού κ. Λεόντιος Πετμεζάς, οι οποίοι με θαυμασμό κι ικανοποίηση επαινέσαν με θερμά λόγια τη συμπατριώτισσά μας, για την επιτυχή εμφάνιση της έκθεσης. Επίσης επισκέφθηκε την έκθεση και πλήθος κόσμου, καθ' όλη τη διάρκεια αυτής, γνωστοί κι άγνωστοι, που

εξεδήλωσαν, ποικιλοτρόπως, την ικανοποίησή και τον θαυμασμό τους, τόσο για την ποιότητα όσο και για το θεματικό περιεχόμενο κάθε έργου.

Τον μήνα Σεπτέμβριο 2010 (από 1 έως 11 του μηνός) έλαβε μέρος σε ομαδική Έκθεση, στη 2η Διεθνή Έκθεση Εικαστικών Τεχνών, που διοργανώθηκε από το Δήμο Πειραιώς και τον όμιλο της UNESCO του Νομού Πειραιώς και Νήσων, στη Δη-

μοτική Πινακοθήκη Πειραιώς (οδός Δημητρίου Καραολή και Φίλωνος 29), στην οποία, κατά τη διάρκεια των εγκαίνιων, και παρουσία πολλών επισκεπτών της απονεμήθηκε Έπαινος από το Διευθυντή του ομίλου της UNESCO κ. Γιάννη Μαρωνίτη.

Στη συνέχεια ακολούθησαν ποικίλες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Εκφράζομε τα θερμά μας συγχαρητήρια στη συμπατριώτισσά μας και της ευχόμεθα να έχει πάντοτε στο μέλλον μεγάλες επιτυχίες σε όλες τις προσπάθειές της.

[Το Βήμα του Πολίτη]

Με τη βιβλιοθήκη του Δήμου μας

Γράφει ο Γιώργος Διονυσίου

Δεν θα ήθελα να επανέλθω στην περίπτωση της απώλειας ενός μεγάλου αριθμού βιβλίων που προέρχονταν από δωρεά του Φιλοπρόσδου Συλλόγου Νέας Αγχιάλου γιατί η απάντηση δόθηκε με την ένοχο σιωπή των αρμόδιων του Δήμου μας που κατά διαστήματα ήσαν υπεύθυνοι για τη λειτουργία της. Τι άλλο να πεις, όταν μετά από τρία συνεχή δημοσιεύματα σχετικά με το θέμα αυτό στα φύλλα 65, 66, 67, της παρούσας εφημερίδας δεν είχε κανείς εξ αυτών την ευαισθησία να απαντήσει! Φυσικά τα πρόσωπα αυτά είναι γνωστά στη μερίδα εκείνων των συμπολιτών μας που ασχολούνται με τα γράμματα. Ας αρκεστούμε λοιπόν σ' αυτό και ας ρίξουμε μια ματιά να δούμε το πως πάει κατά τα άλλα το πνευματικό αυτό κέντρο της πόλης μας. Ένα αρκετά ευχάριστο νομίζω είναι η ανανέωση της σύμβασης εργασίας, της βιβλιοθηκονόμου Ελευθερίας Μουδήρη για 8 μήνες (7 /9/2010 -6/4/2011). Το λέω αυτό όχι μόνο γιατί η υπεύθυνη στη θέση αυτή δεν πρέπει να αλλάζει, λόγω των ιδιαιτεροτήτων που παρουσιάζει η φύση της εργασίας εδώ, αλλά και γιατί η υπάλληλος αυτή υπήρξε εξαιρετος πρόγραμμα που απέδειξε και με την εργασία της. Σημειωτέον πως παρ' ότι είχε λήξει η σύμβαση της ερχόταν εθελοντικά, ανιδιοτελώς, για να εξυπηρετεί τους τυχόν αναγνώστες. Εκείνο που ήθελα να προτείνω, το να είναι δηλαδή τοποθετημένα σε μια προθήκη όλα τα συγγράμματα των Αγχιαλιτών συγγραφέων, αλλά και ό,τι αφορά στην ιστορία και τα άλλα της ιδιαίτερας μας πατρίδας, είδα με χαρά πως η υπάλληλος κατά κάποιο τρόπο το επιμελήθηκε. Όπως μου είχε αναφέρει ο αξεχαστος Θανάσης Κιμπασιάνης, στο διάστημα που διετέλεσε πρόεδρος του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, ο Σύλλογος είχε προσφέρει στη βιβλιοθήκη του Δήμου μας μια σειρά βιβλίων του Βάρναλη θέλοντας μ αυτό και να τον τιμήσει. Δεν γνωρίζω πόσα βιβλία δωρήθηκαν και αν υπάρχουν και τώρα. Νομίζω ωστόσο πως έχουμε υποχρέωση, μια και η βιβλιο-

θήκη είναι αφιερωμένη στο όνομα του μεγάλου συμπατριώτη μας, να την εμπλουτίσουμε με όλο το ποιητικό και συγγραφικό έργο του, και ακόμη με ότι σχετικό για τη ζωή και το έργο του έχει γραφτεί μέχρι σήμερα. Και όλα αυτά φυσικά, μετά, σε μια ξεχωριστή προθήκη με τη σχετική ενημερωτική επιγραφή. Θα δίνεται μ αυτό τον τρόπο ευκαιρία και στους συμπατριώτες μας να έρθουν πιο κοντά στο μεγάλο του έργο που πάντα είναι επίκαιρο. Μια πάρα πολύ ενδιαφέρουσα και πλήρης μελέτη για τη ζωή και το έργο του της Ελένης Χουμουρούδη και της Ισιδώρας Καριωτούδη με τίτλο «Κώστας Βάρναλης (1883 1974) Η ζωή και το έργο του», δημοσιεύτηκε στην «Περιοδική Έκδοση της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Σωματείων Ανατολικής Ρωμυλίας» Απρίλιος-Μάιος-Ιούνιος 2005 «Ανατολική Ρωμυλία (Βόρεια Θράκη). Νομίζω ότι η έκδοση αυτή, αλλά και όλες οι συνεχιζόμενες εκδόσεις που περιέχουν τόσο ενδιαφέροντα πράγματα για μας τους καταγόμενους από την Ανατολική Ρωμυλία, δεν πρέπει να απουσιάζουν από τις συλλογές της βιβλιοθήκης. Απαραίτητη θεωρώ επίσης την ανάρτηση σε εμφανές σημείο του χώρου ενός φωτογραφικού πορτραίτου του ποιητή, που παράλληλα και θα τον κοσμήει. Έτσι θα τιμήσουμε ουσιαστικά τον μεγάλο μας συμπατριώτη. Πράξεις που θα συγκινούν όποιον θα διαβάζει την πόρτα του πνευματικού αυτού σταθμού που είναι αφιερωμένος στο όνομά του. Η απλή ονομασία «Βάρναλειος βιβλιοθήκη» είναι μόνον «θεωρία».

Αν και τα προβλήματα που αφορούν στη λειτουργία της, και όχι μόνον, δεν είναι και λίγα με πρώτο και κύριο την έλλειψη χώρων, πιστεύω πως η βιβλιοθήκη του (δυστυχώς τέως) Δήμου μας βρίσκεται σε καλό δρόμο. Ας ελπίσουμε πως η νέα τάξη πραγμάτων με τον Καλλικράτη θα προβεί προς όφελος όλων όσων τους αφορά ο πολιτισμός, αλλά και σύμφωνα με τις ιδιαιτερότητες του κάθε τόπου.

Μερικές επιστημονικές για τη Νέα Αγχίαλο

Γράφει η Ευαγγελία Αργυροπούλου

Πέρασε και το φετινό καλοκαίρι που μας έδωσε την ευκαιρία να βρεθούμε και να χαρούμε την πατρίδα μας, την ωραία Ν. Αγχίαλο, (να μη το πούμε;) που μας χαροποιεί με όλες τις φάσεις της ζωής: τα πανηγύρια, διάφορες εκδηλώσεις, πολιτιστικές και τον όμορφο παγασητικό που μας δροσίζει. Όμως, στο διάστημα αυτό, της εκεί διαμονής, δόθηκε η ευκαιρία να ενισχυθούν κάποιες επιστημονικές, και βέβαια όχι μόνο δικές μου, που κυκλοφορούν από πολλούς ψιθυριστά, μ' ακόμα κι ελεύθερα, δυνατά, για ορισμένα θέματα σοβαρά, μα οι αρμόδιοι κωφεύουν, αδιαφορούν, χωρίς ίχνος σκέψης κι ευαισθησίας για ό,τι ακούνε.

Και πρώτα θ' αναφερθώ στο καυτό θέμα της αγοράς. Δεν καταλαβαίνει κανείς τι νόημα έχουν οι ωραίες πλάκες, τα συντριβάνια, τα παρτέρια, όταν επιβάλλεται ο πεζόδρομος, που σταματά την κίνηση των Ι.Χ., νεκρώνει την αγορά, θλίβει και προβληματίζει τους επί ζωής μαγαζάτορες αυτού του χώρου!! δηλαδή να το πάμε στο «μπρος τα κάλλη τι είναι ο πόνος;» ή να θυμηθούμε το «αποφασίζουμε και διατάσσουμε;» αυτό θα πει εκλεγμένη εξουσία ή πρόκειται για λάθος αντίληψη; Νομίζω (και το λέμε όλοι) ότι θα μπορούσε και τώρα να γίνει κάτι εάν επιτραπεί η κίνηση των Ι.Χ. κάποιες ώρες το πρωί, και το απόγευμα, πριν είναι πολύ αργά.

Ας πάμε τώρα λίγο πιο πάνω, στην πλατεία. Ωραία και η πλατεία, μπόλικά μάρμαρα, συντριβάνια, μα... ίχνος σκιάς, δροσιάς και παγκάκια, που αν μπορεί να καθίσει κάποιος,

να πάρει μια ανάσα, οι μητέρες με τα παιδιά τους που θα παίζουν στην παιδική χαρά και τέλος πάντων ένας χώρος αναψυχής για το καλοκαίρι. Περίμεναν όλοι να γίνει επιτέλους μια πλατεία σ' αυτόν τον τόπο, μ' αυτό μόνο πλατεία δε λέγεται, απλώς ένας ωραίος χώρος διερχομένων, που με τη ζέση θ' αποφεύγεις να τον περάσεις. Κι εκείνα τα καυμένα, τα καχεκτικά δενδράκια στη μία πλευρά, τι νόημα έχουν και τα φέραμε, λέει κι από το εξωτερικό ε, δώσαμε και κάτι παραπάνω, τι πειράζει. Χάθηκαν τα ελληνικά πλατάνια, οι άκαρπες μουριές με το ωραίο φύλλωμα ή ό,τι άλλο που να δίνουν δροσιά και ομορφιά, ωραίες οι μανώλιες, μα όχι για πλατείες, νομίζω.

Και τώρα το περίφημο πρώτον. Να πω ωραίο κι αυτό, φαινομενικά βέβαια, με μπόλικο γυαλιστερό μάρμαρο, μα λείπει η ουσία. Θυμάμαι ότι είχαμε τότε οι αρμόδιοι να χαρραχθούν, επ' ευκαιρία, τα 15 ονόματα (θύματα της 30ής Ιουλίου) κάτω από την λαξευμένη πλάκα που παριστάνει την εικόνα της ημέρας αυτής, έτσι θα ολοκληρωνόταν η έννοια της ιερής μνήμης για την ιστορία του τόπου και τους μεταγενέστερους. Αυτή δεν είναι η αξία των μνημείων και των ηρώων; κι αυτό αγνοήθηκε. Μα γιατί τόση προχειρότης σε θέματα τόσο σοβαρά και ουσιαστικά ή μήπως κάνω εγώ λάθος; Και θα πω πάλι (χαμένα λόγια βέβαια) ότι αν έπρεπε να μεταφερθεί το Ηρώων, αντί 10 μέτρα πιο πάνω, να γίνει η μετατόπιση προς τα κάτω, εκεί στην πλατεiouλα της αγοράς, δίπλα στα νερά του τοίχου, κι ας ήταν λιγότερα

τα μάρμαρα (οικ εν τω πολλώ το ευ). Νομίζω εκεί θα είχε την αρχοντική του θέση, την αποκλειστική στο χώρο των παρελάσεων.

Και κάτι ακόμα το ίδιο σημαντικό, να το πω κληροδότημα του τελευταίου Δημάρχου της αυτόνομης εξουσίας του τόπου μας; Ναι, κατάφερε η νυν Δήμαρχος με την αδιαφορία της ν' αλλάξει πορεία η γραμμή της Αθήνας - Βόλου, γιατί εκεί στη στροφή Θεοδωρίδη δεν έβαλε εκεί να τα σταθερά κολωνάκια που υπέδειξε, το ΚΤΕΛ Βόλου, για να μη παρκάρουν (που ακούστηκε!!) πάνω στην καμπί της στροφής κάποιες εξυπνάκιδες και δυσκολεύουν την κίνηση των μεγάλων λεωφορείων.

Μιλώ έτσι γιατί μου το ετόνισε ο Πρόεδρος του ΚΤΕΛ Βόλου, όταν πήγα μόνη μου και η αστυνομία της πόλης μας: ΚΟΛΩΝΑΚΙΑ. Δεν μπήκαν ακόμη.

Τελειώνοντας θ' αναφερθώ και σε κάτι ακόμα, κι ας το πάρει ο άνεμος. Είναι τόσο δύσκολο, να φυτευτούν λίγα πευκάκια, εκεί ανάμεσα στα αιωνόβια ίσως δένδρα που υπάρχουν και καταρρέουν μέρα με τη μέρα, δεν το βλέπουμε και είναι το μοναδικό δασύλλιο που απόμεινε στην πόλη μας. Μου δημιουργεί πόνο, αυτό το φαινόμενο, γιατί έμαθα να κουβεντιάζω μαζί τους από μικρό παδί μ' αυτά και πολλά άλλα δένδρα που υπήρχαν εκεί και μοσχομύριζε ο τόπος. Μήπως αφορά λίγο και τα σχολεία αυτό το θέμα;

Ε, φθάνει πια το ψαλτήρι, μα δυστυχώς η γλώσσα της αλήθειας είναι κάποτε (συνήθως) λίγο σκληρή.

Καλό Χειμώνα σε όλους μας

[Ποίηση]

Αγαπημένα πρόσωπα Ξαναζωντανεύουν

Άνοιξα το σοφό κουτί της μνήμης δώρο των προγόνων μου. Όνειρα σκόρπια, ποτισμένα με την ευφορία της ψυχής. Μαγευτικοί τόποι φανερώθηκαν μπροστά μου, ήθελαν κάτι να μου πουν δυο λέξεις που παλεύουν στη ζωή και στο θάνατο. Δυο λέξεις να θερίσουμε εμείς που αγνοούμε τους παλιούς κόπους, να ξαναζωντανέψουν τα κειμήλια.

Αγχίαλος τα χρώματά σου κρατώ μες στην καρδιά μου, ανθοδέσμες με λουλούδια οι άνθρωποί σου. Το φως των σπιτιών σου το πήρανε οι ξεχασμένοι, οι πληγωμένοι, οι σκοτωμένοι, οι καμένοι και χαμογελούν μεταγγίζοντας το δικό τους χρόνο στο δικό μου. «Πρέπει να ξέρεις τι έγινε», μου λένε εκείνοι. «Εσύ μας φέρνεις στη ζωή κάθε φορά που σκέφτεσαι την αγαπημένη μας πατρίδα». «Τότε δεν είχε ακόμη γεννηθεί ο πατέρας σου και ο παππούς σου ήταν ένα μικρό παιδί. Η γιαγιά σου έτρεμε στη σκέψη πως ό,τι άφηνε πίσω της, θα έμενε νεκρό, ατιμασμένο. Να μην ξαναδεί δροσιά η παλιά Αγχίαλος χωρίς τους Έλληνες!». Εκείνη μου διηγούνταν το παραμύθι του πόνου το μεγάλο κόκκινο βιβλίο, βαμμένο με αίμα χριστιανών. Μέσα στις σελίδες του η αγάπη για τον τόπο, οι εικόνες των παιδικών της χρόνων που έπρεπε κι εγώ να νιώσω, πριν βαφτιστώ. Στο ποτάμι της μνήμης!

Θα έλεγες, αν ζούσες ακόμη γιαγιά: «Δείτε πως μεγάλωσε αυτό το παιδί, δείτε πως έγινε δέντρο ψηλό, βουνό απάτητο, νερό που δε σταματά να κυλάει και κάποια λόγια αναμασά απ την παλιά μας νιότη. Τι μπορεί ν' ανθίσει απ' το μικρό κύμα της προσφυγιάς; Σα να έγινες κι εσύ ένας μύλος γερασμένος τον ίδιο σπόρο, την ίδια φύτρα της θλίψης άπειρες φορές να γυρνάς μέχρι να σε λυπηθεί ο Θεός, αιώνια δεσωμένη, γυρίζοντας πίσω».

Πλησίασε και ο προπάππος να με χαϊδέψει στο μάγουλο. Ξεχώρισε με τις μεγάλες πλάτες και τα έξυπνα μάτια που τώρα ήταν υγρά από παράπονο. Το γεροδεμένο του άλογο βαριανάσαινε. «Πολέμησες γενναία, στις παλάμες σου είχε βρει καταφύγιο η εκδίκηση και το θηρίο μέσα απ το στήθος σου ξεμύτιζε και τρώμαζε τον Βούλγαρο στρατιώτη». Η αιγλή σου όμως γέροντα χάθηκε, η θάλασσα που σ' ανάθρεψε χάθηκε, το παλιό λιμάνι έγινε άπιαστο όνειρο.

Η γιαγιά μιλάει βουρκωμένη: «Λίγα υπάρχοντα πήραμε μαζί μας. Ας ήταν και η ελπίδα μέσα στα ασπρόρουχα, μέσα στον άνεμο που μας ταξίδευε: το κλάμα του μωρού, η φωνή του γέγονα. Η μαγιά της φωτιάς σπάρραζε την καρδιά, μόνο αυτή υπήρχε. Το καράβι πολυφορτωμένο, μελαγχολικό, ήθελε να ημερέψει γρήγορα τις ψυχές που κουβαλούσε, αλλά μάταια ο πόνος ήταν ο μόνιμος θόρυβος των μηχανών».

Κοφτερή η μνήμη, με τέτοια λόγια χαράζεται πιο βαθιά το όραμα της αλησμόνητης πατρίδας. Νεκροί και ζωντανοί, όλοι δοκιμαστήκαμε για την πόλη των θαυμάτων. Είπαν πως τα όνειρά τους θέλουν να φυτέψουμε στην καινούργια αυλή, να καθόμαστε αιώνες γαλήνιοι κάτω απ τον ίσκιο τους.

Οι ξαναζωντανεμένοι μας δίνουν τα κουρασμένα χέρια τους. Πρέπει να τους σώσουμε! Οι ψυχές που χάθηκαν ζεμάτανε τα χαράματα, κλεισμένες στο σοφό κουτί της μνήμης. Προσμένουν το απαλό χάδι των κατοπινών, τη δροσιά της ενθύμησης. Αυτοί που έζησαν την παλιά τραγωδία, επιτέλους στις μέρες μας να χαμογελάσουν.

Λάσκαρης Π. Ζαράρης

30^η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1907

Η γενέθλια ημέρα της Νέας Αγχιάλου

Γράφει ο Γιώργος Διονυσίου

30 Σεπτεμβρίου: Μια ιστορική ημέρα για τη Νέα Αγχιάλο, αλλά κι ένας σταθμός στην ιστορική διαδρομή του Θεσσαλικού χώρου. Μια ημέρα που πάντα έπρεπε να τιμούν οι Νεοαγχιαλίτες, καταγόμενοι και μη από τη χαμένη πατρίδα της Μαύρης Θάλασσας. Μια γενέθλια μέρα μιας πόλης που πριν από 103 χρόνια (30 Σεπτεμβρίου 1907) θεμελιώθηκε στην «ερίβωλο Φθία». Ερίβωλο μεν, «φιλοξενούσα» δε κι ένα ματωμένο βάλτο. Ένα βάλτο που από μέσα του αναδύθηκε ρημαγμένος ο υπέρροχος εκείνος προσφυγικός κόσμος, που ωστόσο δεν υπέκυψε! Όχι μόνο κατόρθωσε να επιζήσει, αλλά και να προοδεύσει! Θυμάμαι πάντοτε τον πατέρα μου που έλεγε πως η Αγχιάλος έχει μέλλον, πράγμα που οφείλεται, στη μοναδική θέση και γη και προπάντων στην ποιότητα των ανθρώπων της. Ο πατέρας μου δεν ήταν Αγχιαλίτης, αλλά Σκοπελίτης, και είχε έρθει εδώ ως δάσκαλος όπου και παρέμεινε στον όμορφο αυτό τόπο με τον ωραίο κόσμο, θεωρώντας τον δεύτερή του πατρίδα. Να λοιπόν γιατί όποιος περνά από εδώ και σήμερα ακόμη σκαλώνει και δεν φεύγει. Αυτό φυσικά συμβαίνει και συνέβαινε παντού και πάντοτε στα όμορφα μέρη. Το είχαμε και στην Παλιά Αγχιάλο. Μέχρι και τώρα ξέρουμε ποιες οικογένειες κι εκεί κατάγονταν, από τη Κρήτη, τη Μάνη, τη Σκόπελο, τη Μυτιλήνη, την Κεφαλονιά, την Ιθάκη, τη Μακεδονία, τη Μικρά Ασία, αλλά και από τις εκεί γύρω περιοχές, Μεσημβρία, Σωζόπολη, Καρνομπάτ, Αετό κ.α.

Οι πρώτοι που βρέθηκαν δίπλα στους Αγχιαλίτες, εδώ, ήταν οι πρώην κολήγοι των ιδιωτικών χωριών του τσιφλικιού Τοπάλη που παρά τις ιδιαιτερότητές τους όχι μόνο έζησαν αρμονικά μαζί τους, αλλά συγγένεψαν κιόλας. Δίπλα και παράλληλα οι Σαρακατσάνοι, που από σκηνίτες κτηνοτρόφοι εγκαταστάθηκαν σιγά, σιγά μόνιμα στην Ν. Αγχιάλο. Ζούσαν σε μια αρκετά κλειστή δική τους κοινωνία, αλλά αρμονικά με τους Αγχιαλίτες. Ωστόσο εκτός από μερικά κουμπάρια δεν προχωρούσαν οι σχέσεις πιο πέρα. Ο πρώτος γάμος Σαρακατσάνου και Αγχιαλίτισσας έγινε το 1947. Εκτός από αυτούς είχαμε και μερικές οικογένειες ντόπιων από την περιοχή μας και μέχρι το Δομοκό, και μετά το 1922, αρκετές Μικρασιάτικες και Αρμένικες αλλά και τρεις μεγαλοσελιγκάδων Βλάχων από τη Γράμμοστα Μακεδονίας. Όλοι αυτοί συνέβαλαν θετικά στην ανάπτυξη της Ν. Αγχιάλου. Από την αρμονική συμβίωση πρέπει να εξαιρέσουμε τις πολιτικές αντιπαραθέσεις που έφταναν και στα άκρα. Στο προσφυγικό στοιχείο υπερίσχυαν οι Φιλελεύθεροι Βενιζελικοί ενώ αργότερα απέκτησαν δύναμη και οι κομμουνιστές. Στο ντόπιο και προπάντων στο Σαρακατσάνικο στοιχείο οι Βασιλόφρονες. Σήμερα η μεγάλη μετοίκηση οικογενειών από τα ορεινά της Θεσσαλίας έδωσε ένα άλλο χρώμα που δεν μπορώ να πω πως είναι και άσχημο. Όλα αυτά όμως συνετέλεσαν στο να εξαφανιστούν πολλά χαρακτηριστικά του προσφυγικού κόσμου όπως της ντοπιολαλίας και οι πιο πολλές από τις παραδόσεις μας που επικρατούσαν απόλυτα μέχρι και το 1960. Απόδειξη η Γιορτή του Κρασιού που δεν έχει κανένα δικό μας χρώμα. Στους Αγχιαλίτες από την παλιά πατρίδα ακόμα είχε εισχωρήσει ο μικροαστικός τρόπος ζωής λόγω της επαφής με την Πόλη, Οδησό, Βουκουρέστι, Σμύρνη, Αθήνα, αλλά και Ευρώπη. Από τις διασκεδάσεις και τους μπάλους τους δεν έλειπαν βέβαια οι μπαϊντούσκες τα χασαποσέρβικα, οι ζωντάνικοι (ζωνναράδικοι), τα συρτά, οι σίρμπες, όμως ποτέ δεν έλειπαν και τα βαλς, τα ταγκό, οι μαζούρκες, οι πόλκες και προπάντων τα φοξ τροτ με τις καντρίλιες που ήταν το αποκορύφωμα των γλεντιών τους. Σε όλα αυτά ήταν μέσα όλοι οι παραδοσιακοί οργανοπαίχτες μας που βαστούσαν ακόμα από τη Βουλγαρία.

Το λέω αυτό γιατί δεν μπορεί να ανοίξεις τη γιορτή του κρασιού με το «Γιάννη μου το μαντήλι σου» και όχι τουλάχιστο με ένα Θεσσαλικό χορό. Έχουμε φυσικά ωραίο χορευτικό συγκρότημα καθώς και πολύ καλή χορωδία. Ποιος όμως ενδιαφέρθηκε να πάρουν όλα αυτά και ένα ξεχωριστό Αγχιαλίτικο χρώμα. Ξέρεται πόσα τραγούδια από δημοτικά, «μισοδημοτικά» και μικροαστικά που τραγουδούσαν οι Αγχιαλίτες έχουμε καταγράψει. Γύρω στα 30, μερικά από τα οποία είναι καθαρά Αγχιαλίτικα. Τραγουδά κανένα η χορωδία μας; Κανένα. Μια απόπειρα που έκανα δίνοντας τρία στο μαέστρο κ. Διαμαντόπουλο απέτυχε. Ποιος είναι ο λόγος, άγνωστο. Δεν φαντάζομαι ότι οι Αγχιαλίτες τραγουδιστές ντράπηκαν να ανοίξουν το στόμα τους για κάτι από την παράδοσή τους!

Απ' ό,τι θυμόμαστε εμείς οι παλιοί, δεν έγινε ποτέ μια εκδήλωσή ή κάποια ομιλία τουλάχιστον που να έχει σχέ-

Ονόματα Φωτογραφίας από αριστερά προς δεξιά: Μαραγκόπουλος Αντώνης, Ασλάνης Αιμονιώτης Φάνης, Κουτσοβασίλης Νικόλαος, Ιλτζογλου Θεόδωρος, Ραφτόπουλος Νικόλαος, Γκίνης Ιωάννης, Ραφτόπουλος Κυριάκος, Βοδενιώτης Δημήτριος. Οι μικροί Κοντοβάς Ιγνάτιος, Ραφτόπουλος Μανώλης.

ΦΩΤ. ΑΡΧΕΙΟΥ: ΝΙΚΟΣ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

ση με την ιστορική αυτή μέρα της θεμελίωσης, δηλαδή, την 30 Σεπτεμβρίου που παράλληλα είναι σταθμός και της ιστορίας και όλης της περιοχής μας, αλλά και της πατρίδας μας...

Πιθανόν η 30 Ιουλίου ημέρα καταστροφής της παλιάς πατρίδας (30 Ιουλίου 1906) που συναισθηματικά επηρέαζε συνέχεια την ηρωική εκείνη γενιά, όσο αυτή ζούσε, επισκίαζε κάθε άλλο που θεωρούνταν δευτερεύον. Ωστόσο αν και η μνήμη αυτής της τραγικής μέρας της συμφοράς και του ξεριζωμού δεν ξεχάστηκε ποτέ από το λαό της Αγχιάλου και τιμάται ιδιαίτερα, είχε πάντοτε τοπικό χαρακτήρα. Σημειωτέον ότι και μέχρι τη δεκαετία του 50 εκφωνούσαν τον πανηγυρικό και άνθρωποι που έζησαν ακόμα και με το όπλο στο χέρι τα γεγονότα όπως πχ ο διανοούμενος και συγγραφέας Κων. Εμμανουηλίδης. Και ενώ θα έπρεπε να έχει όχι μόνο απήχηση στην περιοχή μας αλλά και στο πανελλήνιο, δεν είχε. Η Νέα Αγχιάλος αυτή τη μέρα έπρεπε να θυμίζει ένα μικρό Μεσολόγγι, γιατί στους μεγάλους ανθελληνικούς διωγμούς του 1906 οι μόνοι που αντέταξαν ένοπλη αντίσταση κατά των Βουλγάρων σοβινιστών, όταν αυτοί τους ζήτησαν να παραδώσουν σχολεία και εκκλησίες, ήταν οι Αγχιαλίτες απαντώντας επί λέξει «μολόντες λάβετε». Δεν είναι τυχαίο εκείνο που έλεγε ο Βάρναλης: «Οι Αγχιαλίτες φημίζονταν για την παλικαριά τους». Οι δε σημερινοί μας φίλοι Βούλγαροι αν και ορθόδοξοι χριστιανοί δεν αρκέστηκαν να πυρπολήσουν μόνο τον μεγαλοπρεπή ναό της Παναγίας, αλλά ανατίναξαν με δυναμική και το επιβλητικό τρούλο. Φανταστείτε πόσο τους τύφλωνε το μίσος! Αυτά λέει η ιστορία που φυσικά δεν πρέπει να ξεχνιούνται. Όχι για μίσος, αλλά για παραδειγματισμό. Κι ευτυχώς σήμερα μετά από τόσα χρόνια εχθροτήτων μονιάσαμε πια!

Έγραφα το κείμενο αυτό με αφορμή τον ερχομό της 30 Σεπτεμβρίου, αλλά να πω και δυο λόγια και για τη καθιερωμένη εκδήλωση της 30ης Ιουλίου που προγραμματίστηκε φέτος από τον Δήμο Νέας Αγχιάλου σε συνεργασία με το «Σύλλογο των Αγχιαλιτών της Αθήνας». Μάλιστα με πρωτοβουλία του δραστήριου προέδρου του κ. Απ. Ζαφειρόπουλου ζητήθηκε από το διδάκτορα της Σορβόνης κ. Αντώνη Αντωνίου να εκφωνήσει τον πανηγυρικό της ημέρας, ο οποίος ευχαρίστως και το αποδέχτηκε. Η επιλογή του κ. Αντωνίου, που είναι και συμπatriώτης μας, Βολιώτης, έδωσε μια άλλη βαρύτητα στην ημέρα αυτή, γιατί πέρα από το κύρος του ομιλητή μας παρουσίασε νέα στοιχεία που αφορούσαν εκτός από την περίπτωση Αγχιάλου, και όλο το φάσμα των ανθελληνικών διωγμών την περίοδο εκείνη στη Βουλγαρία. Δυστυχώς και τώρα η εκδήλωση αυτή μνήμης είχε πάλι τοπικό χαρακτήρα. Βέβαια είχαμε την παρουσία του αρχι-

μανδρήτη Επιφανίου Οικονόμου που ως εκπρόσωπος του Μητροπολίτου Δημητριάδος τίμησε την «ημέρα», καθώς και εκπροσώπων αξιωματικών της πολεμικής αεροπορίας, και αστυνομίας, που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση. Όμως άλλοι που θα μπορούσαν να παραβρεθούν ουδεμία δημοσίευση είδαν στον τοπικό τύπο. Δυστυχώς και μετά την εκδήλωση καμιά σχετική δημοσίευση δεν είδαμε πάλι. Μιλάμε μετά για ιδιαιτερότητες της Αγχιάλου όταν χάνουμε τέτοιες ευκαιρίες. Ας πάρουμε παράδειγμα από τον Αλμυρό που τόση δημοσιότητα έδωσε για τον εορτασμό της ημέρας απελευθέρωσής του από τους Τούρκους. Θα μπορούσα να μιλήσω και για άλλες ακόμα αμέλειες κατά την εκδήλωση όπως ήταν η παράλειψη μετά την επιμνημόσυνη δέηση του προσκλητήριου των πεσόντων κατά την καταστροφή, πράγμα που ήταν καθιερωμένο, αλλά και για άλλες αμέλειες πριν και μετά την εκδήλωση. Η ευθύνη φυσικά για όλα αυτά δεν είναι του «Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας».

Με το πλησίασμα τώρα της 30 Σεπτεμβρίου, τιμώντας την, καλό θα ήταν νομίζω ο δήμος μας να προγραμματίζε έστω και μια ομιλία σαν επισφράγισμα του τέλους του που καταφθάνει. Ας ελπίσουμε ότι ο Αγχιαλίτικος κόσμος και μέσα στον μεγάλο νέο δήμο που θα ενταχθεί θα έχει πάντα γνώμη που θα είναι προς όφελος του, αλλά και του συνόλου.

Συμπληρώνω με την ευκαιρία πως από καιρό, αλλά και τελευταία, παρατηρούμε κάποιες πρωτοβουλίες του Δήμου μας για την αναστήλωση και ανάδειξη του Αρχαίου Θεάτρου Θηβών. Δεν λέμε ότι είναι άσχημη η κίνηση αυτή. Νομίζω όμως ότι προτεραιότητα έχουν για μας οι μοναδικές παλαιοχριστιανικές αρχαιότητες των Χριστιανικών Θηβών της Ν. Αγχιάλου που για την ανάδειξη και προβολή τους τόσα πολλά έκανε και κάνει η 7η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων. Προς τα εδώ έπρεπε να στραφεί ο Δήμος μας ώστε η συμβολή του να αναδείξει την Αγχιάλο σαν μια «Πομπή του Χριστιανισμού» που ως εστία πολιτισμού θα συνέβαλε και στον τουρισμό της πόλης, με υποσχέσεις και για θρησκευτικό τουρισμό. Αν και το είπαμε τόσες φορές, όμως θα το ξαναπούμε ότι ένας από τους κύριους στόχους έπρεπε να είναι η ίδρυση Μουσείου Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.

Κλείνοντας σημειώνω πως για τις εκδηλώσεις που έγιναν κατά την θεμελίωση της Νέας Αγχιάλου στις 30 Σεπτεμβρίου 1907 μπορεί να ενημερωθεί κανείς από το σύγγραμμα έκδοσης του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας «Μια Αγχιάλος Νέα γενιέται» Βόλος 2006 Γ. Διονυσίου. Όλα προέρχονται από το αρχείο της ιστορικής μας εφημερίδας «Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ» όπου λεπτομερέστατα περιγράφονται.

30^η ΙΟΥΛΙΟΥ 1906

Η Αν. Ρωμυλία και οι θέσεις

Καταρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω το Δήμο της Νέας Αγχιάλου, το Σύλλογο Αγχιαλιτών της Αθήνας και τον εκλεκτό φίλο κ. Ζαφειρόπουλο, για την πρόσκληση που μου απηύθυναν καθώς και για το υλικό που μου προσέφεραν και με το οποίο στήριξαν την ομιλία αυτή. Εκμεταλλεύομενος την δική τους γενναιοδωρία, προσέθεσα και την δική μου έρευνα σε αδημοσίευτο υλικό, για να αναδείξω άγνωστες πλευρές των γεγονότων αλλά και τις στάσεις και τις συμπεριφορές των κοινωνικών πρωταγωνιστών της εποχής, ως μια πρώτη προσέγγιση σε ένα πολυδιάστατο και έντονα συγκινησιακά φορτισμένο κοινωνικό φαινόμενο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΘΑΝ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ*

Η Αγχιάλος, υπήρξε κατά τον 19ο αιώνα σημαντικό οικονομικό και εμπορικό κέντρο στον Εύξεινο Πόντο. Οι επίσημες βουλγαρικές στατιστικές δίνουν 5.365 Έλληνες κατοίκους το 1893 και 4.579 το 1900. Αποτελούσε το κέντρο μιας αμπελοαγωγικής ζώνης, που απασχολούσε την πλειοψηφία των κατοίκων. Σημαντικές ήταν και οι αλκυκές της Αγχιάλου οι οποίες απέδιδαν προϊόν σημαντικό σε ποσότητα και ιδιαίτερο σε ποιότητα. Μέχρι το 1890 το λιμάνι της υπήρξε ιδιαίτερα σημαντικό εισαγωγικό και εξαγωγικό κέντρο. Η εμπορική του κίνηση εκτεινόταν όχι μόνο σε όλο τον Εύξεινο Πόντο αλλά και σε πιο μακρινές περιοχές. Το λιμάνι δημιουργούσε εισοδήματα και τροφοδοτούσε την πόλη με ποικιλία προϊόντων. Οι συνεχιζόμενες των ναυτικών, των πραγματευτών και των αμπελοαγωγών οργάνωναν τα επαγγέλματα. Οι Έλληνες κάτοικοι φαίνεται να απολάμβαναν ένα βαθμό ευημερίας, αφού η πόλη διέθετε ένα επαρκές για την εποχή δίκτυο ύδρευσης, οι περισσότερες οικογένειες υπήρξαν ιδιοκτήτες των σπιτιών, των αλκυών και των κτημάτων τους, υποστήριζαν οικονομικά, φιλανθρωπικά καταστήματα και σχολεία. Είχαν ανεγείρει μητροπολιτικό μέγαρο καθώς και ένα μεγάλο αριθμό ναών, μερικοί από τους οποίους ήταν μεγαλοπρεπείς και επιβλητικοί. Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της Αγχιάλου που λειτουργούσαν για εκατονταετίες, υπήρξαν υπόδειγμα για την ευρύτερη περιοχή και διέθεταν καλά αμειβόμενο προσωπικό. Από το 1851, λειτουργεί στην πόλη αλληλοδιδασκτικό και ελληνικό σχολείο, ενώ το 1868 ιδρύεται παρθενγωγείο. Το 1901 φαίνεται ότι λειτουργούσαν τέσσερα σχολεία. Τα σχολεία διέθεταν το 1903, 19 εκπαιδευτικούς, 972 μαθητές, πλούσιο εμπορικό υλικό και τα έξοδά τους καλύπτονταν, τόσο από την κοινότητα όσο και από τα κληροδοτήματα.

Η προσάρτηση το 1885 της αυτόνομης επαρχίας της Ανατολικής Ρωμυλίας της Οθωμανικής αυτοκρατορίας στη βουλγαρική ηγεμονία, άλλαξε τα δεδομένα διαβίωσης των Ελλήνων. Επιδιώχθηκε με μέτρα στους τομείς της εκπαίδευσης, του στρατιωτικού αλλά και του ευρύτερου κρατικού μηχανισμού και της εκκλησιαστικής ένταξης, ο εκβουλγαρισμός και η αφομοίωση της ελληνικής μειονότητας. Επιδιώχθηκε, κυρίως, η κατάργηση της ελληνικής πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και η αρπαγή των κοινοτικών και εκκλησιαστικών περιουσιών. Παρόλα αυτά οι πληθυσμιακοί διατήρησαν ελληνική συνείδηση και ένωσαν στενά συνδεδεμένοι με το εθνικό κέντρο. Στον πόλεμο του 1897 μάλιστα

Επέτειος τιμής

Την Παρασκευή 30 Ιουλίου 2010 έγινε η καθιερωμένη εκδήλωση τιμής για το Ολοκαύτωμα της 30ής Ιουλίου 1906.

Το πρωί στην εκκλησία του Αγ. Γεωργίου πραγματοποιήθηκε θεία λειτουργία χοροστατούντων όλων των Ιερέων του Δήμου μας και ακολούθησε μεταβίβαση στο χώρο του Ηρώου όπου τελέστηκε επιμνημόσυνη δέηση χοροστατούντος του Πανοσιολογιότατου πατέρα Επιφάνειου Οικονόμου, που προσήλθε γι' αυτό το σκοπό εκπροσωπώντας τον Μητροπολίτη κ.κ. Ιγνάντιο και κατάθεση στεφάνων.

Στην εκδήλωση παρεβρέθησαν ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου κ. Ηλίας Καραπατάκης, ο πρώην Δήμαρχος κ. Γεώργιος Δράγνης, ο πρώην Κοινοτάρχης κ. Γ. Μπουρζής, οι Αντιδήμαρχοι Νέας Αγχιάλου, Δημοτικοί Σύμβουλοι της Συμπολίτευσης και Αντιπολίτευσης, ο εκπρόσωπος του Διοικητή της 111 Π.Μ. και αρκετός κόσμος. Για την ημέρα μίλησε ο Δρ. Αντώνιος Αθαν. Αντωνίου.

1.600 εθελοντές από την ανατολική Ρωμυλία αφίχθηκαν στον Πειραιά, ήδη από τις αρχές του Μαρτίου του 1897.

Η συγκρότηση του βουλγαρικού κράτους γύρω από το όραμα της μεγάλης Βουλγαρίας οδήγησε στην άνοδο του βουλγαρικού εθνικισμού στα τέλη του 19ου αιώνα. Η αντιπαλότητα με τους Έλληνες γύρω από την Μακεδονία και ο ακήρυχτος πόλεμος μεταξύ βουλγάρων κομιτατζήδων και Ελλήνων μακεδονομάχων, αποτελούν σημεία τριβής Ελλήνων και Βουλγάρων. Το 1905 και 1906, φαίνεται να ισχυροποιείται το κίνημα των μακεδονομάχων και να καταφέρνει ισχυρά πλήγματα στους κομιτατζήδες. Όπως φαίνεται και από προφορική μαρτυρία που δημοσίευσε ο Στέλιος Π. Λασκαράκης στην αξιολογητική εφημερίδα σας «Νέα Αγχιάλος», οι κομιτατζήδες, δηλαδή οι Βούλγαροι οι καταγόμενοι από την Μακεδονία πρωταγωνίστησαν στα επεισόδια. Οι βουλγαρικοί εθνικιστικοί κύκλοι που αποτελούσαν ένα από τα ερείσματα στα οποία εδραζόταν το κυβερνών Εθνικό Φιλελεύθερο Κόμμα, επιδιώκουν την εκκαθάριση των ελληνικών μειονοτήτων. Η αντίθεση με το Πατριαρχείο και η επιδίωξη της Βουλγαρικής εξαρχής να κυριαρχήσει σε όλους τους υπό βουλγαρική κυριαρχία πληθυσμούς, αποτέλεσε ένα ακόμη ισχυρό σημείο τριβής. Το 1905 οι ανθελληνικές διώξεις στη Ρουμανία δίνουν τροφή στις κυβερνητικές εφημερίδες της Βουλγαρίας, οι οποίες εξάπτουν τα πνεύματα. Τον Απρίλιο του 1906 εγκαινιάζεται το Λιμάνι της Βάρνας και κατά τα εγκαίνια του λιμανιού, 2 βούλγαροι μαθητές προκαλούν καταστροφές στην ελληνική συνοικία της πόλης. Τα επεισόδια επαναλήφθηκαν κατά τη γιορτή των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου και κατά την άφιξη του νέου πατριαρχικού μητροπολίτη Βάρνας. Κατελήφθηκαν και λεηλατήθηκαν το ελληνικό νοσοκομείο και ελλη-

νικοί ναοί. Στα ελληνικά καταστήματα αποφεύχθηκε η λεηλασία, χάρις στην επέμβαση των ξένων προξένων και χάρις στα μέτρα του νομάρχη, μετά από έντονες πιέσεις των Ελλήνων κατοίκων, αλλά επικολήθηκε έντυπο που προέτρεπε τους Βουλγάρους να μην συναλλάσσονται με τους Έλληνες. Τη σκυτάλη των βιαιοτήτων παίρνει η Φιλιππούπολη και ο Πύργος (Μπουργκάς). Στην Φιλιππούπολη, στις 16 Ιουλίου, σημειώνονται λεηλασίες, πυρπολήσεις και βανδαλισμοί σε βάρος ελληνικών εκκλησιών, σχολείων, κοινοτικών κτηρίων, καταστημάτων, εργοστασίων αλλά ακόμη και σπιτιών. Παρόμοιες καταστροφές και λεηλασίες έγιναν και στον Πύργο, οι οποίες επεκτάθηκαν και στο γειτονικό Ευσταθοχώρι. Οι διωγμοί εξαπλώθηκαν και σε άλλα κέντρα, όπως η Στενήμαχος, το Καβακλή, η Αγχιάλος, ο Αετός, το Καρναμπάτο Ρουχσοκούκιο, το Κάρνοβατ, τα Πραβατιά, το Βαλτσίκη, το Τατάρ Παζαρτζήκ, η Περιστέρα, το Χάσκιοϊ, το Κερμενλή, το Ραδνέ Μαχλαεσί, η Μέσδρα και η Σήλυμνος. Στη Μεσημβρία οι πρόκριτοι φοβούμενοι ανάλογη μεταχείριση δέχθηκαν να υπαχθούν εκκλησιαστικά στην εξαρχή.

Μ' αυτό τον τρόπο, την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1906, εκδηλώθηκε ανθελληνικό κίνημα στις ελληνικές κοινότητες που υπήρχαν στη Βουλγαρία, ιδιαίτερα στα παράλια του Ευξείνου Πόντου και στην Ανατολική Ρωμυλία. Βουλγαρικοί εθνικιστικοί κύκλοι εκμεταλλεύονται την εργατική και φοιτητική αναταραχή, την οποία στρέφουν εναντίον των Ελλήνων, με αποτέλεσμα να σημειωθούν εκτεταμένα επεισόδια με πρωτοφανείς για την περιοχή βαρβαρότητες. Τα αιματηρά γεγονότα, η καταπάτηση και καταστροφή κοινοτικών και ιδιωτικών περιουσιών, οι βιαιότητες και οι λεηλασίες είχαν σαν στόχο την διάλυση των ελληνικών κοινοτήτων και οδήγησαν πολλούς Έλληνες σε ακούσια μετανάστευση. Η κυβέρνηση φαίνεται ότι με πράξεις και παραλείψεις ευνόησε την εξαπλώση των γεγονότων. Μετά τα γεγονότα η βουλγαρική κυβέρνηση φραστικά διαφοροποιήθηκε, αλλά στη συνέχεια εκμεταλλεύθηκε πλήρως το δυσμενές κλίμα και κατέλαβε κοινοτικές περιουσίες και ναούς, κατήργησε την ελληνική πρωτοβάθμια εκπαίδευση, απέλυσε Έλληνες δημοσίους και δημοτικούς υπαλλήλους. Τριάντα χρόνια μετά την ένταξη της Ανατολικής Ρωμυλίας στο βουλγαρικό κράτος, οι ελληνικής συνείδησης πληθυσμοί της περιοχής, αντιμετωπίζουν τους ισχυρούς μηχανισμούς εξουσίας που ανέχτηκαν, υπέθαψαν και εκμεταλλεύτηκαν ακραίες εθνικιστικές βιαιότητες και απάνθρωπες συμπεριφορές.

στη δίνη των εκκαθαρίσεων του Ευρωπαϊκού Τύπου

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ 30ής ΙΟΥΛΙΟΥ 1906

1. Πετρούλα Αργυρίου
2. Θεονίτσα Χατζηπαγώνου
3. Δημοσθένης Ζαχαριάδης
4. Μιχαήλ Καμπούρης
5. Στυλιανός Κανάκης
6. Γεώργιος Κόφρας
7. Βασιλική Μπαμπαλίκη
8. Αριστείδης Μπαμπαλίκης
9. Νικόλαος Μπεχλεβάνης
10. Σωτήριος Μπίτουλας
11. Κωνσταντίνος Ντούγιας
12. Νικόλαος Σόμπολας
13. Γεώργιος Μαρμαράς
14. Πασχάλης Καζάκος
15. Γεώργιο Κιλαφτσόγλου

«Η μη αναγνώριση των περασμένων, η αποδυνάμωση της συλλογικής Εθνικής Μνήμης οδηγεί σε λαό χωρίς ταυτότητα, χωρίς υπόσταση και χωρίς ρόλο στη διεθνή κοινότητα. Διάβασα κάπου την άποψη του πανεπιστημιακού δασκάλου ότι η ιστορία δεν διδάσκεται για να προετοιμάζει πολεμιστές. Θα μπορούσα να συμφωνήσω. Πάντως δεν διδάσκεται για να μεταπλάσει τους λαούς σε απρόσωπους πληθυσμούς χωρίς εθνική ταυτότητα. Ένα είναι βέβαιο, ότι ο λαός δεν επιβιώνει με τη στείρα προσχώρηση στο παρελθόν, αλλά και δεν επιζεί χωρίς τη συνείδηση της Ιστορίας.»

Απόσπασμα από ομιλία στο Πολεμικό Μουσείο του τ. υπουργού Σάκη Πεπονίη

Η άνιση αυτή σύγκρουση έλαβε την οξύτερη μορφή στην Αγχιάλο, όπου οι λεηλασίες και οι καταστροφές συνοδεύτηκαν από εκτεταμένες πυρπολήσεις των περισσότερων συνοικιών της πόλης, φόνους και βιασμούς, αλλά και από την μαχητική αντίσταση των κατοίκων, οι οποίοι ένοπλοι αντισταθήκαν στους πολυάριθμους επιτιθέμενους. Οι βαρβαρότητες αλλά και η ηρωική αντίσταση των κατοίκων της Αγχιάλου, στοίχισαν τη ζωή σε εκατόν δέκα περίπου Αγχιαλίτες. Πολλοί από τους διασωθέντες κατέφυγαν στις αλυκές και άλλοι διασκορπίστηκαν στα κοντινότερα βουνά. Από τις αλυκές με πλοία διαέφυγαν σε γειτονικά λιμάνια σε οθωμανικό έδαφος και στη συνέχεια στην Ελλάδα.

Οι διώξεις των Ελλήνων της Βουλγαρίας συνεχίστηκαν τουλάχιστον για όλο το 1906. Περιορισμοί στην εκπαίδευση, απαγόρευση συναλλαγών με τους εμπόρους, ξυλοδαρμοί σε όσους μιλούσαν ελληνικά, βαριές φορολογίες και άλλα άδικα και καταπιεστικά μέτρα βρισκόταν στην ημερήσια διάταξη. Οι εφημερίδες της εποχής καταγγέλλουν τα προσκόμματα, τις λεηλασίες, αλλά και την τυφλή βία που ασκούσαν οι βουλγαρικές αρχές σε όσους ήθελαν να μεταναστεύσουν. Εξανάγκαζαν τους Έλληνες να φύγουν, να αποχωρήσουν από τη χώρα, απογοιμνωμένοι από οτιδήποτε πολύτιμο. Ακόμη όμως και σε αυτή την περίπτωση, πολλές φορές ασκούσαν τυφλή βία. Χαρακτηριστικά στις αρχές του Οκτωβρίου 1906 η βουλγαρική φρουρά σκότωσε 12 και τραυμάτισε 25 Στενιμαχίτες, που ήθελαν να περάσουν στο οθωμανικό έδαφος.

Ο αγγλικός τύπος παρουσίασε τα γεγονότα και τη διαμαρτυρία του Θρακικού συλλόγου για τις βουλγαρικές ωμότητες. Ο παρισινός «Χρόνος» παίρνει φιλοβουλγαρικές θέσεις και παρουσιάζει το πρόβλημα σαν προσπάθεια επέμβασης των Ελλήνων στην βουλγαρική εκκλησία. Η σοβαρότερη από τις γερμανικές εφημερίδες της εποχής η «Εφημερίδα της Φραγκφούρτης» σε κύριο άρθρο της, της 22ης Αυγούστου 1906, εκθέτει τις ποικίλες καταπιέσεις των Ελλήνων στη Βουλγαρία, όπως την απόλυση των Ελλήνων υπαλλήλων, την αρπαγή των εκκλησιών, την απαγόρευση εισαγωγής ελληνικών εφημερίδων, τη βαριά φορολόγηση των ελληνικών επιγραφών στα μαγαζιά και την μη επιδότηση των ελληνικών σχολείων, ενώ επιδοτούνταν τα βουλγαρικά και τα τουρκικά. Παρουσιάζει τις δυσχέρειες των κομματοζήδων στη Μακεδονία, οι οποίοι έχασαν όλη τη δύναμή τους στο Βιλαέτι του Μοναστηρίου και στη νοτιοδυτική περιο-

Φωτ. Από το περιοδικό Ιστορικά της «Ελευθεροτυπίας», 30 Ιουλίου 1906. Πρόσφυγες περιμένουν να επιβιβασθούν από την Μεσημβρία για την Ελλάδα.

χή του Βιλαετιού Θεσσαλονίκης. Μέσα από την αρθρογραφία διαφαίνονται οι δυσκολίες που δημιούργησε στην εξωτερική πολιτική της Βουλγαρίας η πολιτική των διωγμών, αφού έστρεψε την κοινή γνώμη της Ευρώπης εναντίον της. Προσπαθεί να διασκεδάσει τέλος η εφημερίδα τους φόβους των Ελλήνων για τα πιθανά προβλήματα συμβίωσης σε μια ανεξάρτητη Μακεδονία και υποστηρίζει ότι σε αυτή την περίπτωση οι Έλληνες δεν θα έχουν να κάνουν μόνο με τους Βουλγάρους, αλλά και με τους Τούρκους, Σέρβους και Κουτσόβλαχους.

Η εφημερίδα «Βελγική Ανεξαρτησία» αφού πληροφορεί και με τις δύο εκδοχές των γεγονότων την ελληνική και τη βουλγαρική καταλήγει ότι έστω και αν αλη-

θεύουν οι βουλγαρικές δικαιολογίες πως οι Έλληνες παγίδευσαν τους Βουλγάρους, η βουλγαρική αντίδραση είναι εντελώς υπερβολική και καλεί τη βουλγαρική κυβέρνηση να υλοποιήσει το βασικό της καθήκον που είναι η παροχή ασφαλείας στους κατοίκους.

Σε ανταπόκριση του αθηναϊκού «Εμπρός» από την Βιέννη αναφέρεται ότι ο Βιεννέζικος τύπος σύσσωμος καταδικάζει τα ανθελληνικά αιματηρά γεγονότα. Η «Γενική Εφημερίς» της Βιέννης αναφέρεται στα γεγονότα της Φιλιππουπόλεως και επικεντρώνεται στη συμμετοχή των αστυνομικών στη λαφυραγώγηση των σπιτιών και των ιδρυμάτων, αλλά και στο φόνο του δικηγόρου Μαλεάδη. Ο Μαλεάδης αντιμετωπίζοντας ομάδα βουλγάρων που

προσπαθούσε με την βία να μπει στο σπίτι του, τους απέκρουσε σκοτώνοντας έναν από αυτούς. Στη συνέχεια παραδόθηκε οικειοθελώς στην αστυνομία. Ένας αστυνομικός με το σπαθί του άνοιξε το κεφάλι και τον παρέδωσαν στο πλήθος που διαπόμπευσε το πτώμα του. Η βιεννέζικη εφημερίδα «Εφημερίς των Ξένων», δεν μπορεί να αποσιωπήσει τις βιαιοπραγίες και τις καταστροφές, εκφράζει την ελπίδα ότι η βουλγαρική κυβέρνηση θα σταματήσει τα γεγονότα και αναλύει εκτεταμένα τα προβλήματα που δημιούργησε η όξυνση των εθνικών αντιθέσεων στη Μακεδονία, αλλά και τη δυσκολία προσαρμογής που έχουν οι Έλληνες οι οποίοι ήκμαζαν στα πλαίσια της πολυεθνικής Οθωμανικής αυτοκρατορίας στα νέα στενά πλαίσια των εθνικών κρατών. Πρόκειται, βέβαια για τη δημιουργία μιας θεωρητικής εξηγητικής βάσης, που σκοπό έχει να δεχτεί ο αναγνώστης με εύληπτο τρόπο ως αναμενόμενα αν και απευκταία τα γεγονότα.

Το ζήτημα των ελληνικών κοινοτήτων της Βουλγαρίας άρχισε να προβάλλεται στον ελληνικό τύπο πιο συστηματικά από το 1905, όταν τα γεγονότα της Ρουμανίας σήμαναν το έναυσμα μιας περιόδου εσωτερικής εκκαθάρισης, λόγω κυρίως της όξυνσης των αντιθέσεων ανάμεσα στα βαλκανικά κράτη με επίκεντρο τη Μακεδονία.

Το καλοκαίρι του 1906 το ζήτημα των διωγμών των Ελλήνων της Βουλγαρίας κατείχε πρωτεύουσα θέση στον αθηναϊκό τύπο, όπως διαπιστώνεται από μια πρώτη ανάγνωση της σχετικής αρθρογραφίας. Ο τύπος του κέντρου εμφανίζεται να αντιμετωπίζει με ενιαία στάση το θέμα των διωγμών.

Η πρώτη σε κυκλοφορία εφημερίδα των Αθηνών «Εμπρός» του Γ. Καλαποθάκη παρακολουθεί τα γεγονότα συστηματικά, όλο το 1906. Στις 9 Ιουλίου 1906 πραγματοποιήθηκε συλλαλητήριο στην Αθήνα σε αντίδραση των συμβάντων στη Βουλγαρία. Η εφημερίδα παρουσιάζει τους λόγους και το ψήφισμα, αλλά και τις επιφυλάξεις της για την αποτελεσματικότητα τέτοιων ενεργειών. Στα επόμενα φύλλα με πρωτοσέλιδα και άλλα άρθρα παρακολουθεί βήμα-βήμα την εκδήλωση των ωμοτήτων από πόλη σε πόλη και στηλιτεύει τη στάση της βουλγαρικής κυβέρνησης. Προβάλλεται επίσης, η στάση της Τουρκίας η οποία επεδίωξε να επωφεληθεί από τα γεγονότα. Σε ανταπόκριση από το Παρίσι της 19ης Ιουλίου αναφέρεται ότι ο επι-

30^η ΙΟΥΛΙΟΥ 1906

Η Αν. Ρωμυλία στη δίνη των εκκαθαρίσεων και οι θέσεις του Ευρωπαϊκού Τύπου

τετραμμένος της Ελλάδας στη Σόφια επέδωσε ζωηρή διαμαρτυρία στην βουλγαρική κυβέρνηση για τις ανθελληνικές ταραχές στη Φιλιπούπολη και ζήτησε αποζημίωση για τις καταστροφικές περιουσίες και τις κακοποιήσεις. Στα τέλη Ιουλίου όπως αναφέρει το «Εμπρός», υποβλήθηκε υπόμνημα του Θρακικού Συλλόγου στις μεγάλες δυνάμεις. Το υπόμνημα αφού μεταφράστηκε σε πολλές γλώσσες στάλθηκε σε πολλούς ακόμη παραλήπτες. Τα εγκλήματα που συνέβησαν στην Αγχιάλο περιγράφονται και στο Εμπρός με μελανά χρώματα. Στις πρώτες ανταποκρίσεις εμφανίζεται ο μητροπολίτης, να έχει απανθρακωθεί προσευχόμενος. Λόγω της καταστροφής της Αγχιάλου στις 2 Αυγούστου, στο Σύνταγμα πραγματοποιήθηκε συλλαλητήριο, στο οποίο συμμετείχαν κατά το «Εμπρός» 50.000 κόσμος. Παρόμοια συλλαλητήρια έγιναν και στον Πειραιά, τη Λάρισα και το Ναύπλιο. Στον Πειραιά το συλλαλητήριο που διοργανώθηκε από την «Πανελλήνια Εργατική Ένωσις», απευθυνόταν προς τις εργατικές τάξεις της Ευρώπης. Οι διαδηλωτές μάλιστα επέβαλλαν τη διακοπή των θεαμάτων στα καφωδεία και τα λοιπά καταστήματα της πόλης.

Η εφημερίδα «Ημερησία» των Αθηνών παρουσιάζει τον μηχανισμό δημιουργίας των επεισοδίων από μια ομάδα ανθρώπων που μεταφερόταν από πόλη σε πόλη βάσει οργανωμένου σχεδίου, ώστε να φαίνεται σαν λαϊκή οργή, ενώ όπως αναφέρει στα επεισόδια συμμετείχαν οι ίδιοι τριακόσιοι ένοπλοι με την ανοχή και την ενθάρρυνση της βουλγαρικής κυβέρνησης.

Η εφημερίδα των Αθηνών «Ακρόπολις» παρακολουθεί με τακτική αρθρογραφία το θέμα για όλο το 1906. Μεταξύ των άλλων, παρουσιάζει τις αντιδράσεις στη βουλγαρική βουλή για τις ανθελληνικές ωμότητες, αλλά και τα προβλήματα των προσφύγων τα οποία αποτελούν προσφιλές θέματα για όλο τον αθηναϊκό τύπο.

Η εφημερίδα «Χρονογράφος» του Πειραιά παρουσιάζει άμεσα και με κείμενα χρωματισμένα από έντονα συναισθήματα τα γεγονότα. Παρουσιάζει και την πληροφωρία ότι ο μητροπολίτης της Αγχιά-

Η χορωδία ψάλλει τον Εθνικό Ύμνο.

λου κήκε ζωντανός, πληροφωρία με την οποία δεν συμφωνεί μετά από λίγες μέρες η εκτεταμένη και παραστατική περιγραφή των γεγονότων από την Ημερησία των Αθηνών, από την οποία διαφαίνεται η εγκληματική συνεργία των βουλγαρικών αρχών. Στοιχειοθετείται, μάλιστα, η συνεργασία των βουλγαρικών αρχών, όχι μόνο από την αδράνεια τους, αλλά και από συγκεκριμένες ενέργειες. Πρόκειται για την δραστηριοποίησή τους, όταν αναφάνηκε σοβαρή πιθανότητα ήττας των Βούλγαρων επιδρομέων και την απόσυρσή τους, όταν φάνηκαν ισχυρές ενισχύσεις, καθώς και από το γεγονός ότι κυβερνητική ατμάκατος προσέγγιζε από την θάλασσα και πυρπολούσε σπίτια, όταν η πυρκαγιά δεν επέτρεπε να πλησιάσει κάποιος από την ξηρά.

Στην Κωνσταντινούπολη η «Εκκλησιαστική Αλήθεια» του Οικουμενικού Πατριαρχείου παρουσιάζει την έκθεση προς τον Πατριάρχη, αναδεικνύει την θρησκευτική διάσταση των γεγονότων, τονίζει την μοναδικότητά τους αφού πρόκειται για οξέυατη σύγκρουση ομοθρήσκων, χαρακτηρίζει την καταστροφή της Αγχιάλου την χειρότερη από όλες και αναδεικνύει το κλίμα τρόμου υπό το οποίο υπέκυψαν οι κάτοικοι της Μεσημβρίας.

Ο βουλγαρικός τύπος εμφανίζεται διχασμένος. Στην πλειοψηφία του εμφανίζεται να δικαιολογεί, να συντονίζει και να προβάλλει τις ενέργειες και τις απόψεις των επιτιθεμένων καθώς και να συγχρονίζεται με αυτές. Η εφημερίδα «Ταχυδρόμος» της Σόφιας θεωρεί ότι οι Έλληνες προκάλεσαν τα επεισόδια και δικαιολογεί τη στάση των επιτιθεμένων και των αρχών. Όπως έγραψε η *Βεχερνα Ποιμα*, «οι Έλληνες έφτασαν μέχρι τα άκρα με τις προκλήσεις τους και έκαναν το βουλγαρικό έθνος, το πιο ανεκτικό έθνος στην Ευρώπη, να χάσει την υπομονή του».

Ο τύπος του Εθνικού κόμματος που βρισκόταν στην αξιωματική αντιπολίτευση και των Σοσιαλιστών, προέβαλλε την άποψη ότι οι διωγμοί ήταν προσχεδιασμένοι από Βούλγαρους εθνικιστές με την υποστήριξη ορισμένων τουλάχιστον υπουργών της κυβέρνησης. Το επίσημο όργανο του Εθνικού Κόμματος σχολίασε θετικά τα ψηφίσματα των ανθελληνικών συλλαλητηρίων, ως έκφραση της κοινής γνώμης και διαφοροποιήθηκε μόνο στην προβολή της ανάγκης για αλλαγή μεθόδων στην εξωτερική πολιτική. Η εφημερίδα «Ντεν» λέγει καθαρά ότι η κυβέρνηση έμεινε αδρανής κατά την διάρκεια των άγριων σκηνών.

Στις 28 Ιουλίου, η βουλγαρική εφημε-

ρίδα *Κραϊ* της Αγχιάλου κάλεσε τους Βούλγαρους των γύρω περιοχών να συγκεντρωθούν στην πόλη, την Κυριακή 30 Ιουλίου, «προς απελευθέρωση των εν Αγχιάλω Βουλγάρων από του αφορήτου ζυγού των Ελλήνων της Αγχιάλου». Την ίδια μέρα αποχωρεί ο βουλγαρικός στρατός από μοναστήρι που είχε καταλάβει στις 20 του ίδιου μήνα για να το περιφρουρήσει. Οι Έλληνες τηλεγράφησαν στο νομάρχη Πύργου, που απάντησε ότι «ουδεμίαν εύρισκεν εις το άρθρον της *Κραϊ* πρόκλησιν προκειμένου περί εθνικής και νομίμου πάλης».

Μια ψυχρή ματιά θα μπορούσε να αποτιμήσει τα εξής: Τα γεγονότα αποτελούσαν τμήμα οργανωμένου σχεδίου, το οποίο ήταν παρακινδυνευμένο και δεν διευκόλυνε την εξωτερική πολιτική της Βουλγαρίας. Τα ανωτέρω θλιβερά γεγονότα υπήρξαν αποτέλεσμα των αδιεξόδων στα οποία περιήλθε η εξωτερική πολιτική της Βουλγαρίας και ενώ δόθηκε διέξοδος στα κατώτερα αισθήματα μίσους δοκιμάστηκαν οι σχέσεις και τα ερείσματα της χώρας με τη Ρωσία και τις ευρωπαϊκές χώρες. Η πολιτική αυτή διακινδύνευσε πόλεμο με την Τουρκία που βλέποντας την Βουλγαρία αποδυναμωμένη από συμμαχίες, πλασαρίστηκε σαν προστάτης των Ελλήνων της Βουλγαρίας.

Δεν είναι πρώτη και μοναδική φορά που κατά τον 19ο και τον 20ο αιώνα εξαπολύθηκαν εθνικές εκκαθαρίσεις ακόμη και γενοκτονίες. Οι Έλληνες έχουν το θλιβερό προνόμιο να έχουν υποστεί επανειλημμένα τέτοιου είδους διώξεις. Δίκαια θεωρείται ότι η τελευταία πράξη του δράματος μιας γενοκτονίας είναι η προσπάθεια να ξεχαστεί αυτό το έγκλημα κατά της ανθρωπότητας.

Η ίδια άποψη ισχύει και για τις εθνικές εκκαθαρίσεις. Οι ανθρώπινες κοινωνίες είναι πολύπλοκα συστήματα με απρόβλεπτες πολλές φορές αντιδράσεις. Ενεργούν δυναμικά, μνημονικά και ενδοσκοπικά. Η χαλαρότητα στη λειτουργία των μνημονικών και ενδοσκοπικών δομών, μπορεί να επιφέρει μειωμένα αντανεκλαστικά και να επιτρέψει επανάληψη ανάλογων φαινομένων.

* Ο **Αντώνης Α. Αντωνίου** είναι πτυχιούχος του Οικονομικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, κάτοχος DEA Οικονομικής Ιστορίας του Πανεπιστημίου Paris I - Sorbonne, κάτοχος DEA Κοινωνιολογίας της Εργασίας του Πανεπιστημίου Paris VII - Jussieu και διδάκτωρ Οικονομικής Ιστορίας του Πανεπιστημίου Paris I - Sorbonne με θέμα: «*Lesa des penses publiques en Grece 1833-1939*». Έχει πραγματοποιήσει μακροχρόνιες έρευνες σε αρχεία και βιβλιοθήκες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Συγγράμματά του είναι: 1) «Γαμήλια έθιμα των караκούνηδων της Δυτικής Θεσσαλίας. Το παράδειγμα της κοινότητας Ματαράγκας», 1991. 2) «Δημόσιες δαπάνες (1833-1939)» στη σειρά Μελέτες Νεοελληνικής Οικονομικής Ιστορίας, υπό έκδοση από το Ιστορικό Αρχείο της Εθνικής Τράπεζας και το ΚΕΠΕ. 3) «Συμβολαιογραφικές πράξεις συμβολαιογραφούντος Ειρηνοδίκου Καρδίτσας Σοφοκλέους Ουταιοκαρύδου (1881-1882). Περιλήψεις - ευρετήρια», που εκδόθηκε από τα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Άρθρα του έχουν δημοσιευτεί σε έγκυρα περιοδικά, όπως «Ιστορικά», «Σπουδαία», «Αρχείον Οικονομικής Ιστορίας» και σε πρακτικά Διεθνών και Πανελληνίων Επιστημονικών Συνεδρίων.

**Ο πόθος γίνεται πραγματικότητα!
Χρειάζεται τη συνδρομή όλων μας!**

ΙΕΡΟ ΙΔΡΥΜΑ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΡΩΜΥΛΙΩΤΩΝ

Όσοι επιθυμούν να ενισχύσουν την ανέγερση του Ιερού Ναού της ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ μπορούν να καταθέσουν στους εξής λογαριασμούς Τραπεζών:

1. Ε.Τ.Ε.	217/296156-39
2. ALPHA BANK	738002002000369
3. EUROBANK	0026.0446.880200242077
4. Α.Τ.Ε	079.04.003036-65

Και να αποστέλλουν τα καταθέτηρια στη διεύθυνση: Ραχμανίδη Νικόλαο φιλίππου 47 57100 Κουφάλια Θεσ/νίκης - Ταμία του Ιδρύματος ή να αποστείλουν τον αριθμό του καταθετηρίου στην ηλεκτρονική διεύθυνση nikrahman@yahoo.gr για να τους αποσταλεί η νόμιμη απόδειξη την οποία μπορούν να την επισυνάψουν στη φορολογική τους δήλωση.

Εμείς και οι έφηβοί μας

Γράφει η Ζωή Κανάβα

Ο άνθρωπος από τη σύλληψή του βρίσκεται σε μια πορεία ανάπτυξης, τόσο βιολογικής όσο και ψυχικής. Κάθε στάδιο ανάπτυξης προϋποθέτει το προηγούμενο και σε μεγάλο βαθμό εξαρτάται από το προηγούμενο. Αυτό το τόσο αυτόνοτο, στην περίπτωση της εφηβείας, που θα μας απασχολήσει σήμερα, μοιάζει να το ξεχνούμε.

Η εφηβεία δεν είναι τίποτε άλλο από μια φυσιολογική φάση στην ανάπτυξη του ανθρώπου. Κι έχει κι αυτή τα δικά της ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Αυτά τα χαρακτηριστικά είναι που τη διαφοροποιούν από τον κόσμο του παιδιού, που είναι το παρελθόν της, και από τον κόσμο των ενηλίκων, που είναι το μέλλον της.

Η πολυτογράφηση του εφήβου στον κόσμο των ενηλίκων δεν είναι ούτε ανώδυνη ούτε αυτόνοτη. Γιατί η εφηβεία έχει αρχή αλλά, καμιά φορά, μπορεί να μην έχει τέλος. Κι αυτό γιατί η αρχή της είναι ένα γεγονός βιολογικό, ανάπτυξη όλων των σωματικών χαρακτηριστικών και λειτουργιών του οργανισμού που κάνει το κορίτσι σιγά σιγά να γίνεται γυναίκα και το αγόρι άνδρας, ενώ το τέλος της έχει να κάνει με ψυχολογικούς παράγοντες, για τους οποίους δεν ευθύνεται πάντα ο έφηβος. Γι αυτό και το πέρασμα από την εφηβεία χαρακτηρίζεται, σχεδόν πάντα, από μικρότερες ή μεγαλύτερες επαναστάσεις, που συμβαίνουν αρχικά στον εσωτερικό κόσμο του εφήβου, τον ψυχικό, αλλά δεν περιορίζονται σ' αυτόν, αφού αφορούν στις σχέσεις του με τους άλλους.

Μια τέτοια επανάσταση, που θα μπορούσαμε να φέρουμε ως παράδειγμα, είναι η αμφισβήτηση της γονικής αυθεντίας, κάτι που αποτελεί πρόβλημα τόσο για τον ίδιο τον έφηβο, καθώς του δημιουργεί ένα φοβερό άγχος, όσο και για τους γονείς του.

Οι βιολογικές αλλαγές που συμβαίνουν στο σώμα του και συνεπικουρούνται από αντίστοιχες ψυχολογικές, κάνουν τον έφηβο να συνειδητοποιήσει ότι δεν είναι πια παιδί. Κι αρνείται, απ αυτό το λόγο, να παίξει το ρόλο του καλού, του υπάκουου παιδιού. Απαιτεί ισότιμες σχέσεις. Κι οπωσδήποτε να μην είναι οι γονείς του που αποφασίζουν για ζητήματα που τον αφορούν, αλλά ο ίδιος. Ότι αξίζει όμως αυτής της ισότητας, πριν αποπειραθεί να πείσει τους άλλους γι' αυτό, θα πρέπει ο ίδιος να πεισθεί.

Δεν είναι εύκολο. Γιατί έχει ν' αντιμετωπίσει ένα γονεϊκό πρότυπο, φανταστικό, το οποίο θα πρέπει να φτάσει.

Ως παιδί, προκειμένου να ξεπεράσει τις ανασφάλειές του, ανασφάλειες που έχει το κάθε παιδί κι έχουν να κάνουν με τη συνειδητοποίηση της μικρότητάς του σε σχέση με τον κόσμο των μεγάλων που το περιβάλλει και την εξάρτησή του από αυτόν, έφτιαξε μια ιδανική εικόνα για τους γονείς του. Αυτοί ήταν οι πιο καλοί, οι πιο δυνατοί, οι πιο δίκαιοι, μια εικόνα που εκ των πραγμάτων είναι αδύνατο να τη φτάσει ο έφηβος, προκειμένου να πολιτογραφηθεί στον κόσμο των ενηλίκων. Για τούτο και την κουρελιάζει με τα ίδια του τα χέρια. Κι όχι μόνο αυτό. Φτιάχνει μια νέα εικόνα για τους γονείς του, εξίσου φανταστική, που τους στήνει πολύ χαμηλότερα από εκεί που στην πραγματικότητα είναι. Και τούτο γιατί θέλει να έχει, του χρειάζεται να έχει ένα άλλο, για να τους απορρίψει ευκολότερα, προκειμένου να ξεφύγει απ τη σκιά τους κι έτσι να μπορέσει να χειραφετηθεί.

Οι γονείς του, λοιπόν, σύμφωνα με αυτό το νέο είδωλο, δεν ξέρουν τίποτε, έχουν μείνει προσκολλημένοι σε μοντέλα ζωής του παρελθόντος και άλλα παρόμοια, καθόλου κολακευτικά για λόγου τους.

Όμως η απόρριψη των γονιών δεν περιορίζεται μόνο σε φανταστικό επίπεδο. Ο έφηβος τώρα πια μπορεί και σκέπτεται.

Μπορεί και κρίνει. Βλέπει τα ελαττώματά τους που οι ίδιοι δεν παραδέχονται ότι έχουν. Κι αυτός είναι ένας επιπλέον λόγος να θέλει να τους απορρίψει.

Γιατί εμείς οι γονείς κάνουμε και το εξής λάθος: ενώ δεν είμαστε τέλειοι, ενώ κάνουμε λάθη, παριστάνουμε τον εαυτό μας όχι μόνο ως τέλειο, ως αλάθητο, αλλά ως άγιο. Αν αναγνωρίζαμε τις ατέλειές μας και τα λάθη μας και κάναμε την αυτοκριτική μας με ειλικρίνεια, θα δείχναμε και στα παιδιά μας τον αγώνα μας για την κατάκτηση της τελειότητας, που είναι το τέρμα. Έτσι και το αγωνιστικό φρόνημα θα τους καλλιεργούσαμε, τελείως απαραίτητο για ένα έφηβο, και θα τους ευαισθητοποιούσαμε για το νόημα και το σκοπό της ζωής για τον οποίο αξίζει κανείς να αγωνίζεται.

Στην απουσία του αγωνιστικού φρονήματος, ως ένα βαθμό, αποδίδεται και αυτή η φοβερή αύξηση της χρήσης ναρκω-

Γιατί εμείς οι γονείς κάνουμε και το εξής λάθος: ενώ δεν είμαστε τέλειοι, ενώ κάνουμε λάθη, παριστάνουμε τον εαυτό μας όχι μόνο ως τέλειο, ως αλάθητο, αλλά ως άγιο. Αν αναγνωρίζαμε τις ατέλειές μας και τα λάθη μας και κάναμε την αυτοκριτική μας με ειλικρίνεια, θα δείχναμε και στα παιδιά μας τον αγώνα μας για την κατάκτηση της τελειότητας, που είναι το τέρμα. Έτσι και το αγωνιστικό φρόνημα θα τους καλλιεργούσαμε, τελείως απαραίτητο για ένα έφηβο, και θα τους ευαισθητοποιούσαμε για το νόημα και το σκοπό της ζωής για τον οποίο αξίζει κανείς να αγωνίζεται.

τικών ουσιών που παρατηρείται στις μέρες μας. Η κατάκτηση του παράδεισου χρειάζεται αγώνα. Ενώ για την κατάκτηση του τεχνητού παράδεισου που υπόσχονται τα ναρκωτικά είναι αρκετή η δόση.

Η εφηβεία για να κτιστεί- γιατί θα πρέπει να κτιστεί προηγουμένως για να ξεπεραστεί στη συνέχεια- έχει ανάγκη από εξαιρετικά υλικά. Έχει ανάγκη από ιδανικά. Τα ιδανικά δεν είναι απλά το οξυγόνο της. Είναι η ρεμούλκα, καθώς λέει ο π. Βασίλειος Θερμός, που θα τραβήξει τον έφηβο από την παιδικότητα- που άλλοι είχαν την ευθύνη της ζωής του- στον κόσμο της ελευθερίας και της προσωπικής ευθύνης. Μα τα ιδανικά δεν είναι όμορφα λόγια και συμβουλές. Είναι πολύ συγκεκριμένος τρόπος ζωής που θα μιμηθούν τα παιδιά μας.

Οι νέοι όταν δεν τον βλέπουν θυμώνουν. Και θυμώνουν περισσότερο με την υποκρισία μας. Η ένταση κι ο τρόπος που εκδηλώνουν το θυμό τους, αλλά κι η αναστάτωση, γενικά, που νιώθουν σε αυτήν την περίοδο της ζωής τους, έχει να κάνει, σε γενικές γραμμές, με τρία πράγματα: με την προσωπική τους ιστορία από τη γέννησή τους και την κληρονομιά που κουβαλούν, από τις επιδράσεις που δέχονται από το στενό οικογενειακό τους περιγύρο, αλλά και τον ευρύτερο κοινωνικό και από την επεξεργασία που κάνουν οι ίδιοι οι έφηβοι όλων αυτών των δεδομένων.

Το άσχημο σε όλη αυτή την ιστορία είναι ότι ούτε και εμείς οι γονείς είμαστε προετοιμασμένοι επαρκώς για να αντιμετωπίσουμε τα όποια προβλήματα μάς δημιουργούν τα παιδιά μας σε αυτή τη φάση της ζωής τους, μα ούτε και τα παιδιά μας τα προετοιμάζουμε σωστά για να περάσουν την περίοδο της εφηβείας ομαλά και χωρίς ιδιαίτερους κλυδωνισμούς είτε για τα ίδια είτε για μας. Και δεν προετοιμαζόμαστε και δεν τα προετοιμάζουμε ακόμη και για κάτι πολύ βασικό: τον «απογαλακτισμό», δηλαδή τη χειραφέτησή τους.

Οι λόγοι για τούτο το τελευταίο είναι πολλοί. Κι ίσως, όχι ο πιο σημαντικός, ότι για ιδιαίτερα μακρύ διάστημα, σήμερα, ο

νέος εξαρτάται από τους γονείς του οικονομικά. Κι αυτή η εξάρτηση δημιουργεί και άλλες εξαρτήσεις, που του στέκονται εμπόδιο εντέλει στη χειραφέτησή του.

Αλλά ενώ αυτός είναι ένας κοινωνικός λόγος που, ας πούμε, ότι δεν μπορούμε να τον παρακάμψουμε, υπάρχουν κι άλλοι που εξαρτώνται απολύτως από εμάς.

Ένα συναισθηματικό έλλειμμα π.χ. στις σχέσεις μεταξύ των γονιών, είναι δυνατό να δημιουργήσει απρόβλεπτα προβλήματα στα παιδιά μας, που εκδηλώνονται στην περίοδο της εφηβείας. Και δεν τα δημιουργεί αυτό καθαυτό το έλλειμμα, αλλά ο τρόπος που το καλύπτουμε. Άλλοτε με πολλές δραστηριότητες έξω από το σπίτι, επαγγελματικές ή άλλες, στερώντας από τα παιδιά μας την πολύτιμη παρουσία μας, άλλοτε με υπερπροστατευτισμό και προσκόλληση, τελείως άκαιρη για αυτή την περίοδο της ζωής τους που οι σχέσεις μας μαζί τους θα έπρε-

πε να χαλαρώνουν, για να μείνει θέση και για το φίλο ή για τη φίλη.

Αυτό δε σημαίνει μείωση της αγάπης μας. Το αντίθετο. Θα πρέπει να διαθέτουμε μεγάλα αποθέματα αγάπης, για να μη λειτουργούμε εγωιστικά και να μπορούμε να παραμερίζουμε διακριτικά για να μπει ανάμεσα σε μας και στο παιδί μας ο φίλος.

Διότι στην περίοδο της εφηβείας η σύναψη δεσμών του παιδιού μας- στην αρχή με παιδιά του ίδιου φύλου, αργότερα και του άλλου- είναι βασική ανάγκη. Είναι η περίοδος που ο έφηβος δημιουργεί τη «μεταοικογένεια», όπως λέμε στην ψυχολογία που, ουσιαστικά, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια προετοιμασία για την πραγματική οικογένεια που θα κάνει το παιδί μας όταν ενηλικιωθεί.

Πόση σημασία δίνει ο έφηβός μας σε τούτη τη «μεταοικογένεια» αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι λογαριάζει τη γνώμη των φίλων πολύ περισσότερο απ' όση των γονιών του, έστω και αν δε συμφωνεί καμιά φορά με τις αρχές τους ή με κάποιους πολύ συγκεκριμένους τρόπους συμπεριφοράς, όπως το έξαλλο ντύσιμο, το αλλοπρόσαλλο κούρεμα κ.τ.λ. με τους οποίους συνήθως οι νέοι προσπαθούν να διαφοροποιηθούν από τους μεγάλους και να βρουν την ταυτότητά τους. Για τούτο και είναι λάθος των γονιών να θέλουν να τους μιμηθούν. Εξάλλου τα παιδιά μας γονιούς μας θέλουν, όχι φίλους.

Όμως ας δούμε τι ακριβώς χρειάζεται ο έφηβος, για να περάσει αυτή τη φάση της ζωής του χωρίς ιδιαίτερους κλυδωνισμούς.

Βασικά τέσσερα πράγματα χρειάζεται: ενθάρρυνση, κατανόηση, αποδοχή και τέλος εντιμότητα μέσα από μια ισότιμη σχέση. Προσέξτε! Ισότιμη! Που σημαίνει με το διακριτό ρόλο του ο καθένας μέσα στην οικογένεια. Ο μπαμπάς μπαμπάς, ο παππούς παππούς, η μάνα μάνα, η γιαγιά γιαγιά.

Ενθάρρυνση γιατί βρίσκεται ξαφνικά μπροστά σε μια πραγματικότητα που του είναι άγνωστη με κυρίαρχο στοιχείο την αφύπνιση του γενετήσιου ενστίκτου.

Εδώ η θέση μας πραγματικά είναι πολύ δύσκολη. Γιατί καλούμαστε να αναμετρηθούμε-και προπάντων ο νέος- με χίλιους άλλους δυο παράγοντες, που έχουν κάθε λόγο, για δικό τους όφελος, να εκμεταλλευτούν αυτή την αφύπνιση. Και γι αυτό ακριβώς βομβαρδίζουν τους νέους με ένα σωρό ερεθίσματα, που δεν απευθύνονται τόσο στο συναισθηματικό τους κόσμο, όσο προπάντων στο βιολογικό τους υπόστρωμα, παραβιάζοντας με τον αισθησιασμό που τους δημιουργούν την ίδια τη φύση τους. Η έμφαση δε που δίνεται στον εντυπωσιασμό των αισθήσεων δημιουργεί στο νέο πρόωρο ενδιαφέρον γύρω από τη σεξουαλικότητα, που συνήθως ο νέος τη συγγεί με τον έρωτα, επηρεάζοντας ολόκληρο τον ψυχικό του κόσμο. Και αντί να τον βοηθήσουν να βρει τον εαυτό του μέσα στη δύσκολη ηλικία της εφηβείας, ώστε να ισορροπήσει και να βάλει κάποια τάξη στις βιολογικές κινήσεις της ηλικίας αυτής, του επισωρεύουν πρόσθετες δυσκολίες εμποδίζοντάς τον να δει ρεαλιστικά και με σεβασμό, και οπωσδήποτε με αυτοσυγκράτηση, τις σχέσεις του με το άλλο φύλο. Η ταύτιση μάλιστα του έρωτα με τη σεξουαλικότητα αντί να ανεβάζει τη σεξουαλικότητα, κατεβάζει τον έρωτα που έχει μιαν ιερότητα κι έχουμε χρέος να την προστατέψουμε.

Η σεξουαλικότητα λειτουργεί συσπειρωτικά. Ο έρωτας κενωτικά κι εδώ βρίσκεται όλη η μορφοφία του καθώς τρέφεται με τα οράματα και τα ιδανικά που χαρακτηρίζουν την εφηβεία.

Εδώ η τέχνη καλείται να παίξει τον παιδευτικό της ρόλο. Όχι αντιγράφοντας τη ζωή και σπεύδοντας να καλύψει τις τεχνικές, εν πολλοίς, ανάγκες των παιδιών. Αλλά δείχνοντας το πραγματικό της νόημα, κάτι που δυστυχώς όλο και πιο σπάνια συμβαίνει εξαιτίας της θεοποίησης του χρήματος και της διαβρωτικής του δύναμης.

Επιστρέφοντας στο ρόλο των γονιών, θα λέγαμε εν κατακλείδι ότι, εκτός από την αγάπη τους, που τη θεωρώ δεδομένη, ο έφηβος χρειάζεται και την εκτίμησή τους και την εμπιστοσύνη τους. Κι οπωσδήποτε τη δυνατότητα διαλόγου. Διότι είναι ανάγκη να πεισθεί γιατί θα πρέπει να κάνει ή να μη κάνει αυτό ή εκείνο.

Μα είναι πολύ αργά αν θελήσουμε να ξεκινήσουμε το διάλογο όταν το παιδί μας θα έχει μπει στην εφηβεία. Θα έπρεπε να είχαμε μάθει από πολύ νωρίς να το ακούμε και να συζητούμε μαζί του. Όχι για να επιβάλουμε την άποψή μας. Αλλά για να ανακαλύπταμε μαζί το σωστό και το όμορφο. Έτσι θα μάθαινε να κάνει καλή χρήση της ελευθερίας του ώστε μεγαλώνοντας να γίνει όχι μόνο ένας υπεύθυνος άνθρωπος, να σέβεται και τους άλλους, αλλά και ένας χαρούμενος άνθρωπος.

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ

**ΤΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ**

**Δώστε ώθηση
στην αγορά της πόλης μας**

**ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
ΣΤΙΣ ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ!**

Συλλογός
των Αγχιαλιτών
της Αθήνας

**Δημήτρης Κασάμπαλης: «Το μυστικό του Μυστικού Δείπνου»,
Ιστορικό μυθιστόρημα Εκδ. Ιωλκός, σελ. 301 - Αθήνα 2010**

Γράφει ο Απόστολος Ζαφειρόπουλος

Η ιστορία του συμπατριώτη μας Δημήτρη Κασάμπαλη αρχίζει λίγο πριν την εορτή του κρίσιμου Πάσχα, λίγο πριν την Σταύρωση. Το Πάσχα ήταν το σημαντικότερο θρησκευτικό γεγονός στο ιουδαϊκό εορτολόγιο. Ήταν η εορτή που ετελείτο σε ανάμνηση της εξόδου των Ισραηλινών από τη γη της αιχμαλωσίας (Αίγυπτο) και της φυγής στην έρημο προς αναζήτηση της Γης της Επαγγελίας. Επίκεντρο του εορτασμού η Ιερουσαλήμ, μια πόλη ιδιαίτερα επικίνδυνη, με φοβερές εντάσεις και διαφορές, γεμάτη επίδοξους προφήτες, επαναστάτες, μεσσίες και ιεροκήρυκες. Είναι μια εποχή μεγάλης κινητικότητας, αναβρασμού και δυσάρεσκων, όπου η μεν Ρώμη ήταν με το σπαθί στο χέρι, ενώ στην περιοχή της Ιερουσαλήμ, η μεγάλη έγνοια της Ρωμαϊκής διοίκησης και των Σαδδουκαίων (της αυτόχθονης ιουδαϊκής αριστοκρατίας) ήταν η αποτροπή οποιασδήποτε εξέγερσης. Ο Ναός του Σολομώντα ασκούσε τεράστια επίδραση στο συλλογικό νου των προσκυνητών και των κατοίκων της πόλης και στο Ανώτατο Ιερατείο του Ναού οι μάχες ανάμεσα στις σχέτες και τα συμφέροντα ανέβαιναν το θερμόμετρο στα ύψη.

Πολυπληθείς ομάδες πιστών, ετερόκλητες και ανυπότακτες, φλέγονταν για την απομάκρυνση των ειδωλολατρών, ενώ όλοι πίστευαν ότι οι συνθήκες ήταν πια ώριμες για ένα δεύτερο Βασιλιά Δαυίδ, που θα έβανε όλους τους Εβραίους.

Σ' αυτό το καζάνι που έβραζε, το ηφαίστειο που ήταν έτοιμο να εκραγεί, τοποθετεί ο Κασάμπαλης την ιστορία του, εστιάζον-

τας σε μια ομάδα ιδεολόγων, που πίστευε ότι μπορούσε να αλλάξει την πορεία της ανθρώπινης ιστορίας. Δώδεκα άνδρες, ψαράδες έμποροι οι περισσότεροι, πρωτοεμφανίζονται στη Ναζαρέτ. Ηγέτες τους ένας τριαντάχρονος μαραγκός, ο Ιησούς, ονομαζόμενος Δάσκαλος, ο οποίος έχει μια καταλυτική, σχεδόν υπνωτιστική επίδραση στους μαθητές-αποστόλους, ανάμεσα στους οποίους ξεχωρίζουν ο Ιούδας (λογοστής) και οι Πέτρος και Ιωάννης (έμποροι-ψαράδες). Ο Ιησούς και οι μαθητές του δημιούργησαν τεράστια προβλήματα στο Ρωμαϊκό ζυγό, αλλά κυρίως στο ιουδαϊκό κατεστημένο. Μέχρι τότε, ο Θεός των Εβραίων ήταν μονοδιάστατος. Ο Ιησούς και οι μαθητές του στόχευαν στην εθνική αναγέννηση και τη λύτρωση από τις αμαρτίες, προωθούσαν όμως και την «συνδιοίκηση» του Τριαδικού Θεού, πράγμα νέο και επικίνδυνο για τις αντιλήψεις που επικρατούσαν στο ιουδαϊκό κατεστημένο.

Το νέο κίνημα που απόκτησε γρήγορα πολλούς οπαδούς, αμφισβήτησε τη μοιρολατρεία και την ενοχοποίηση που ίσχυαν μέχρι τότε. Οι ιερείς του Ναού προωθούσαν την αντίληψη ότι η κατάκτησή τους από τους Ρωμαίους οφειλονταν στις αμαρτίες τους και την ανυπακοή τους στις εντολές του Θεού. Πίστη στον Θεό, τον Γιαχβέ, σήμαινε εθνική και θρησκευτική υπόσταση. Σ' αυτό συμφωνούσαν οι περισσότερες ομάδες και τάξεις των Εβραίων, όμως εδώ ακριβώς ο συγγραφέας Δημήτρης Κασάμπαλης βάζει ένα στοιχείο που προωθεί και την πλοκή στο ιστορικό αυτό μυθιστόρημα, αλλά και την ερμηνεία που υποστηρίζει για το νόημα και τη σημασία των τελευταίων κινήσεων του Ιησού, πριν

τη Σταύρωση. Η οργάνωση του Ναζωραίου είχε ένα Σχέδιο, που θα λύτρωνε το έθνος, αλλά το Σχέδιο αυτό δεν ήταν του Δασκάλου και των μαθητών του, αλλά του ίδιου του Θεού. Το τί περιελάμβανε το Σχέδιο αυτό δεν το ήξερε κανείς. Ήταν απόκρυφο! Μυστικό εφτασφράγιστο! Μόνο ο Ιησούς και ο βασικός πυρήνας της οργάνωσης, οι δώδεκα μαθητές-άποστολοι γνώριζαν και όλη η πλοκή του ενδιαφέροντος αυτού μυθιστορηματος περιστρέφεται γύρω από αυτή την εσχατολογική προσδοκία: με ποιο δηλαδή τρόπο θα εφαρμοζόταν το Σχέδιο, ώστε να ελευθερωθούν εθνικά και θρησκευτικά οι Ιουδαίοι.

Εδώ, ακριβώς, βρίσκεται και ο πυρήνας της ερμηνείας του συγγραφέα, ο οποίος σπρώχνει τα πράγματα σε ένα σχίσμα ανάμεσα στους μαθητές του Ιησού, σε αυτούς που πίστευαν ότι ο Ιησούς έπρεπε να θυσιαστεί ως μονογενής υιός του Θεού, για να θέσει τέλος στην δυστυχία των ανθρώπων και σε εκείνους που πίστευαν ότι η νέα διδασκαλία ήταν η Αγάπη, μακριά από βία, σφαγές και θυσίες.

Το μυστικό, λοιπόν, έχει να κάνει με τους δυο κύκλους, των δογματικών και αναθεωρητών μέσα στον σκληρό πυρήνα των μαθητών, στο Μυστικό Δείπνο.

Το βιβλίο του Δημήτρη Κασάμπαλη συμβάλλει με τον τρόπο αυτό στην προσφορά μίας νέας προοπτικής, αυτή που δίνει η ιστορική θεώρηση ενός μεγάλου θρησκευτικού γεγονότος.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Δημήτρης Κασάμπαλης γεννήθηκε στο Βόλο και σε ηλικία 17 ετών μετανάστευσε για σπουδές στη Νέα Υόρκη. Σπούδασε Ηλεκτρολόγος Μηχανικός (Μπακαλεορά και Μάστερς).

Αρχικά ως φοιτητής και στη συνέχεια ως ομογενής ανέπτυξε έντονη δραστηριότητα στα πολιτιστικά δρώμενα της ελληνικής παροικίας της Νέας Υόρκης. Διετέλεσε Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Πολιτιστικού Συλλόγου Αποδήμων Κυπρίων Αμερικής και καλλιτεχνικός συνεργάτης του Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού Νέας Υόρκης.

Είναι κάτοχος πτυχίου MBA με ειδίκευση στην Οργανωσιακή Συμπεριφορά και τη Διαφήμιση (1994) και τελειόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του Αμερικανού Κολλεγίου Deree.

Έχει εργαστεί σε μεγάλες αμερικανικές και ελληνικές εταιρείες. Από το 1996 κατέχει τη θέση του Προϊσταμένου της Υπηρεσίας Τηλεπικοινωνιών και Συλλογής Κομιστρον στην Αττικό Μετρό Εταιρεία Λειτουργίας. Συνεργάζεται τακτικά με την εφημερίδα «Εθνικός Κήρυξ» της Νέας Υόρκης. Άρθρα που έχουν δημοσιευτεί σε πολλές εφημερίδες και περιοδικά της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Έργα του ίδιου:

- Αναζητώντας την Ελένη, Ποίηση, Anthe Publications, Νέα Υόρκη, 1988
- Αναζητώντας την Ελένη, Ποίηση, Κορφή, Αθήνα, 1995
- Ο Βόλος πριν την Αργοναυτική Εκστρατεία, Δηγήματα, Κορφή, Αθήνα, 1995 (Κέρδισε το δεύτερο βραβείο σε Πανελλήνιο Διαγωνισμό Τηλεοπτικού Σεναρίου που διοργάνωσε η ΕΡΤ. Εκπροσώπησε την Ελλάδα στον Ευρωπαϊκό Διαγωνισμό «Prix Geneva Europe 95»)
- 55 Πειρατεχνήματα, Συλλογή πειραμάτων Φυσικής γραμμένα με χιουμοριστική διάθεση για παιδιά και εφήβους. Κέδρος, Αθήνα, 1996
- Το μυστικό του Μυστικού Δείπνου, Ιστορικό Μυθιστόρημα, Ιωλκός, Αθήνα, 2010

Η σύνταξη δημοσιεύει την κριτική-παρουσίαση που έκανε στην εφημερίδα «ΕΣΤΙΑ» στις 15-6-2010 η κυρία Χαρίκλεια Γ. Δημοκοπούλου για το ομόλογο βιβλίο «Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ (1919-1922)». Από το έπος στην τραγωδία του μεγάλου Έλληνα διανοούμενου Σαράντου Καργάκου, φίλου και συνεργάτη του Συλλόγου μας. Ένα βιβλίο που εμάς τους Αγχιαλίτες μας ενδιαφέρει άμεσα.

Πρόσφατα ο συγγραφέας μίλησε για το δράμα της προσφυγιάς σε μία ωραία εκδήλωση που διοργάνωσαν ο Δήμος Ν. Ιωνίας Μαγνησίας και τα τοπικά του σωματεία.

Από τον συνεργάτη της «Εστίας», λαμπρό ιστορικό, λόγιο και φιλόλογο κ. Σαράντο Ι. Καργάκο έξεδόθη προσφάτως σε δύο τόμους η μακρά μελέτη: «Η Μικρασιατική Έκστρατεία (1919-1922)». Από το Έπος στην Τραγωδία (Αθήνα 2010, κεντρ. διάθ. Περίπεχτων, τηλ. 210/8826392). Ο συγγραφέας δεν χρειάζεται συστάσεις, καθώς τουλάχιστον οι αναγνώστες της «Εστίας» γνωρίζουν την ποιότητα και την ευθύνη της γραφής του από τα τακτικά έβδομα-διαία σημειώματά του στην εφημερίδα κατά Παρασκευήν. Οι περισσότεροι τον γνωρίζουν και από τον άσπευτο πλούτο των βιβλίων του, κυρίως ιστορικών και δοκιμικών, αλλά και ταξιδιωτικών και γλωσσικών και ποικίλων ακόμη που άκαματος προσφέρει συνεχώς στο αναγνωστικό κοινό. Απευθύνεται πάντοτε σε εκείνους που θέλουν να ακούσουν.

Το δίτομο αυτό έργο είναι καρπός μακρού προβληματισμού και ένασχολήσεως επί του θέματος, αφού άλλωστε είχε εκδόσει και το 1984 μία μικρότερη μελέτη: «Ο Μικρασιατικός Πόλεμος (έκδ. Gutenberg)». Είναι επίσης καρπός της διδασκαλίας του στο Λαϊκό Πανεπιστήμιο της «Εταιρείας των Φίλων του Λαού» και νεώτερης έρευνας της πλουσιωτάτης βιβλιογραφίας επί του θέματος. Θά ήταν εύκολο να αντιδράσει ο αναγνώστης με τό επιφώνημα: «Α! άλλο ένα βιβλίο για την Μικρασιατική Έκστρατεία» και να μείνει με την εντύπωση ότι δεν πρόκειται για κάτι τό διαφορετικό. Και όμως ο κ. Καργάκος προσφέρει κάτι πραγματικά διαφορετικό. Δεν υίοθετεί καμία εκ των δύο αντιμαχόμενων θέσεων περί της Μικρασιατικής Έκστρατείας, ούτε των Βενιζελικών, ούτε των Αντιβενιζελικών. Προσεγγίζει τό ζήτημα εξ αποστάσεως και χωρίς συναισθηματική δέσμευση και ιδιαίτερο θαυμασμό πρός πρόσωπα και μορφές. Έτσι επιτελεί πράγματι τό έργο του ιστορικού, που έχει ως καθήκον την καταγραφή των γεγονότων πρωτίστως «ίνα μή έξίτηλα γένηται». Προστασία της μνήμης είναι τό έργο του ιστορικού όπως τό κατα-

νοεί ο κ. Καργάκος και αυτό επιχειρεί πάντοτε. Έπειδή όμως δεν παύει ούδ' επί στιγμήν να είναι και Δάσκαλος, αντίει για τον αναγνώστη του και τό δέοντα διδάγματα από τό περιγραφόμενα γεγονότα, ώστε η διαφύλαξις της μνήμης να είναι χρήσιμη και να συνδράμη στην αποφυγή των αυτών λαθών στο μέλλον.

Γιά την συγγραφή των δύο τόμων της Μικρασιατικής Έκστρατείας ο κ. Καργάκος ήντλησε έμπνευσι από την έπισημο πολύτομο Ιστορία της Έκστρατείας, εκδοθείσα υπό της Διευθύνσεως Ιστορίας Στρατού. Τό εν λόγω έργο είναι πολύτιμο γιά εκείνον που είναι εις θέσιν να κατανοήσει τό στρατιωτικό έλιγμους και τίς έπιχειρήσεις. Απαιτεί ειδικές γνώσεις και ύπομονη ώστε από τίς χιλιάδες σελίδες να συναχθή τό χρήσιμο στον γενικό αναγνώστη. Αυτό τό έκαμε ο κ. Καργάκος. Και δεν έφεισθη κόπου και προσπαθείας. Πέρα τούτου όμως έκαμε χρήση και των πολλών άλλων ειδικωτέρων μελετών που έγράφησαν γιά τά γεγονότα εκείνα υπό των πρωταγωνιστών, στρατιωτικών κυρίως αλλά και πολιτικών, υπό ιστορικών έπισημόνων, υπό δημοσιογράφων και άλλων. Ανέτρεξε και σε όλως ειδική άρθρογραφία, και σε ύλικό διάσπαρτο σε βιβλία λαογραφικά και αναφερόμενα σε τοπική ιστορία, στο προσφυγικό ζήτημα, σε κάθε δυνατή βιβλιογραφική πληροφορία, ενώ δεν παρέλείψε και την χρήση άνεκδότου ύλικού εκεί που αυτό ήταν έφικτό.

Πρέπει να σημειώσωμε εδών ότι είναι λυπηρό πώς τά σημαντικά έγγραφα της Υπάτης Άρμοστίας Σμύρνης δεν παρεδόθησαν ποτέ στα Ελληνικά Γενικά Άρχεια.

Πρέπει να εικάσωμε ότι συμπαραλείφθησαν υπό του Άριστειδου Στεργιάδου όταν αυτός έγκατέλειψε την Σμύρνην επί βρεταννικού και εν συνεχεία γαλλικού πλοίου και μετέβη απ' εύθειας στην Γαλλία χωρίς να διέλθη εξ Αθηνών. Ο Στεργιάδης δεν έλογοδότησε ποτέ προς την Ελλάδα, ίσως διότι δεν είχε διορισθή από την Ελλάδα στο αξίωμα του Υπάτου Άρμοστου. Τοιούτος διορισμός δεν ύπάρχει στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Έξ άλλου, τό προσωπικό του άρχειο λανθάνει, πιθανώς εις χείρας των άπογόνων του ή άλλων. Έπομένως η βασική άρχειακή πηγή γιά την πολιτική διοίκηση και την οικονομική ύποστήριξη της Μικρασιατικής Έκστρατείας εξ έπιτοπίων πόρων δεν είναι προσπτη.

Έξ άλλου πρέπει να προσθέσωμε ότι και τό άποκείμενο στην Διεύθυνση Ιστορίας Στρατού άρχειακό ύλικό (περισσότεροι από 600

φακέλλους) δεν έχει χρησιμοποιηθή εν τών συνόλων του ούτε καν γιά την συγγραφή της έπισημού Ιστορίας του Μικρασιατικού Πολέμου. Τούτο γνωρίζω εκ προσωπικών έρευνών. Πέρα δε τούτου, προφανώς λανθάνει και άλλο ύλικό, αναφερόμενο στην λειτουργία των μετόπισθεν εν Ελλάδα, ενώ τό ύλικό περί τών εκστρατειών στην Θράκη θά έπρεπε να συμπληρωθή διά του έπίσης λανθάνοντος ή άταξινομήτου εισέτι ύλικού της Γενικής Διοικήσεως Θράκης και της Υπάτης Άρμοστίας Κωνσταντινουπόλεως.

Αυτά γράφονται γιά να καταδειχθή άφ' ενός η κρατική άβελτηρία γιά την διάσωση της μνήμης (άφου στά Γενικά Άρχεια του Κράτους, χωρίς την ευθύνη της υπηρεσίας των, η συστηματική και γενική ταξινόμηση ύλικού διακόπτεται περί τό... 1844!) και άφ' έτέρου η ήράκλειος προσπάθεια αναζήτησεως της αληθείας στην άπέραντη βιβλιογραφία που διέτρεξε ο κ. Καργάκος.

Τό βιβλίο καταγράφει σε δύο τόμους τά γεγονότα. Ο Α' τόμος εξετάζει την περίοδο 1919-1920 και ο Β' την αντίστοιχη του 1920-1922. Τά σύντομα κεφάλαια διευκολύνουν την παρακολούθηση της εξιστορήσεως, ενώ η ένταξις χρησίμων άποσπασμάτων εκ της βιβλιογραφίας καθιστά τό κείμενο περισσότερο ενδιαφέρον και ζωηρό. Δεν «έξορίζονται» αυτές οι μαρτυρίες σε ύποσημειώσεις όπου κανείς δεν θά διαβάσει τίς πληροφορίες. Αντιθέτως, «άνοίγουν την όρεξη» του αναγνώστου να γνωρίσει τά αúτοúσια βιβλία και να προσεγγίσει τό πνεύμα της εποχής εκείνης. Ο Α' Τόμος περιγράφει τό έπος, δηλαδή την άπίστευτη περιπέτεια της μεταβάσεως Έλληνικού Στρατού στην Ιωνία μετά από περισσότερα από 500 έτη που τά εδάφη αυτά είχαν περιέλθει στους Όθωμανούς. Ο Β' τόμος καταγράφει την μετάπτωση στην τραγωδία, που όδηγησε στην Καταστροφή της Σμύρνης και την αποχώρηση του Έλληνικού Στρατού μαζί με 1,5 εκ. προσφύγων. Και ο κ. Καργάκος αποδίδει την μετάπτωση στον λαϊκισμό και στην άδυναμία της Έλληνικής πολιτικής ήγεσίας να κατανοήσει ποιές έπρεπε να είναι οι κινήσεις στο διαπλασθέν νέο διεθνές περιβάλλον του 1920 και έξης. Η στήριξις του Λούδ Τζώρτζ δεν άποτελούσε και στήριξη της Βρεταννίας όπως ένομιζέτο, ενώ η Ρωσία υπό τον Λένιν ενίσχυε τον Κεμάλ και η Γαλλία και η Ιταλία έπίσης διότι διέβλεπαν στην νέα Τουρκία μία σημαντική αγορά των προϊόντων των.

Η έργασία του κ. Καργάκου προσθέτει ένα σημαντικό άπόκτημα στην περί Μικρασιατικής Έκστρατείας βιβλιογραφία. Με νηφάλιο ύφος, διάθεση άντικειμενικότητος και στοχαστική προσέγγιση των τότε παθών, προσφέρει στον αναγνώστη ένα βιβλίο που άριστα είναι δυνατόν να άποτελέσει εισαγωγή του μή γνωρίζοντος σε εξακριβωμένα γεγονότα και προσεκτικές κρίσεις. Κάτι που στην ελληνική βιβλιογραφία ούτε εύκολο είναι ούτε σύνθηδες.

[Ποίηση]

Όμορφη, Νέα Αγχιάλος

Η γραφική Αγχιάλος, τι ομορφιές! τι κάλλη!
όπου και αν ταξίδεψα, δεν βρήκα καμιάν άλλη.

Με χρυσαφένιες αμμουδιές, και των κυμάτων πόλη
μουσειά, δέντρα, μάρμαρα, που τη θαυμάζουν όλοι.

Μπρος στ' ακρογιάλια πράσινο, λόφοι την περιβάλλουν
ίσως και το μοναδικό, ωραίο περιβάλλον.

Νερά πολλά τρεχούμενα, πλούσια αρχαιολογία
η Πύρασσοι ιστορική ... δόξα και νοσταλγία.

Τότε στους μακρινούς καιρούς, κάποια βαθιά πρῶτα
ξεκίνησαν οι Έλληνες, να πάρουνε την Τροία.

Ήταν μεγάλη προσβολή, την όμορφη Ελένη
του Πάρι η απαγωγή, εκδίκηση προσμένει.

Που με τον Πρωτεσίλαο, Μενέλο - Αχιλλέα
Αγαμέμνονα Αρχιστράτηγο, πανούργο Οδυσσέα.

Εις το Μαντείο των Δελφών προτού αναχωρήσει
κάποιος από τους βασιλείς πίσω δεν θα γυρίσει.

Του πεπρωμένου της γραφτό, πριχού γενει μητέρα
ο Πρωτεσίλαος νεκρός, πρώτη στιγμή κι ημέρα.

Θρηνεί η Λαοδάμεια, του γάμου τους τη ζήση
στου Άδη τα κατάβαθα, θε να τον συναντήσει

Οι Ιεροί της οι Ναοί, με θεία ευλογία
Αγίου Παντελεήμονα, ευχή - μυσταγωγία.

Τον Άγιο Γεώργιο, με του Χριστού τη Χάρη
τροπαιοφόρο μάρτυρα, της πόλεως καμάρι.

Με καθαρά και δροσερά, λευκά ξενοδοχεία
πρωτοστατεί το ΠΥΡΑΣΣΟΣ ενοίκων ... Ευτυχία.

Ίσως φανούν υπερβολή, τ' αναγραφόμενά μου
τα λάθη όμως φίλοι μου, ταραύσουν την καρδιά μου.

Θυμάμαι από παλιότερα, τραπέζια στ' ακρο-κύμα
μαγνήτης ήταν έλξεως, στο κάθε σου το βήμα.

Είδα μια κάμψη αισθητή, δικών μας και των ξένων
αιτία είναι προφανώς, λάθος ο επιμένων.

Ευλικρινή αισθήματα, αδόλωτα και μόνο
εκφράζουν τούτες οι γραμμές, μ' αγάπη και με πόνο.

Διότι:

Με την καρδιά μου βρίσκεται, μια ζωγραφιά μεγάλη
η Νέα η Αγχιάλος, με όλα της τα κάλλη.

Ν. Αγχιάλος 1998
Θανάσης Δ. Καλογιάννης
Κασνέτη - Χριστάκη Ν. Αγχιάλος

Η δασκάλα κυρία Καλλιρρόη (Διονυσίου Μαυρομμάτη)

Γράφει ο Τάσος Παρασκευόπουλος

Το 1935 η Νέα Αγχιάλος είχε μόνο Δημοτικό Σχολείο κι αυτό πεντατάξιο δηλονότι η πέμπτη και έκτη τάξη (Ε' και ΣΤ') ενώθηκαν ελλείψει διδασκάλων και μαθητών. Οι δάσκαλοι ήσαν 5 και οι μαθητές από 60 περίπου η πρώτη τάξη κατέληγαν στους 40 στην τετάρτη τάξη και 20 κατέληγαν στο τέλος γιατί τα παιδιά απασχολούνταν από τους γονείς στις γεωργικές εργασίες. Στο

Γυμνάσιο του Βόλου πήγαιναν μόνον 1 ή 2 απόφοιτοι του Δημοτικού και στο Γυμνάσιο του Αλμυρού 2 έως 3 κάθε χρόνο.

Τους μικρούς δχρονους μαθητές υποδεχόταν στη πρώτη τάξη η Αγχιαλίτισσα δασκάλα Καλλιρρόη Διονυσίου, μια καλοσυνάτη μητέρα δασκάλα που γνώριζε τα μυστικά για να τιθασεύσει και να σωφρονίσει τους μικρούς ταραξίες και

έκανε όλους να αγαπήσουν το σχολείο και τα γράμματα. Ήταν σύζυγος του Παναγιώτη Διονυσίου επίσης εξόχου δασκάλου των μεγάλων τάξεων του Δημοτικού. Τέτοιοι ακούραστοι και καλοί εκπαιδευτικοί σπανίζουν και ήσαν ευτυχείς και τυχεροί όσοι Αγχιαλίτες έμαθαν απ' αυτούς τα πρώτα γράμματα. Ευτύχησα κι εγώ να είμαι ανάμεσα στους μαθητές που είχαν πρώτη δασκάλα στο Δημοτικό την κυρία Καλλιρρόη, το 1926.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

Η Κωστούλα Κασάμπαλη - Μάνθου (στο κέντρο), η μόνη εν ζωή πρόσφυγας στη Νέα Ιωνία του Βόλου. Πίσω της όρθιος ο ανιψιός της Δημήτρης Κασάμπαλης.

Η Κωστούλα Κασάμπαλη - Μάνθου φέτος τον Οκτώβριο συμπληρώνει 100 χρόνια ζωής. Γεννήθηκε το 1910 στο Λίγδα της Μικράς Ασίας, Σε ηλικία 12 ετών έζησε την τραγωδία της Μικρασιατικής καταστροφής. Μέσα σε μια νύχτα η οικογένειά εγκατέλειψε το σπίτι της και βρέθηκε στην αποβάθρα της Σμύρνης περιμένοντας να επιβιβαστεί στα συμμαχικά πλοία. Στη σφαγή και το μακελειό που ακολούθησαν η μικρή Κωστούλα αποκόπηκε από τους γονείς της και χάθηκε. Μήνες αργότερα εντοπίστηκε σε καταυλισμό προσφύγων στη Θεσσαλονίκη και επανασυνδέθηκε με την οικογένειά της με την μητέρα της Ελένη, τον πατέρα της Δημητρό και τον αδελφό της

Αντώνη, στην Νέα Ιωνία του Βόλου, την πολή την οποία ζει από τότε.

Η Κωστούλα Κασάμπαλη - Μάνθου παντρεύτηκε τον Δημοσθένη Μάνθο. απέκτησε δύο κόρες: την Αλεξάνδρα (Αλίκη) και την Πολύμνια, δύο εγγόνια: τον Αντώνη και τον Δήμο και τρία δισέγγονα: την Αλεξάνδρα, τον Γιάννη και την Ιωάννα.

Φέτος το καλοκαίρι, την 1η Αυγούστου συγγενείς γνωστοί και φίλοι συγκεντρώθηκαν στο πατρικό σπίτι για να γιορτάσουν την συμπλήρωση των 100 χρόνων ζωής της γιαγιάς Κωστούλας. Η προσέλευση του κόσμου ήταν αθρόα και η συγκίνηση όλων πολύ μεγάλη.

ΕΥΧΑΡΙ "ΤΗΡΙΟ

Τα μέλη του Δ.Σ. και προσωπικά η πρόεδρος του Συλλόγου, ευχόμεστε ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ και να τα εκατοστήσει, για τα γενέθλια του Κυρίου Δημήτρη Καραγατσλή.

Επ' ευκαιρίας την γιορτή του, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε εγκάρδια τον Κύριο Δημήτρη Καραγατσλή ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ της ΑΘΗΝΑΣ, γιατί από την στιγμή που ιδρύθηκε ο Σύλλογός μας μέχρι σήμερα δεν μας ξεχνά.

Κύριε Καραγατσλή πάντα σκεπτόμαστε για σας, γιατί αν σήμερα υπάρχει ο σύλλογός μας η αιτία είστε εσείς. Για μας είστε ο αξέχαστός μας φίλος, που πάντα μας σκέφτεται, εμάς και τα παιδιά του συλλόγου και πονάτε μαζί μας για όλα τα προβλήματα και δυσκολίες που έχουμε στο σύλλογο.

Σας ευχαριστούμε ολόψυχα για όλα που κάνατε για το σύλλογό μας και συνεχίζετε να μας βοηθάτε.

Ευχόμεστε να είστε καλά και ακόμη πολλά χρόνια να 'στε μαζί μας.

Με εκτίμηση
Για το Δ.Σ.
Στεφκα Αλικοβα
Πρόεδρος του Βουλγαρο - Ελληνικού
Συλλόγου «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» Πομόριε

Πομόριε - 20.07.2010

Το Σάββατο 28 Αυγούστου ο Υπεύθυνος Επικοινωνίας του Συλλόγου, Χρήστος Κουτσικόπουλος, παντρεύτηκε με την εκλεκτή της καρδιάς του Αλεξάνδρα Πρεβεζιάνου. Το μυστήριο τελέστηκε στον Ιερό Ναό Κοίμησης Θεοτόκου Αργυρούπολης και ακολούθησε δεξίωση στο Κτήμα Ναϊάς στο Κορωπί.

Το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου μας τους εύχεται ολόψυχα κάθε ευτυχία!

ΕΥΤΥΧΙ "ΜΕΝΕ" "ΤΙ ; ΜΕ"

ΝΑ ΣΑΣ ΖΗΣΕΙ!

Γεννήθηκα 05-08-2010 στο μαιευτήριο «Μητέρα». Τον μπαμπά μου τον λένε Δημήτρη Μηδιότη και την μαμά μου Ουρανία Νίνου και ο μικρός που με κρατάει είναι ο αδερφός μου ο Κυριάκος.

Με πολλά φιλιάρη μπέμπα

[Αυτοί που φεύγουν]

Ο Δάσκαλος Γιώργος Ζαράρης

Στις 21 Αυγούστου και σε ηλικία 82 ετών άπεβισε στον Βόλο ο γνωστός μας δάσκαλος και συμπατριώτης μας Γεώργιος Ζαράρης. Η νεκρώσιμος ακολουθία έγινε στον Ι. Ναό της Μεταμορφώσεως Βόλου ενώπιον πολλών δασκάλων, φίλων και συμπατριωτών μας. **Τόν νεκρό αποχαιρέτησε ο επίσης δάσκαλος και συμπατριώτης μας κ. Κων. Βραχνιάς, πού είπε:**

Αγαπητέ μας Γιώργο και καταξιωμένε μας συμπατριώτη, Η ειδήσις του θανάτου σου δέν μάς εξέπληξε, διότι γνωρίζαμε ότι ήσουν θνητός, όπως θνητοί είμαστε όλοι μας. Αλλά μάς αιφνιδίασε, διότι δέν γνωρίζαμε ότι ήσουν και έτοιμοθάνατος! Όμως συχνά ο θάνατος έρχεται αιφνιδιαώς, όπως και ο έλεγχος της Εφορίας. Η ζωή μας είναι «δάνειον» και όχι «δώρον». Ως εκ τούτου πρέπει να είμαστε έτοιμοι να τό επιστρέψουμε στον δανειοδότη Θεό. Πότε; Όταν Αυτός κρίνει ότι ήλθε τό πλήρωμα του χρόνου. Τότε την ζωή μας, πού είναι ένας σπινθήρας εκ της Τρισηλίου Θεότητος, την παραδίδουμε στον ζωοδότη Θεό και Πατέρα. Διαβάζουμε και στά «Ιερά μας Κείμενα: «έξηλθον παρά του Πατρός μου και έληλυθα εις τόν κόσμον, πάλιν αφήμι τόν κόσμον και πορεύομαι προς τόν Πατέρα». Ο Πατέρας λοιπόν δέν είναι μόνον ο δωρητής της ζωής αλλά και ο παντοπίνος της «κληρονόμος». Ως εκ τούτου ή ζωή μας δέν χάνεται, δέν επέρχεται μέ τόν θάνατο μηδενισμού του προσώπου. Απλώς ή ζωή αλλάζει μορφή, αλλάζει τόν «κύκλο» της...

Συνήθως, όταν μάθουμε ότι κάποιος δικός μας άνθρωπος πεθαίνει, ρωτάμε: Πώς πέθανε; Τό έρώτημα είναι εύλογο, αλλά οι Πατέρες λένε ότι καλύτερα είναι να ρωτάμε, πώς έζησε. Και τούτο, διότι από την ποιότητα της εδώ ζωής μας θα εξαρτηθή και ή ποιότητα της ουρανίου. Ο άνθρωπος απέναντι του Θεού δέν είναι άνευθνος. Μετά τόν θάνατό του θα κληθή να δώσει λόγο των πράξεών του. Πάλι διαβάζουμε στην Καινή Διαθήκη: «άποκείται τοίς ανθρώποις άπαξ άποθανείν μετά δέ ταύτης κρίσις». Βεβαίως εμείς δέν

γνωρίζουμε τί ακριβώς είναι αυτή ή κρίσις, αλλά ο καθηγητής Παν. Τρεμπέλας λέει ότι θα είναι ένα δικαστήριο, μία μορφή δίκης. Και έφ' όσον πρόκειται περί «δικαστηρίου» θα υπάρχουν κατηγοροί ή κατηγοροί και υπερασπιστές. Και κατηγοροί θα είναι όλες μας οι κακές πράξεις. Θα κριθούμε ακόμη και γιά τίς καλές εκεινες πράξεις πού έπρεπε να κάνουμε και δέν τίς κάναμε είτε από άδιαφορία είτε από σκοπιμότητα είτε από έλλειψη αγάπης κ.λπ...

Συνήγοροι υπερασπίσεως θα είναι όλες οι καλές μας πράξεις, αλλά και όλα τά καλά λόγια πού είπαμε και μάλιστα σε ανθρώπους πονεμένους και πληγωμένους. Και ο καλός λόγος είναι «χρυσός», όταν λέγεται από αγάπη και μάλιστα σε άτομα κουρασμένα, πού κινδυνεύουν να χάσουν την έλπίδα...

Όμως εσύ, Γιώργο, αυτή την «κρίσι» θα την διέλθης ειρηνικά, διότι όλη σου την ζωή την έζησες μέσα στον όμορφο κόσμο της Όρθοδοξίας. Μάλιστα ως ιεροψάλτης γιά πολλά χρόνια της ζωής σου ύμνησες «έξ όλης σου της καρδιάς και ισχύος» τόν Θεό και τά άγία Του πρόσωπα. Έδημιούργησες επίσης οικογένεια χριστιανική και μάλιστα ως δάσκαλος από της σχολικής έδρας έδίδαξες σε εκατοντάδες και χιλιάδες παιδιά όλες τίς μεγάλες άξιες της πίστης μας και τούς φωτεινούς φάρους της ιστορικής μας πατρίδας. Ο Θεός, Γιώργο, πού έρευνά νεφρούς και καρδιάς, γνωρίζει και την δική σου ψυχική άρχοντιά και θα σε κατατάξη, πιστεύουμε, μεταξύ τών άξιων και τών δικαίων. Αυτή ή ευχή και ή έλπίδα και σένα δικαιώνει και τούς δικούς όλους άνακουφίζει, πού πάντα θα φιλοξενήσαι μέσα στά φιλοκάρδια τους και θα άποτελής παντοπινό παράδειγμα προς μίμηση. Εμείς τώρα, πέρα από τά φτωχά τούτα λόγια, δέν έχουμε τίποτε άλλο να σου προσφέρουμε. Γιά μάς «ό γεγονός γεγονός». Τά πάντα τώρα άνήκουν στον δικαιοκρίτη Θεό...

Αφιέρωμα στη μνήμη του Δρ Μιλτιάδη Τσόγκα

~.φ.φ.ε., ~, ~, Γ ~ ~ ~, ~. Μ φ ~ ~ φ, ~ ε ~ φ ~ ~ ε ~ Ο ~ ~ ~, ~ ~, ~ ~ ε ~ & Τ φ ~ ~ / ~ ~, ~ φ ~ ~ ε ~ f ~ ~ ~ ~ ~ ε ~ ~, ΒΕΣΙΑΙΕ

Έφυγε από κοντά μας ο φίλος του Συλλόγου μας και αρθρογράφος της εφημερίδας μας, ο αγαπημένος μας Μίλτος. Ξαφνικά, απρόσμενα από μία γαστρορραγία στο αγαπημένο του νησί, την Τήνο.

Ο θάνατός του μας ξάφνιασε όλους, συγγενείς, φίλους και συνεργάτες του ανά τό πανελλήνιο.

Ο πόνος και ή θλίψη ήταν ζωγραφισμένη στα πρόσωπα όλων όσων τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία στο κοιμητήριο της Γλυφάδας. Και ο κόσμος δέν ήταν λίγος, ήταν πολλός, γιατί ο Μίλτος ήταν αγαπητός - ήταν άριστος επιστήμονας-τεχνοκράτης, ήταν καλός φίλος, καλός συνεργάτης, μα πάνω απ' όλα ήταν Άνθρωπος.

Για την προσωπικότητα, την επιστημοσύνη και τό έργο του Μίλτου έγραψε στο περιοδικό «Γεωργία - Κτηνοτροφία» Τεύχος 5/2010 ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, **Αθανάσιος Παπάς.**

Ο Μίλτος γεννήθηκε πριν από 59 χρόνια στο Δομοκό Φθιώτιδας και σπούδασε στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών από όπου έλαβε τό πτυχίο του γεωπόνου τό 1975. Στη συνέχεια ειδικεύτηκε στη βιοτεχνολογία φυτών στο πανεπιστήμιο «Université des Sciences et Techniques de Lille», της Γαλλίας από όπου και ανακηρύχθηκε Διδάκτωρ (Dr Ingenieur) τό 1983.

Η βιοτεχνολογία και ιδιαίτερα ο «μικροπολλαπλασιασμός των φυτών» ήταν την περίοδο εκείνη μια νεότερη και πολλά υποσχόμενη επιστήμη για την προσαρμογή της παραγωγής γεωργίας στις μελλοντικές απαιτήσεις παραγωγής αγροτικών προϊόντων. Στη θεμελίωση της νεότερης αυτής επιστήμης, σε μια χώρα πρωτίστως αγροτική όπως είναι ή Ελλάδα, ο Μίλτος συνέβαλε στα πρώτα χρόνια της ερευνητικής του δραστηριότητας με τίς αξιόλογες εργασίες του που έτυχαν δημοσίευσης σε επιστημονικά περιοδικά και πρακτικά συνεδρίων του κλάδου της βιοτεχνολογίας. Όμως, ή ουσιαστική προσφορά του Μίλτου, πού θα μείνει ανεξίτηλη στη μνήμη όλων εμάς πού είχαμε την τύχη να λογαριάζουμε τον εαυτό μας ανάμεσα στους φίλους και συνεργάτες του, ήταν αυτή του **τεχνοκράτη - επιστήμονα.**

Η αρχή της επαγγελματικής του σταδιοδρομίας συνταχίστηκε με τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης και της ένταξής μας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Ουτοπιστής, οραματιστής, προικισμένος με ιδιαίτερες οργανωτικές ικανότητες, υπηρέτησε με πάθος από διάφορα μετερίζια τίς ιδέες του για μια καλύτερη κοινωνία. Αψηφώντας τό προσωπικό του κόστος προτίμησε να συγκρουστεί παρά να συμβιβαστεί με τό κατεστημένο. Πολλές φορές δέν δίσταζε να πει τό μεγάλο εκείνο καθαφικό Όχι - τό Όχι τό σωστό... και αν ρωπιούνταν πάλι όχι θα ξαναέλεγε... «γιατί αυτό ήταν τό «σωστό», όπως εκείνος τό έκρινε.

Κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής σταδιοδρομίας του διετέλεσε μεταξύ άλλων **Υπεύθυνος** της Αγροτικής Έρευνας στο νεοσύστατο Υπουργείο Έρευνας και Τεχνολογία, **Διευθυντής** της Διεύθυνσης Εποπτείας Ερευνητικών Φορέων της Γενικής Γραμματείας Έρευνας & Τεχνολογίας, **Διευθυντής** της Διεύθυνσης Τεχνολογικής Ανάπτυξης της Γενικής Γραμματείας Έρε-

νας & Τεχνολογίας, **Γενικός Διευθυντής** του Εθνικού Ιδρύματος Αγροτικής Έρευνας (ΕΘΙΑΓΕ), **Εθνικός Εκπρόσωπος** στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τέλος, **Διευθυντής** του Ινστιτούτου Μεσογειακών Δασικών Οικοσυστημάτων & Τεχνολογίας Δασικών Προϊόντων του ΕΘΙΑΓΕ. Από τίς θέσεις αυτές, αξιοποιώντας τίς ειδικές επιστημονικές του γνώσεις και τό συντονιστικό του ταλέντο συνέβαλε τα μέγιστα στην οργανωτική δομή της γεωργικής έρευνας στην Ελλάδα. Ο Μίλτος ήταν ανοικτός σε όλα. Η μεγάλη καρδιά του και ή αυθεντική ειλικρίνειά του σε παρότρυνε να κουβεντιάσεις μαζί του ακόμη και τίς πιο παράτολμες ιδέες σου.

Γνώστης του αντικειμένου της γεωργίας δε δίστασε να αποδεχτεί τό 1999 την τοποθέτησή του στη θέση του **Διοικητού του ΕΛΓΑ** όπου και παρέμεινε μέχρι τό 2004. Κατά την εκεί παραμονή του αναδιάρθρωσε και εκσυγχρόνισε τίς υπηρεσίες του ΕΛΓΑ στο πλαίσιο ενός σύγχρονου γεωργοοικονομικού συστήματος για την καλύτερη εξυπηρέτηση του Έλληνα αγρότη. Μεταξύ άλλων αξίζει να αναφερθεί ή καθιέρωση της μηχανοργάνωσης του ΕΛΓΑ, ή έκδοση εγχειριδίων εκτιμητικής για την αντικειμενική και αξιόπιστη εκτίμηση των ζημιών κατά καλλιέργεια από τά ασφαλιζόμενα αίτια, ή ενεργοποίηση της ενεργητικής προστασίας, ή εκ των προτέρων δήλωση της ασφαλιζόμενης έκτασης καλλιέργειας, ή απαλλαγή από την άδικη υποχρεωτική ασφάλιση των καλλιεργειών υπό κάλυψη κ.ά.

Παράλληλα με τά επαγγελματικά του ενδιαφέροντα ο ακούραστος Μίλτος είχε άπειρες άλλες δραστηριότητες. Διετέλεσε ιδρυτικό μέλος και **πρόεδρος** πολλών ερευνητικών έργων και αναπτυξιακών μελετών ευρύτερου γεωργικού (όπως γεωργική βιοτεχνολογία, ολοκληρωμένη ανάπτυξη αγροτικού χώρου, νέες καλλιέργειες με έμφαση την προώθηση και αξιοποίηση της καλλιέργειας αρωματικών και φαρμακευτικών φυτών) και κοινωνικού ενδιαφέροντος (όπως ρατσισμός, ξενοφοβία, κ.α.). Πρόσφατα ανέλαβε την πρωτοβουλία ίδρυσης της μη κυβερνητικής - μη κερδοσκοπικής Οργάνωσης **«Γεωπόνοι του Κόσμου»** της οποίας διετέλεσε και πρόεδρος του πρώτου Δ.Σ.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας «**Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ**» εκφράζοντας τά συναισθήματα των μελών του εύχεται ο θεός να τον αναπαύσει στους κόλπους του Αβραάμ, στη δε σύντροφό του Έφη και στα παιδιά του Γιάννη και Άρη να τους δίνει κουράγιο.

Κίνηση του Ληξιαρχείου

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- 1) Καραδήμας αβάπτιστος του Δημητρίου (25-8-2010)
 - 2) Πολύζος-Ρέππας αβάπτιστος του Γεωργίου (20-7-2010)
 - 3) Νικολού αβάπτιση του Ευαγγέλου (14-7-2010)
 - 4) Κρομμύδας αβάπτιστος του Μιχαήλ (24-7-2010)
 - 5) Μιχαηλίδης αβάπτιστος του Χαράλαμπος (26-7-2010)
 - 6) Χαρματά αβάπτιση του Στυλιανού (6-7-2010)
 - 7) Αναγνώστος αβάπτιστος του Βασιλείου (20-7-2010)
 - 8) Καρατάσος Λάμπρος του Ιωάννη (17-6-2010)
 - 9) Τσολάκις αβάπτιστος του Αναστασίου (20-6-2010)
 - 10) Καρανενίζη αβάπτιση του Κων/νου (28-6-2010)
 - 11) Ράππη αβάπτιση του Βασιλείου (4-7-2010)
 - 12) Γάλλος αβάπτιστος του Βασιλείου (22-7-2010)
 - 13) Μπαρκονίκος αβάπτιστος του Ευαγγέλου (19-6-2010)
 - 14) Πορτοφέρρι αβάπτιστος του Υγέρ-Νικολάου (18-6-2010)
 - 15) Μηδειάτη αβάπτιση του Νικολάου (16-6-2010)
 - 16) Τζανής αβάπτιστος του Νικολάου (2-6-2010)
 - 17) Θεοχαρόπουλος αβάπτιστος του Αθανασίου (3-5-2010)
 - 18) Ζάχος αβάπτιστος του Ευσταθίου (23-3-2010)
 - 19) Σκοτεινός αβάπτιστος του Παναγιώτη (12-7-2010)
- Το Δ.Σ. εύχεται στους γονείς να τους ζήσουν.**

ΒΑΠΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ευαγγελάκης Δημοσθένης του Γεωργίου
 - 2) Σπύρου Αγγελος του Γεωργίου
 - 3) Κυρμάς Νικόλαος του Θεοφάνη
 - 4) Στέφος Βασίλειος του Ευαγγέλου
 - 5) Ροδίτης Νικόλαος της Αγγελικής
 - 6) Ράπτης Θεόδωρος Γεωργίου
 - 7) Ζαράρης Δημήτριος του Λάσκαρη
 - 8) Δόμπρογλου Νικολέττα του Γεωργίου
 - 9) Δημητριάδης Παναγιώτης του Στέργιου
 - 10) Πυργάνης Ανάργυρος του Ιωάννη
 - 11) Σούρας Παντελεήμων του Γεωργίου
 - 12) Στέκα Αναστασία του Ελευθερίου
 - 13) Κακαργιά Δήμητρα-Αποστολία του Ευάγγελου-Σπυριδωνος
 - 14) Φυτιλή Ευαγγελία του Χρήστου
 - 15) Κατσάνος Ανδρέας-Λουκάς του Αποστόλου
 - 16) Νταφοπούλου Μαρίνα του Αλεξάνδρου
 - 17) Δεμερτζής Κων/νος-Αναστάσιος του Ιωάννη
 - 18) Μπυρλιράκης Βασίλειος του Βασιλείου
 - 19) Γεωργακοπούλου Αφροδίτη του Αγγελου
 - 20) Τζελάνο Αλέξιος του Νκόλα
 - 21) Κατόπης Δημήτριος του Νικολάου
 - 22) Καρανενίζη Ζαχάρω του Γεωργίου
 - 23) Νικόλας Δημήτριος του Σταματίου
 - 24) Αποκρεμιάτη Μαρία-Βιολέττα του Σταματίου
 - 25) Γιαννακού Ξενιά-Αφροδίτη του Ηλία
 - 26) Λιάμπσας Αντώνιος του Ιωάννη
 - 27) Δήμος Λεωνίδας του Ευαγγέλου
 - 28) Γεωργουσόπουλος Αθανάσιος του Αποστόλου
 - 29) Μήτσιου Ευάγγελος του Γεωργίου
- Το Δ.Σ. εύχεται στους νεοφώπιστους να ζήσουν.**

ΓΑΜΟΙ

- 1) Καμπούρης Αγγελος του Μιχαήλ (18-6-2010) Ζαχαρού Κρυσταλλία του Ηρακλή
 - 2) Μπουτσιουρής Θεόδωρος του Θωμά (5-6-2010) Καναρά Μαρία του Αθανασίου
 - 3) Νιφόρος Κωνσταντίνος του Ιωάννη (30-6-2010) Γκέκα Ευσταθία του Γεωργίου
 - 4) Αποστολόπουλος Σταύρος του Σπυριδωνος (2-7-2010) Γκέτσου Κωνσταντίνα του Ευθυμίου
 - 5) Γουργιώτης Αθανάσιος του Κωνσταντίνου (26-6-2010) Αντάρη Κωνσταντίνα του Ιωάννη
 - 6) Κολοκοτρώνης Δημήτριος του Κων/νου (3-7-2010) Ευσταθίου Βαλασμή του Δημητρίου
 - 7) Πετράκης Χρυσοβαλάντης-Μάρκος του Θεολόγου (10-7-2010) Δαλακούρα Σοφία του Αναστασίου
 - 8) Κίτσος Κωνσταντίνος του Γεωργίου (31-7-2010) Κουλούρη Κωνσταντίνα του Σπυριδωνος
 - 9) Ιγγλέζος Ιωάννης του Κωνσταντίνου (12-6-2010) Κίτσου Κωνσταντίνα του Βασιλείου
 - 10) Βαβέτσης Γεώργιος του Βασιλείου (24-7-2010) Ξηροκόστα Αικατερίνη του Χρήστου
 - 11) Καμπούρης Χρήστος του Μιχαήλ (13-8-2010) Μουδήρη Ελευθερία του Χρήστου
 - 12) Δημητρίου Θωμάς του Παναγιώτη (21-8-2010) Ντουρβάνη Χρυσούλα του Θωμά
 - 13) Χναράκης Γεώργιος του Αντωνίου (4-9-2010) Μακρυγιάννη Μαρία του Νικολάου
 - 14) Σεβαστιάδης Δημήτριος του Βασιλείου (1-9-2010) Βύζα Ασπασία του Νικολάου
- Το Δ.Σ. εύχεται στους νεόνυμφους να ζήσουν.**

ΘΑΝΑΤΟΙ

- 1) Εγκολφινού Πηνελόπη συζ. του Κων/νου (1919)
- 2) Βούλγαρης Βασίλειος του Δημητρίου (1947)
- 3) Καρακάσης Γεώργιος του Κων/νου (1983)
- 4) Κουζιδής Χρήστος του Ελευθερίου (1929)
- 5) Βασιλειάδου Μαρία συζ. του Ιωάννη (1920)
- 6) Δημητριάδη Ζαφειρία συζ. του Στέφανου (1924)
- 7) Σπύρου Παντελής του Σπύρου (1926)
- 8) Παναγιώτου Επαμεινώνδας του Στυλιανού (1931)
- 9) Καρμά Ανδρονίκη συζ. του Αργυρίου (1929)
- 10) Χαρμαντζή Γεωργίου συζ. του Αντωνίου (1925)
- 11) Λουλουδής Γεώργιος του Ζωγράφου (1940)
- 12) Σαμουρέλη Ευανθία συζ. του Δημητρίου (1928)
- 13) Χουλή Μαρία συζ. του Κων/νου (1932)
- 14) Κοσμάς Νικόλαος του Ευαγγέλου (1946)

Το Δ.Σ. εκφράζει τά συλλυπητήριά του στους οικείους τους.

**Νέα Αγχιάλος 15-9-2010
Ο Ληξιαρχος ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΛΩΝΗΣ**

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ! ΜΑΣ ΚΑΝΕΤΕ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΥΣ!

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΣΝΑΚΗΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ο συμπατριώτης μας αρχαιολόγος Δημήτρης Μποςνάκης ανακηρύχτηκε πρόσφατα επίκουρος καθηγητής Κλασικής Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης. Έπειτα από σπουδές στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και μεταπτυχιακές στο Πανεπιστήμιο της Βασιλείας ανακηρύχτηκε διδάκτωρ αρχαιολογίας το 1990. Υπήρξε υπότροφος του Ι.Κ.Υ., υπότροφος (Bundesstipendiat) στο Πανεπιστήμιο του Friburg, μεταπτυχιακός υπότροφος της Ελβετίας (Bundesstipendiat), στο Πανεπιστήμιο της Βασιλείας, του Γερμανικού Ινστιτούτου (DAI) στο Βερολίνο, της Gerda Henkel Stiftung στο Βερολίνο στο τμήμα των Inscriptiones Graecae της Ακαδημίας Επιστημών, και είναι Αντεπιστέλλον μέλος του Γερμανικού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου (DAI). Εργάστηκε στο Μουσείο της Κω, στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, στο Επιγραφικό Μουσείο και το Αρχαιολογικό Ινστιτούτο Αιγαιακών Σπουδών, υπήρξε υπεύθυνος για τα θέματα της Καλύμνου και Πάτμου, για την Βιβλιοθήκη του

Αρχαιολογικού Ινστιτούτου Δωδεκανήσου, πραγματοποίησε πλήθος σωστικών ανασκαφών, αναστήλωσης και συντήρησης αρχαιολογικών έργων και μνημείων στην Κω, τη Ρόδο, τη Σύμη, την Πάτμο, την Κάλυμνο, ενώ επιφορτίστηκε για την οργάνωση πολλών μουσειακών εκθέσεων, υπήρξε γραμματέας της οργανωτικής επιτροπής του Μουσείου Κυκλαδικής Τέχνης για την έκθεση και την έκδοση του Καταλόγου «Μινωικός και Ελληνικός Πολιτισμός», από την Συλλογή Μητροτάκη, και συνεργάτης στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο για την έκθεση «Ο Κόσμος της Αιγύπτου». Είναι μέχρι σήμερα Επιστημονικός συνεργάτης των Inscriptiones Graecae στη δημοσίευση του Corpus των κωακών επιγραφών, υπεύθυνος για το Επιγραφικό Μουσείο της Κω και για το επιστημονικό πληροφοριακό υλικό με οθόνες αφής στο Ασκληπιείο Κω. Έχει πολλές ερευνητικές εργασίες, δημοσιεύσεις άρθρων και συμμετοχές σε διαλέξεις και συνέδρια.

Η ΕΥΗ ΜΑΚΡΟΥΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ Ν.Ο.Β ΣΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ

Το τριήμερο 14-16 Μαΐου του 2010 διεξήχθη στο ΟΑΚΑ το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανοιχτής Κατηγορίας Hellas Open Συγχρονισμένης Κολύμβησης με την συμμετοχή 8 ελληνικών ομάδων, αλλά και 5 ξένων χωρών (Ελβετία, Ολλανδία, Γερμανία, Λευκορωσία, Ουγγαρία).

Μεγάλη πρωταγωνίστρια αναδείχθηκε η ομάδα του Ναυτικού Ομίλου Βουλιαγμένης με την οποία αγωνίζεται η συμπατριώτισσά μας Εύη Μακρουγιάννη. Συγκεκριμένα η ομάδα από την Βουλιαγμένη κατέκτησε συνολικά 4 χρυσά, 4 ασημένια και 3 χάλκινα (στο Πανελλήνιο και το Hellas Synchro καθώς υπήρχε ξεχωριστή κατάταξη) καθώς και την 1η θέση στη Γενική Κατάταξη, με 249 βαθμούς.

Είναι η 2η συνεχόμενη χρονιά που η ομάδα του Ν.Ο.Β. κατακτά τον τίτλο της πρωταθλήτριας με την συμπατριώτισσά μας να αποδεικνύεται για άλλη μια φορά πρωταγωνίστρια συμμετέχοντας σε όλα τα αθλήματα (Ομαδικό, Combo, Σόλο, Ντουέτο και στις δύο κατηγορίες) και κατακτώντας συνολικά 4 χρυσά και 4 ασημένια μετάλλια.

Αναλυτικά:

Χρυσά μετάλλια: Ομαδικό και Combo (Πανελλήνιο και Hellas Synchro)

Ασημένια μετάλλια: Εύη Μακρουγιάννη (Σόλο) και Εύη Μακρουγιάννη Ευγενία Καφετζή (Ντουέτο), τόσο στο Πανελλήνιο όσο και στο Hellas Synchro

Χάλκινα μετάλλια: Ευγενία Καφετζή (Σόλο, Πανελλήνιο και Hellas Synchro) και Κλεοπάτρα Βερώνη Ελένη Παπανδρέου (Ντουέτο, Πανελλήνιο). Την ομάδα μας στο Combo αποτελούσαν οι αθλήτριες: Εύη Μακρουγιάννη, Γιούλη Βαρτάνοβα, Κλεοπάτρα Βερώνη, Δέσποινα Θεοδωρίδου, Ευγενία Καφετζή, Άννα Κόκλα, Ελένη Παπανδρέου, Λίτσα Σαββίδου, Νατάσα Σιώζου, Πόπη Τομαή, με αναπληρωματικές την Έλλη Σάννη και την Μαρία Έλενα Τσίμπου.

Στο Ομαδικό αγωνίστηκαν οι: Εύη Μακρουγιάννη, Γιούλη Βαρτάνοβα, Κλεοπάτρα Βερώνη, Δέσποινα Θεοδωρίδου, Ευγενία Καφετζή, Ελένη Παπανδρέου, Λίτσα Σαββίδου, Πόπη Τομαή, με αναπληρωματικές τις Άννα Κόκλα, Έλλη Σάννη, Νατάσα Σιώζου και Μαρία Έλενα Τσίμπου.

Συγχαρητήρια στην Εύη Μακρουγιάννη για τις αθλητικές της επιδόσεις, και όχι μόνο, καθώς 2 εβδομάδες μετά την κατάκτηση των 8 πανελλήνιων μεταλλίων, ορκίστηκε στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών ολοκληρώνοντας με απόλυτη επιτυχία τις σπουδές της στο Παι-

Η παιδαγωγός μας.

Η πρωταθλήτριά μας.

δαγωγικό τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης.

Της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και αντίστοιχες επιτυχίες με την ομάδα του Ν.Ο.Β. με την οποία θα συμμετέχει και στο επόμενο πανελλήνιο πρωτάθλημα.

Η συγχρονισμένη κολύμβηση υπό την επιτήρηση του Δ.Ν.Τ.

Στους προαναφερθέντες αγώνες της συγχρονισμένης κολύμβησης συνέβη κάτι το πρωτοφανές. Εκτός από τους Έλληνες κριτές, για πρώτη φορά σε Πανελλήνιο Πρωτάθλημα έλαβαν μέρος στην βαθμολόγηση των αθλητριών και κριτές ξένων χωρών. Συγκεκριμένα, σε κάθε αγώνισμα βαθμολογούσαν συνήθως 8 Έλληνες κριτές και 4 ξένοι.

Η δικαιολογία για την εφαρμογή ενός τέτοιου «μέτρου» ήταν η προφανής: για την πιο αντικειμενική βαθμολόγηση.

Πως όμως φτάσαμε σε αυτό το σημείο; Το άθλημα της συγχρονισμένης κολύμβησης εκ φύσεως βαθμολογείται με υποκειμενικά κριτήρια, καθώς οι κριτές καλούνται να βαθμολογήσουν τις φιγούρες και τις χορευτικές ρουτίνες των αθλητριών μέσα στο νερό. Το πρόβλημα όμως δεν ήταν επί της ουσίας αυτό.

Διαχρονικά το άθλημα κατακρίνεται από το κοινό του για «πιο» υποκειμενικές βαθμολογίες των κριτών υπέρ κάποιας συγκεκριμένης ομάδας ή αθλήτριας. Για παράδειγμα στους προαναφερθέντες φετινούς πανελλήνιους αγώνες στο solo των γυναικών, εκεί όπου η Εύη Μακρουγιάννη κατέλαβε την 2η θέση, οι κριτές κατακρίθηκαν για την εσκεμμένα υψηλότερη βαθμολόγηση στην αθλήτρια που πήρε την πρωτιά. Σε αυτή την στάση βοήθησε και το γεγονός ότι ο έφορος της ομάδας, για την οποία αγωνίζεται η αθλήτρια που κατέλαβε την πρώτη θέση, ήταν επίσης έφορος της ελληνικής ομοσπονδίας συγχρονισμένης κολύμβησης.

Το ενδιαφέρον στοιχείο όμως σε όλα τα παραπάνω ήταν ότι παρά την παρουσία των ξένων κριτών τα τελικά αποτελέσματα δεν άλλαξαν. Στο παράδειγμά μας, αν υπολογίσουμε τα τελικά αποτελέσματα με βάση μόνο τις βαθμολογίες των ξένων κριτών η διαφορά μεταξύ της αθλήτριας της πρώτης θέσης και της Εύης Μακρουγιάννη ουσιαστικά εκμηδενίζεται. Το σημαντικότερο ρόλο στην δημιουργία της μεγάλης διαφοράς οφείλεται αποκλειστικά στους Έλληνες κριτές.

Ποια όμως είναι τελικά τα κοινά σημεία μεταξύ του αθλήματος της συγχρονισμένης κολύμβησης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (Δ.Ν.Τ.), όπως αναφέραμε στον τίτλο του άρθρου;

Οι ομοιότητες του αθλήματος με αυτό της ελληνικής κοινωνίας είναι ξεκάθαρες. Όπως όταν η ελληνική κοινωνία έφτασε σε αυτή την δύσκολη οικονομική κατάσταση που διανύουμε ακόμη και σήμερα, από δική της λάθη, στράφηκε στους ξένους (Δ.Ν.Τ.), έτσι ακριβώς συνέβη και με το άθλημα της συγχρονισμένης κολύμβησης.

Ένα ερώτημα, από τα πολλά που ερχονται στο μυαλό μας, είναι εάν η επιτήρηση της Ελλάδας από το Δ.Ν.Τ. έχει τα ίδια αποτελέσματα με αυτά του αθλήματος της συγχρονισμένης κολύμβησης. Εάν καταφέρει για άλλη μια φορά να «ξεγελάσει» το «κοινό» της, δηλαδή τους πολίτες της, παρουσιάζοντας παραποιημένα αποτελέσματα οδηγώντας την χώρα σε ακόμη ένα αδιέξοδο. Πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε ότι είμαστε ικανοί μόνοι μας να αντιμετωπίσουμε την σκληρή πραγματικότητα και να λάβουμε τα σωστά μέτρα για το καλό των πολιτών της και όχι για τον υπολογισμό κάποιων ανούσιων δεικτών.

Ένα ωραίο 3ήμερο

Ένα ωραίο τριήμερο με θέμα τη Θράκη, διοργάνωσε ο Δήμος Αθηναίων με πρωτοβουλία του **Θρακιώτη Αντιδημάρχου κ. Νίκου Βαφειάδη**, σε συνεργασία με την Πανθρακική Ομοσπονδία Νοτίου Ελλάδας (ΠΑΟΝΕ). Το φεστιβάλ ξεκίνησε με εντυπωσιακή πομπή από 10 γκάντες, τα παραδοσιακά όργανα της Θράκης με τον ιδιαίτερο ήχο.

Συμμετείχαν στις εκδηλώσεις η Ζωή Τηγανούρα με ομάδα εξαιρετικών μουσικών, το συγκρότημα του Καριοφύλλη Δοϊτσιδη, το Θέατρο Σκιών με ιστορίες από τη Θράκη εμπνευσμένες από τον συγγραφέα Γιάννη Βουλτσιδη. «Οι μάγισσες της Θράκης» Ελένη και Σουζάνα Βουγιουκλή με τραγούδια του Μάνου Χατζιδάκι και το παραδοσιακό χορευτικό συγκρότημα της ΠΑΟΝΕ.

Στην αίθουσα Κωστή Παλαμά έγινε αφιέρωμα στην οικογένεια Καραθεοδωρή με τίτλο:

«Από τις ρίζες στη Μητρόπολη...»

Το γένος Καραθεοδωρή στο χρόνο»

Ο Δήμαρχος Αθηναίων, κ. Νικήτας Κακλαμάνης επίμησε δύο σημαντικούς απογόνους του γένους, τον Αλέξανδρο Σκούταρη και τη Δέσποινα Σκούταρη.

Κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ υπήρξαν και παράλληλες εκδηλώσεις.